

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
X kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-0610-35-24

Druk nr 346
Warszawa, 7 maja 2024 r.

Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o czasowym ograniczeniu cen za energię elektryczną, gaz ziemny i ciepło systemowe oraz o bonie energetycznym.

Do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Klimatu i Środowiska.

Z poważaniem

Donald Tusk

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

U S T A W A

z dnia

o czasowym ograniczeniu cen za energię elektryczną, gaz ziemny i ciepło systemowe oraz o bonie energetycznym¹⁾

Art. 1. Ustawa określa czasowe ograniczenia cen za energię elektryczną, gaz ziemny i ciepło systemowe, a także reguluje zasady i tryb przyznawania, ustalania wysokości i wypłacania bonu energetycznego oraz właściwość organów w tych sprawach.

Art. 2. 1. Bon energetyczny jest świadczeniem pieniężnym przysługującym jednorazowo gospodarstwu domowemu jednoosobowemu, w którym wysokość przeciętnego miesięcznego dochodu w rozumieniu art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 323) za 2023 r., zwanego dalej „przeciętnym dochodem za 2023 r.”, nie przekraczała kwoty 2500 zł, oraz gospodarstwu domowemu wieloosobowemu, w którym wysokość przeciętnego dochodu za 2023 r. na osobę nie przekraczała kwoty 1700 zł.

2. W przypadku gdy wysokość przeciętnego dochodu za 2023 r. na osobę przekraczała kwoty, o których mowa w ust. 1, bon energetyczny przysługuje w wysokości różnicy między

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego, ustawę z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawę z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, ustawę z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, ustawę z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym, ustawę z dnia 28 grudnia 2018 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw, ustawę z dnia 19 lipca 2019 r. o systemie rekompensat dla sektorów i podsektorów energochłonnych, ustawę z dnia 31 lipca 2019 r. o świadczeniu uzupełniającym dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji, ustawę z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw, ustawę z dnia 29 października 2021 r. o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii oraz niektórych innych ustaw, ustawę z dnia 17 grudnia 2021 r. o dodatku osłonowym, ustawę z 5 sierpnia 2022 r. o dodatku węglowym, ustawę z dnia 15 września 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach w zakresie niektórych źródeł ciepła w związku z sytuacją na rynku paliw, ustawę z dnia 7 października 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców energii elektrycznej w 2023 roku oraz 2024 roku w związku z sytuacją na rynku energii elektrycznej, ustawę z dnia 27 października 2022 r. o środkach nadzwyczajnych mających na celu ograniczenie wysokości cen energii elektrycznej oraz wsparciu niektórych odbiorców w 2023 roku oraz w 2024 roku, ustawę z dnia 15 grudnia 2022 r. o szczególnej ochronie niektórych odbiorców paliw gazowych w 2023 roku oraz w 2024 roku w związku z sytuacją na rynku gazu, ustawę z dnia 9 marca 2023 r. o zmianie ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych oraz niektórych innych ustaw, ustawę z dnia 28 lipca 2023 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw oraz ustawę z dnia 17 sierpnia 2023 r. o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii oraz niektórych innych ustaw.

kwotą bonu energetycznego a kwotą, o którą został przekroczony przeciętny dochód za 2023 r. na osobę.

3. W przypadku gdy wniosek o wypłatę bonu energetycznego dla gospodarstwa domowego wieloosobowego, o którym mowa w ust. 1, złożyła więcej niż jedna osoba, ten bon jest wypłacany osobie w tym gospodarstwie domowym, która złożyła wniosek jako pierwsza, zwanej dalej „wnioskodawcą”.

4. Na potrzeby składania wniosków o wypłatę bonu energetycznego przyjmuje się, że jedna osoba może wchodzić w skład tylko jednego gospodarstwa domowego.

5. Liczba osób wchodzących w skład gospodarstwa domowego jest ustalana na dzień złożenia wniosku o wypłatę bonu energetycznego.

6. Jeżeli umowy międzynarodowe nie stanowią inaczej, na potrzeby ustalenia prawa do bonu energetycznego w skład gospodarstwa domowego zalicza się:

- 1) osoby posiadające obywatelstwo polskie mające miejsce zamieszkania i przebywające na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) cudzoziemców mających miejsce zamieszkania i przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej:
 - a) na podstawie zezwolenia na pobyt stały, zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej, zezwolenia na pobyt czasowy udzielonego w związku z okolicznością, o której mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. c lub d lub w art. 186 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2023 r. poz. 519, 185 i 547), lub w związku z uzyskaniem w Rzeczypospolitej Polskiej statusu uchodźcy lub ochrony uzupełniającej,
 - b) w związku z uzyskaniem w Rzeczypospolitej Polskiej zgody na pobyt ze względów humanitarnych lub zgody na pobyt tolerowany – w formie schronienia, posiłku, niezbędnego ubrania oraz zasiłku celowego;
- 3) mających miejsce zamieszkania i przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej oraz członków ich rodzin w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobytku oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. z 2024 r. poz. 633),

posiadających prawo pobytu lub prawo stałego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

7. Bon energetyczny przyznaje się w wysokości:

- 1) 300 zł – gospodarstwu domowemu jednoosobowemu;
- 2) 400 zł – gospodarstwu domowemu wieloosobowemu składającemu się z 2 do 3 osób;
- 3) 500 zł – gospodarstwu domowemu wieloosobowemu składającemu się z 4 do 5 osób;
- 4) 600 zł – gospodarstwu domowemu wieloosobowemu składającemu się z co najmniej 6 osób.

8. W przypadku gdy główne źródło ogrzewania danego gospodarstwa domowego jest zasilane energią elektryczną i jest wpisane lub zgłoszone do centralnej ewidencji emisyjności budynków, o której mowa w art. 27a ust. 1 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o wspieraniu termomodernizacji i remontów oraz o centralnej ewidencji emisyjności budynków (Dz. U. z 2023 r. poz. 2496), do dnia 1 kwietnia 2024 r., albo po tym dniu – w przypadku głównych źródeł ogrzewania zgłoszonych lub wpisanych po raz pierwszy do centralnej ewidencji emisyjności budynków, o których mowa w art. 27g ust. 1 tej ustawy, bon energetyczny przyznaje się w wysokości:

- 1) 600 zł – gospodarstwu domowemu jednoosobowemu;
- 2) 800 zł – gospodarstwu domowemu wieloosobowemu składającemu się z 2 do 3 osób;
- 3) 1000 zł – gospodarstwu domowemu wieloosobowemu składającemu się z 4 do 5 osób;
- 4) 1200 zł – gospodarstwu domowemu wieloosobowemu składającemu się z co najmniej 6 osób.

9. W przypadku gdy wysokość bonu energetycznego ustalona zgodnie z ust. 2 jest niższa niż 20 zł, ten bon nie przysługuje.

10. Bon energetyczny za okres od dnia 1 lipca 2024 r. do dnia 31 grudnia 2024 r. jest wypłacany jednorazowo.

Art. 3. 1. Wniosek o wypłatę bonu energetycznego składa się odpowiednio wójtowi, burmistrzowi lub prezydentowi miasta właściwemu ze względu na miejsce zamieszkania wnioskodawcy, w terminie od dnia 1 sierpnia 2024 r. do dnia 30 września 2024 r. Wniosek o wypłatę bonu energetycznego złożony po terminie określonym w zdaniu pierwszym pozostawia się bez rozpoznania.

2. Wniosek o wypłatę bonu energetycznego składa się na piśmie w postaci papierowej albo elektronicznej za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5

ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2020 r. poz. 344).

3. Wniosek o wypłatę bonu energetycznego w postaci papierowej opatruje się własnoręcznym podpisem i składa osobiście odpowiednio wójtowi, burmistrzowi lub prezydentowi miasta właściwemu ze względu na miejsce zamieszkania wnioskodawcy albo przekazuje za pomocą placówki pocztowej operatora pocztowego w rozumieniu art. 3 pkt 12 ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2023 r. poz. 1640 oraz z 2024 r. poz. 467) lub w placówce podmiotu zajmującego się doręczaniem korespondencji na terytorium państw członkowskich Unii Europejskiej, co jest równoznaczne ze złożeniem go odpowiednio wójtowi, burmistrzowi lub prezydentowi miasta.

4. Wniosek o wypłatę bonu energetycznego składany w postaci elektronicznej opatruje się kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym.

5. We wniosku o wypłatę bonu energetycznego podaje się:

- 1) dane dotyczące wnioskodawcy i członków gospodarstwa domowego:
 - a) imię (imiona) i nazwisko,
 - b) adres miejsca zamieszkania lub pobytu,
 - c) numer PESEL, jeżeli został nadany,
 - d) serię i numer dokumentu stwierdzającego tożsamość – w przypadku osób, które nie posiadają numeru PESEL,
 - e) obywatelstwo,
 - f) adres poczty elektronicznej wnioskodawcy, jeżeli wyraża na to zgodę,
 - g) numer telefonu wnioskodawcy, jeżeli wyraża na to zgodę;
- 2) dane dotyczące dochodów wnioskodawcy i członków gospodarstwa domowego;
- 3) informację o głównym źródle ogrzewania gospodarstwa domowego, jeżeli stanowi ono główne źródło ogrzewania, o którym mowa w art. 2 ust. 8;
- 4) numer rachunku płatniczego oraz imię i nazwisko jego właściciela, na który zostanie przekazana kwota bonu energetycznego, jeżeli wnioskodawca chce otrzymać bon na ten rachunek;
- 5) informacje niezbędne do ustalenia i weryfikacji dochodów wnioskodawcy i członków gospodarstwa domowego;
- 6) oświadczenie o zgodności z prawdą przedstawionych we wniosku informacji.

6. Informacje zawarte we wniosku o wypłatę bonu energetycznego składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający wniosek o wypłatę

bonu energetycznego jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli o następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

7. Minister właściwy do spraw energii określa i udostępnia w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu wzór wniosku o wypłatę bonu energetycznego, mając na względzie zapewnienie przejrzystości i kompletności tego wniosku.

Art. 4. 1. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta dokonuje weryfikacji wniosku o wypłatę bonu energetycznego, w szczególności w zakresie zgłoszenia lub wpisania głównego źródła ogrzewania w centralnej ewidencji emisyjności budynków, o której mowa w art. 27a ust. 1 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o wspieraniu termomodernizacji i remontów oraz o centralnej ewidencji emisyjności budynków.

2. Dokonując weryfikacji wniosku o wypłatę bonu energetycznego, wójt, burmistrz lub prezydent miasta bierze pod uwagę w szczególności:

- 1) informacje wynikające z deklaracji o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, o której mowa w art. 6m ust. 1 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2024 r. poz. 399);
- 2) informacje uzyskane w związku z postępowaniem o przyznanie:
 - a) świadczeń rodzinnych oraz dodatków do zasiłku rodzinnego, o których mowa odpowiednio w art. 2 i art. 8 ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych,
 - b) świadczenia wychowawczego, o którym mowa w art. 4 ustawy z dnia 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci (Dz. U. z 2024 r. poz. 421),
 - c) dodatku osłonowego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 2021 r. o dodatku osłonowym (Dz. U. z 2023 r. poz. 759 i 2760 oraz z 2024 r. poz. 123),
 - d) dodatku mieszkaniowego, o którym mowa w art. 2 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o dodatkach mieszkaniowych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1335),
 - e) dodatku elektrycznego, o którym mowa w art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 7 października 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców energii elektrycznej w 2023 roku oraz w 2024 r. w związku z sytuacją na rynku energii elektrycznej (Dz. U. z 2023 r. poz. 1704, 1785 i 2760);

3) dane zgromadzone w rejestrze PESEL oraz rejestrze mieszkańców, o których mowa odpowiednio w art. 6 ust. 1 i art. 6a ust. 1 ustawy z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności (Dz. U. z 2022 r. poz. 1191 oraz z 2023 r. poz. 497, 1394 i 1941).

3. Do ustalenia przez wójta, burmistrza lub prezydenta miasta prawa do bonu energetycznego stosuje się odpowiednio art. 411 ust. 10j, 10l i 10m ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2024 r. poz. 54).

4. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta może, na piśmie utrwalonym w postaci papierowej lub elektronicznej, upoważnić swojego zastępcę, pracownika urzędu gminy albo kierownika ośrodka pomocy społecznej, a w przypadku przekształcenia ośrodka pomocy społecznej w centrum usług społecznych na podstawie przepisów ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o realizowaniu usług społecznych przez centrum usług społecznych (Dz. U. poz. 1818) – dyrektora centrum usług społecznych, lub kierownika innej jednostki organizacyjnej gminy, a także inną osobę na wniosek kierownika ośrodka pomocy społecznej, dyrektora centrum usług społecznych lub innej jednostki organizacyjnej gminy do prowadzenia postępowań w sprawach dotyczących wypłaty bonu energetycznego.

5. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta, bądź podmiot upoważniony w rozumieniu ust. 4, rozpatruje wnioski o wypłatę bonu energetycznego w terminie 60 dni od dnia prawidłowego złożenia wniosku.

6. Przyznanie przez wójta, burmistrza lub prezydenta miasta bonu energetycznego nie wymaga wydania decyzji administracyjnej.

7. Wnioskodawca może jednorazowo wystąpić do wójta, burmistrza lub prezydenta miasta o korektę wysokości przyznanego bonu energetycznego w terminie 14 dni od dnia otrzymania tego bonu.

8. W przypadku bonu energetycznego przyznanego nienależnie lub w nieprawidłowo ustalonej wysokości kwota w wysokości odpowiadającej kwocie nienależnie pobranych środków podlega zwrotowi wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie.

9. Wydania decyzji administracyjnej wymaga:

- 1) odmowa przyznania bonu energetycznego;
- 2) korekta lub odmowa korekty wysokości bonu energetycznego;
- 3) uchylene lub zmiana prawa do bonu energetycznego;
- 4) rozstrzygnięcie w sprawie zwrotu bonu energetycznego przyznanego albo pobranego nienależnie lub w nieprawidłowo ustalonej wysokości.

10. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta przesyła wnioskodawcy informację o przyznaniu bonu energetycznego na wskazany przez niego adres poczty elektronicznej – o ile wnioskodawca wskazał adres poczty elektronicznej we wniosku o wypłatę bonu energetycznego. W przypadku gdy wnioskodawca nie wskazał adresu poczty elektronicznej we wniosku o wypłatę bonu energetycznego, wójt, burmistrz lub prezydent miasta, odbierając ten wniosek od wnioskodawcy, informuje go o możliwości odebrania od tego organu informacji o przyznaniu bonu energetycznego.

11. Nieodebranie informacji o przyznaniu bonu energetycznego nie wstrzymuje wypłaty tego bonu.

12. Do spraw związanych z wypłatą bonu energetycznego stosuje się odpowiednio art. 23b ust. 1 pkt 1–2 i 3 oraz ust. 4 i 5, art. 24a ust. 1 i 2, art. 25 ust. 3 i 4, art. 29–30a ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych, przy czym:

- 1) art. 23b ust. 1 pkt 1–2 i ust. 4 i 5 stosuje się odpowiednio w zakresie danych, o których mowa w art. 23 ust. 8 pkt 1 lit. a i e;
- 2) ilekroć w tych przepisach jest mowa o rodzinie rozumie się przez to gospodarstwo domowe.

Art. 5. 1. Bon energetyczny wypłacają gminy. Wypłata bonu energetycznego jest zadaniem zleconym z zakresu administracji rządowej.

2. Gminy otrzymują dotacje celowe z budżetu państwa na finansowanie wypłat bonu energetycznego.

3. Wojewodowie przekazują gminom dotacje celowe, o których mowa w ust. 2.

4. Gmina składa wojewodzie wniosek o przekazanie dotacji celowej, o której mowa w ust. 2, w terminie do dnia 15 sierpnia 2024 r. Do dnia 20 września 2024 r. gmina może złożyć korektę wniosku.

5. Dotacje celowe, o których mowa w ust. 2, są przekazywane gminom przez wojewodę na podstawie wniosku, o którym mowa w ust. 4, w miesięcznych ratach.

6. Jeżeli w wyniku połączenia lub podziału gmin nastąpiły zmiany w podstawie obliczania kwoty dotacji celowej, o której mowa w ust. 2, wojewoda uwzględnia te zmiany od pierwszego dnia następnego miesiąca po ich wejściu w życie.

Art. 6. 1. Przy ustalaniu wysokości dotacji celowej, o której mowa w art. 5 ust. 2, uwzględnia się koszty wypłacania bonu energetycznego, w wysokości 3 % łącznej kwoty dotacji wypłaconych w gminie.

2. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta w terminie do dnia 31 stycznia 2025 r. przedstawia wojewodzie rozliczenie dotacji celowej, o której mowa w art. 5 ust. 2, z wyodrębnieniem liczby i kwoty wypłaconych bonów energetycznych, sporządzone za okres od dnia 1 lipca 2024 r. do dnia 31 grudnia 2024 r.

3. Wojewodowie przedstawiają ministrowi właściwemu do spraw energii zbiorcze rozliczenie dotacji celowej, o której mowa w art. 5 ust. 2, w terminie do dnia 28 lutego 2025 r.

Art. 7. 1. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta przedstawia wojewodzie informację o liczbie toczących się postępowań w sprawie przyznania bonu energetycznego, w których w związku z wniesieniem odwołania nie zapadło prawomocne rozstrzygnięcie organu administracji publicznej lub sądu administracyjnego, którego skutkiem jest przyznanie bonu energetycznego, oraz o łącznej wysokości bonów energetycznych będącej przedmiotem tych postępowań, w terminie do dnia 31 maja każdego roku w okresie od 2025 r. do 2034 r.

2. Wojewodowie przedstawiają ministrowi właściwemu do spraw energii zbiorczą informację o liczbie toczących się postępowań w sprawie przyznania bonu energetycznego, w których w związku z wniesieniem odwołania nie zapadło prawomocne rozstrzygnięcie organu administracji publicznej lub sądu administracyjnego, którego skutkiem jest przyznanie bonu energetycznego, oraz o łącznej wysokości bonów energetycznych będącej przedmiotem tych postępowań, w terminie do dnia 30 czerwca każdego roku w okresie od 2025 r. do 2034 r.

Art. 8. W ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 1550, z późn. zm.²⁾) w art. 833 w § 6 wyrazy „a także świadczenie wspierające, o którym mowa w ustawie z dnia 7 lipca 2023 r. o świadczeniu wspierającym (Dz. U. poz. 1429)” zastępuje się wyrazami „świadczenie wspierające, o którym mowa w ustawie z dnia 7 lipca 2023 r. o świadczeniu wspierającym (Dz. U. poz. 1429 i 2760), a także bon energetyczny, o którym mowa w ustawie z dnia o czasowym ograniczeniu cen za energię elektryczną, gaz ziemny i ciepło systemowe oraz o bonie energetycznym (Dz. U. poz. ...)”.

Art. 9. W ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2023 r. poz. 2505 i 2760) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 10 w § 4 wyrazy „oraz świadczenie wspierające, o którym mowa w ustawie z dnia 7 lipca 2023 r. o świadczeniu wspierającym (Dz. U. poz. 1429)” zastępuje się wyrazami „ , świadczenie wspierające, o którym mowa w ustawie z dnia 7 lipca 2023 r. o

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2023 r. poz. 1429, 1606, 1615, 1667, 1860 i 2760.

świadczeniu wspierającym (Dz. U. poz. 1429 i 2760), a także bon energetyczny, o którym mowa w ustawie z dnia o czasowym ograniczeniu cen za energię elektryczną, gaz ziemny i ciepło systemowe oraz o bonie energetycznym (Dz. U. poz. ...).”;

- 2) w art. 80 w § 2a w pkt 1 wyrazy „a także refundacji podatku VAT, o której mowa w art. 18 ustawy z dnia 15 grudnia 2022 r. o szczególnej ochronie niektórych odbiorców paliw gazowych w 2023 r. oraz w 2024 r. w związku z sytuacją na rynku gazu” zastępuje się wyrazami „refundacji podatku VAT, o której mowa w art. 18 ustawy z dnia 15 grudnia 2022 r. o szczególnej ochronie niektórych odbiorców paliw gazowych w 2023 r. oraz w 2024 r. w związku z sytuacją na rynku gazu, a także bonu energetycznego, o którym mowa w ustawie z dnia o czasowym ograniczeniu cen za energię elektryczną, gaz ziemny i ciepło systemowe oraz o bonie energetycznym”.

Art. 10. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 226 i 232) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 26 w ust. 7e w zdaniu drugim wyrazy „refundacji kwoty odpowiadającej podatkowi VAT, o której mowa w art. 18 ustawy z dnia 15 grudnia 2022 r. o szczególnej ochronie niektórych odbiorców paliw gazowych w 2023 r. oraz w 2024 r. w związku z sytuacją na runku gazu (Dz. U. poz. 2687 oraz z 2023 r. poz. 295, 556, 1234, 1785 i 2760)” zastępuje się wyrazami „refundacji kwoty odpowiadającej podatkowi VAT, o której mowa w art. 18 ustawy z dnia 15 grudnia 2022 r. o szczególnej ochronie niektórych odbiorców paliw gazowych w 2023 r. oraz w 2024 r. w związku z sytuacją na runku gazu (Dz. U. z 2024 r. poz. 303), bonu energetycznego, o którym mowa w art. 2 ustawy z dnia ... o czasowym ograniczeniu cen za energię elektryczną, gaz ziemny i ciepło systemowe oraz o bonie energetycznym (Dz. U. ...).”;
- 2) w art. 52jc wyrazy „oraz refundację kwoty odpowiadającej podatkowi VAT, o której mowa w ustawie z dnia 15 grudnia 2022 r. o szczególnej ochronie niektórych odbiorców paliw gazowych w 2023 r. oraz w 2024 r. w związku z sytuacją na runku gazu (Dz. U. poz. 2687 oraz z 2023 r. poz. 295, 556, 1234, 1785 i 2760)” zastępuje się wyrazami „, refundację kwoty odpowiadającej podatkowi VAT, o której mowa w ustawie z dnia 15 grudnia 2022 r. o szczególnej ochronie niektórych odbiorców paliw gazowych w 2023 r. oraz w 2024 r. w związku z sytuacją na runku gazu, oraz bon energetyczny, o którym mowa w ustawie z dnia ... o czasowym ograniczeniu cen za energię elektryczną, gaz ziemny i ciepło systemowe oraz o bonie energetycznym”.

Art. 11. W ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 266) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 45a dodaje się art. 45aa w brzmieniu:

„Art. 45aa. Prezes URE ma prawo wglądu do dokumentów oraz żądania przedstawienia dokumentów lub informacji od właściciela lub zarządcy budynku wielolokalowego, o których mowa w art. 45a ust. 6, dotyczących wyposażenia lokali budynku wielolokalowego w przyrządy pomiarowe lub urządzenia umożliwiające rozliczanie kosztów ciepła według zużycia kosztów ogrzewania oraz zużycia ciepłej wody w tych lokalach, a także stosowania rozliczania kosztów według zużycia oraz wypełniania obowiązków informacyjnych, o których mowa w art. 45a ust. 4a i art. 45c.”;

2) w art. 47 ust. 2g otrzymuje brzmienie:

„2g. W terminach do dnia 31 marca i do dnia 30 września każdego roku Prezes URE ogłasza w Biuletynie Urzędu Regulacji Energetyki wysokość wskaźnika referencyjnego, o którym mowa w ust. 2f.”.

Art. 12. W ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2023 r. poz. 901, 1693, 1938 i 2760) w art. 8 w ust. 4 w pkt 20 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 21 w brzmieniu:

„21) kwoty bonu energetycznego, o którym mowa w art. 2 ustawy z dnia ... o czasowym ograniczeniu cen za energię elektryczną, gaz ziemny i ciepło systemowe oraz o bonie energetycznym (Dz. U. ...).”.

Art. 13. W ustawie z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2023 r. poz. 1650 i 1681) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 70c:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W terminie do dnia 30 września 2024 r., w odniesieniu do okresu, o którym mowa w ust. 2 pkt 4, przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu gazem ziemnym z zagranicą i podmiot dokonujący przywozu gazu ziemnego, z wyjątkiem przedsiębiorstw lub podmiotów, które zleciły w całości utrzymywanie zapasów obowiązkowych gazu ziemnego innemu podmiotowi na podstawie art. 24b, mogą zlecić Agencji, na podstawie umowy,

wykonywanie zadań w zakresie utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego. Przepisy art. 24b ust. 1a–5 i 9–11 stosuje się odpowiednio.”,

b) w ust. 2 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) od dnia 1 października 2024 r. do dnia 30 września 2025 r. – w terminie do dnia 1 sierpnia 2024 r., a umowa powinna zostać zawarta do dnia 15 września tego roku.”,

c) w ust. 6 po wyrazach „w ust. 1” dodaje się wyrazy „i ust. 1a”;

2) w art. 70d wyrazy „2024 r.” zastępuje się wyrazami „2025 r.”.

Art. 14. W ustawie z dnia 28 grudnia 2018 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2538, z późn. zm.³⁾) w art. 16 w ust. 1 w pkt 2da po wyrazach „art. 25a ust. 3 pkt 2 lit. b” dodaje się wyrazy „lub art. 28b ust. 3 pkt 2”.

Art. 15. W ustawie z dnia 19 lipca 2019 r. o systemie rekompensat dla sektorów i podsektorów energochłonnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1393, 1681 i 2760) w art. 22 w ust. 1 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) niewykorzystane środki, o których mowa w art. 9 ust. 6a ustawy z dnia 15 grudnia 2022 r. o szczególnej ochronie niektórych odbiorców paliw gazowych w 2023 r. oraz w 2024 r. w związku z sytuacją na rynku gazu (Dz. U. z 2024 r. poz. 303);”.

Art. 16. W ustawie z dnia 31 lipca 2019 r. o świadczeniu uzupełniającym dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji (Dz. U. z 2024 r. poz. 256) w art. 2 w ust. 2 po wyrazach „ustawie z dnia 7 lipca 2023 r. o świadczeniu wspierającym (Dz. U. poz. 1429 i 2760)” dodaje się wyrazy „, bonu energetycznego, o którym mowa w art. 2 ustawy z dnia... o czasowym ograniczeniu cen za energię elektryczną, gaz ziemny i ciepło systemowe oraz o bonie energetycznym (Dz. U. poz....)”.

Art. 17. W ustawie z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID–19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 568, z późn. zm.⁴⁾) w art. 65:

1) w ust. 4 po pkt 5d dodaje się pkt 5e w brzmieniu:

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 412, 1210, 1495 i 1532, z 2021 r. poz. 1093, z 2022 r. poz. 202, 1477, 1692, 2243 i 2687 oraz z 2023 r. poz. 1785 i 2760.

⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. poz. 695, 1086, 1262, 1478, 1747, 2157 i 2255, z 2021 r. poz. 1535 i 2368, z 2022 r. poz. 64, 202, 1561, 1692, 1730, 1967, 2127, 2236 i 2687 oraz z 2023 r. poz. 295, 556, 803, 1641, 1785 i 2760.

- „5e) przekazania niewykorzystanych środków, o których mowa w art. 9 ust. 6 ustawy z dnia 15 grudnia 2022 r. o szczególnej ochronie niektórych odbiorców paliw gazowych w 2023 r. oraz w 2024 r. w związku z sytuacją na rynku gazu;”;
- 2) w ust. 5 w pkt 12 w lit. b dodaje się przecinek i dodaje się lit. c w brzmieniu:
„c) kwoty stanowiącej dodatnią wartość różnicy wynikającą ze sprawozdania rozliczeniowego, o którym mowa w art. 28b ust. 1 pkt 2 ustawy o środkach nadzwyczajnych na podstawie wniosku, o którym mowa w art. 28b ust. 3 pkt 2 tej ustawy”.

Art. 18. W ustawie z dnia 29 października 2021 r. o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2376, z 2022 r. poz. 467 oraz z 2023 r. poz. 1762) w art. 9 w pkt 2 wyrazy „2024 r.” zastępuje się wyrazami „2025 r.”.

Art. 19. W ustawie z dnia 17 grudnia 2021 r. o dodatku osłonowym (Dz. U. z 2023 r. poz. 759 i 2760 oraz z 2024 r. poz. 123) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 15 wyrazy „2024 r.” zastępuje się wyrazami „2025 r.”;
- 2) w art. 16:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Maksymalny limit wydatków z budżetu państwa przeznaczonych na dodatki osłonowe wynosi:

- 1) w 2022 r. – 4 700 000 000 zł;
- 2) w 2023 r. – 500 000 000 zł;
- 3) w 2024 r. – 2 300 000 000 zł;
- 4) w 2025 r. – 195 000 000 zł;
- 5) w 2026 r. – 2 000 000 zł;
- 6) w 2027 r. – 1 000 000 zł;
- 7) w 2028 r. – 1 000 000 zł;
- 8) w 2029 r. – 1 000 000 zł;
- 9) w 2030 r. – 0 zł;
- 10) w 2031 r. – 0 zł.”,

b) uchyla się ust. 1a,

c) w ust. 2 i 3 skreśla się wyrazy „lub 1a”.

Art. 20. W ustawie z dnia 5 sierpnia 2022 r. o dodatku węglowym (Dz. U. z 2023 r. poz. 1630) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 5 dodaje się ust. 8–11 w brzmieniu:

„8. Jeżeli dodatek węglowy został przyznany na skutek prawomocnego rozstrzygnięcia organu administracji publicznej lub sądu administracyjnego w postępowaniu w sprawie wypłaty dodatku węglowego, wójt, burmistrz, prezydent miasta może zwrócić się do wojewody z wnioskiem o przyznanie środków na ten cel po terminie, o którym mowa w ust. 4.

9. Wypłata dodatków, o których mowa w ust. 8, od dnia 1 stycznia 2025 r. jest zadaniem zleconym gminie z zakresu administracji rządowej, finansowanym ze środków budżetu państwa.

10. Wojewoda składa wniosek o przyznanie środków na pokrycie dodatku węglowego, o którym mowa w ust. 8, w terminie:

- 1) do dnia 30 listopada 2024 r. – do ministra właściwego do spraw energii,
- 2) od dnia 1 stycznia 2025 r. – do ministra właściwego do spraw finansów publicznych –rezerwy celowej budżetu państwa na zobowiązania wymagalne Skarbu Państwa.

11. Wojewoda w terminie do dnia 31 grudnia 2024 r., składa korektę zbiorczego rozliczenia środków, o którym mowa ust. 4.”.

- 2) w art. 27 w ust. 1 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 i 4 w brzmieniu:

- „3) 2024 r. – 5 000 000 zł;
- 4) w latach 2025–2035 – 500 000 zł.”.

Art. 21. W ustawie z dnia 15 września 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach w zakresie niektórych źródeł ciepła w związku z sytuacją na rynku paliw (Dz. U. z 2023 r. poz. 1772, 1693 i 2760) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2:

- a) w pkt 2a w lit. a po wyrazach „o którym mowa w art. 12a ust. 1” dodaje się wyrazy „i art. 12aa ust. 1”,
- b) pkt 5c otrzymuje brzmienie:

„5c) maksymalna cena dostawy ciepła – cenę dostawy ciepła obliczoną przez przedsiębiorstwo energetyczne dla danego systemu ciepłowniczego z uwzględnieniem cen i stawek opłat w każdej grupie taryfowej, powiększonych w stosunku do cen i stawek opłat stosowanych na dzień 30 września 2022 r. o:

- a) 40 % – w okresie od dnia 1 marca 2023 r. do dnia 30 czerwca 2024 r.,
- b) 46 % – w okresie od dnia 1 lipca 2024 r. do dnia 31 grudnia 2024 r.,

- c) 52 % – w okresie od dnia 1 stycznia 2025 r. do dnia 30 czerwca 2025 r.”;
- 2) w art. 3 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Średnia cena wytwarzania ciepła z rekompensatą przyjmuje wartość:
- 1) do dnia 30 czerwca 2024 r.:
 - a) 150,95 zł/GJ netto dla ciepła wytwarzanego w źródłach ciepła opalanych gazem ziemnym lub olejem opałowym,
 - b) 103,82 zł/GJ netto dla ciepła wytwarzanego w pozostałych źródłach ciepła;
 - 2) po dniu 30 czerwca 2024 r.:
 - a) 119,39 zł/GJ netto – w okresie od dnia 1 lipca 2024 r. do dnia 31 grudnia 2024 r.,
 - b) 134,97 zł/GJ netto – w okresie od dnia 1 stycznia 2025 r. do dnia 30 czerwca 2025 r.

– dla wszystkich źródeł ciepła.”;

- 3) po art. 3a dodaje się art. 3b w brzmieniu:

„Art. 3b. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne posiadające koncesję i wykonujące działalność gospodarczą w zakresie sprzedaży ciepła odbiorcom ciepła, o których mowa w art. 4 ust. 1:

- 1) oblicza maksymalne ceny dostawy ciepła dla danego systemu ciepłowniczego w kolejnych okresach, o których mowa w art. 3 ust. 3 pkt 2;
- 2) w okresie od dnia 1 lipca 2024 r. do dnia 30 czerwca 2025 r. przyjmuje i wprowadza do stosowania w rozliczeniach z odbiorcami, o których mowa w art. 4 ust. 1, w każdej grupie taryfowej stosowanej taryfy dla ciepła ceny za zamówioną moc cieplną, ceny ciepła, ceny nośnika ciepła oraz stawki opłat stałych za usługi przesyłowe i stawki opłat zmiennych za usługi przesyłowe lub stawki opłaty miesięcznej za zamówioną moc cieplną i stawki opłaty za ciepło nie wyższe niż ceny i stawki opłat w każdej grupie taryfowej, powiększone w stosunku do cen i stawek opłat stosowanych na dzień 30 września 2022 r. o:
 - a) 46 % – w okresie od dnia 1 lipca 2024 r. do dnia 31 grudnia 2024 r.,
 - b) 52 % – w okresie od dnia 1 stycznia 2025 r. do dnia 30 czerwca 2025 r.

2. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie sprzedaży ciepła odbiorcom, o których mowa w art. 4 ust. 1, która nie wymaga uzyskania koncesji, lub zwolnione z obowiązku przedkładania taryf dla ciepła do zatwierdzania Prezesowi URE, na podstawie skalkulowanych na dzień 30 września 2022 r. cen lub

stawek opłat zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 46 ust. 5 ustawy – Prawo energetyczne:

- 1) oblicza maksymalną cenę dostawy ciepła dla danego systemu ciepłowniczego w kolejnych okresach, o których mowa w art. 3 ust. 3 pkt 2;
- 2) w okresie od dnia 1 lipca 2024 r. do dnia 30 czerwca 2025 r. wprowadza do stosowania w rozliczeniach z odbiorcami, o których mowa w art. 4 ust. 1, ceny i stawki opłat stosowanego cennika w każdej grupie taryfowej i przyjmuje wartości tych cen i stawek opłat nie wyższe niż ceny i stawki opłat w każdej grupie taryfowej, powiększone w stosunku do cen i stawek opłat stosowanych na dzień 30 września 2022 r. o:
 - a) 46 % – w okresie od dnia 1 lipca 2024 r. do dnia 31 grudnia 2024 r.,
 - b) 52 % – w okresie od dnia 1 stycznia 2025 r. do dnia 30 czerwca 2025 r.

3. W przypadku gdy w okresie od dnia 1 lipca 2024 r. do dnia 30 czerwca 2025 r. maksymalna cena dostawy ciepła, o której mowa w ust. 1 pkt 1 albo ust. 2 pkt 1, jest w danym miesięcznym okresie rozliczeniowym wyższa od:

- 1) średniej ceny wytwarzania ciepła z rekompensatą, o której mowa w art. 3 ust. 3 pkt 2, obliczonej dla danego systemu ciepłowniczego, powiększonej o średnią stawkę opłat za usługi przesyłowe w tym systemie ciepłowniczym albo
- 2) ceny dostawy ciepła obliczonej na podstawie stosowanej taryfy dla ciepła lub cennika w danym systemie ciepłowniczym

– przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1 i 2, stosuje w rozliczeniach z odbiorcami, o których mowa w art. 4 ust. 1, w tym okresie rozliczeniowym cenę najniższą z określonych w pkt 1 i 2.

4. W przypadku gdy różnica między ceną najniższą, o której mowa w ust. 3, a ceną dostawy ciepła jest niższa niż 1 zł/GJ, przepisów ust. 1 pkt 2, ust. 2 pkt 2 oraz ust. 3 nie stosuje się.”;

- 4) w art. 11 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w art. 3b ust. 1 lub 2, zalicza wypłacone wyrównanie, o którym mowa w art. 12aa ust. 1, oraz dodatkowe wyrównanie, o którym mowa w art. 31a ust. 1, pomniejszone o kwotę podatku od towarów i usług dla dostaw ciepła, do przychodów ze sprzedaży ciepła lub do przychodów za świadczenie usług przesyłowych.”;

- 5) po art. 12a dodaje się art. 12aa w brzmieniu:

„Art. 12aa. 1. Za okres od dnia 1 lipca 2024 r. do dnia 30 czerwca 2025 r. przedsiębiorstwu energetycznemu:

- 1) o którym mowa w art. 3b ust. 1, stosującemu maksymalną cenę dostawy ciepła dla odbiorców, o których mowa w art. 4 ust. 1, przysługuje wyrównanie w kwocie stanowiącej iloczyn różnicy między ceną dostawy ciepła wynikającą ze stosowanej taryfy tego przedsiębiorstwa i ceną wynikającą ze stosowania cen i stawek opłat wobec tych odbiorców, obliczoną zgodnie z art. 3b ust. 1 pkt 2 oraz ilości sprzedanego ciepła tym odbiorcom, w danym miesięcznym okresie rozliczeniowym, powiększony o podatek od towarów i usług;
- 2) o którym mowa w art. 3b ust. 2, stosującemu maksymalną cenę dostawy ciepła dla odbiorców, o których mowa w art. 4 ust. 1, przysługuje wyrównanie w kwocie stanowiącej iloczyn różnicy między ceną dostawy ciepła i ceną wynikającą ze stosowania cen i stawek opłat wobec tych odbiorców, obliczoną zgodnie z art. 3b ust. 2 pkt 1 oraz ilości sprzedanego ciepła tym odbiorcom, w danym miesięcznym okresie rozliczeniowym, powiększony o podatek od towarów i usług.

2. W przypadku, o którym mowa w art. 3b ust. 3, wyrównanie oblicza się jako iloczyn różnicy między ceną dostawy ciepła wynikającą ze stosowanej taryfy lub cennika przedsiębiorstwa energetycznego, o którym mowa w art. 3b ust. 1 i 2, i najniższą ceną, o której mowa w art. 3b ust. 3, oraz ilości sprzedanego ciepła odbiorcom, o których mowa w art. 4 ust. 1, w danym miesięcznym okresie rozliczeniowym, powiększony o podatek od towarów i usług.

3. Wyrównanie jest wypłacane za każdy miesiąc kalendarzowy stosowania maksymalnej ceny dostawy ciepła albo najniższej ceny, o której mowa w art. 3b ust. 3, na wniosek przedsiębiorstwa energetycznego, o którym mowa w art. 3b ust. 1 i 2.

4. Wysokość wyrównania w danym okresie rozliczeniowym oblicza przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w art. 3b ust. 1 i 2.

5. Jeżeli przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w art. 3b ust. 1 i 2, zaprzestało wykonywania działalności gospodarczej w zakresie sprzedaży ciepła przed rozliczeniem wyrównania za dany okres, kwotę wyrównania uznaje się za pobraną nienależnie i przedsiębiorstwo energetyczne uprawnione do otrzymania wyrównania jest obowiązane do jej zwrotu w całości wraz z odsetkami.

6. W przypadku gdy przedsiębiorstwo energetyczne uprawnione do otrzymania wyrównania nie dokona zwrotu kwoty wyrównania zgodnie z ust. 5, podmiot wypłacający

wyduje decyzję administracyjną określającą wysokość nienależnie pobranej kwoty podlegającej zwrotowi oraz termin dokonania tego zwrotu. Od nienależnie pobranej kwoty wyrównania są naliczane odsetki za opóźnienie od dnia ich otrzymania.

7. Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w art. 3b ust. 1 i 2, jest obowiązane do przechowywania dokumentacji związanej z wnioskowanym wyrównaniem przez 5 lat kalendarzowych począwszy od dnia, w którym została wypłacona lub zwrócona kwota wynikająca z wniosku o rozliczenie wyrównania.

8. Wniosek o wypłatę wyrównania składa się do:

- 1) zarządcy rozliczeń – w przypadku przedsiębiorstwa energetycznego, o którym mowa w art. 3b ust. 1;
- 2) wójta, burmistrza albo prezydenta miasta, właściwego ze względu na miejsce siedziby przedsiębiorstwa energetycznego – w przypadku przedsiębiorstwa energetycznego, o którym mowa w art. 3b ust. 2.

9. Do wniosku o wypłatę wyrównania i wypłaty wyrównania stosuje się odpowiednio art. 12a ust. 5, art. 13 ust. 3, art. 14 ust. 1–6, art. 17, art. 18 ust. 1 i 2, art. 19 i art. 20.

10. Oświadczenia, o których mowa w art. 12a ust. 5 pkt 8 i 9, zawarte we wniosku o wypłatę wyrównania w związku z ust. 9, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli o następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.”;

6) w art. 12b:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1¹ w brzmieniu:

„1¹. Przedsiębiorstwo energetyczne uprawnione do otrzymania wyrównania, o którym mowa w art. 12aa ust. 1, składa do podmiotu wypłacającego wniosek o rozliczenie wyrównania, który uwzględnia rzeczywiste dane w każdej grupie taryfowej dotyczące ilości ciepła sprzedanego na potrzeby podmiotów, o których mowa w art. 4 ust. 1, za okres:

- 1) od dnia 1 lipca 2024 r. do dnia 31 grudnia 2024 r. – w terminie od dnia 1 kwietnia 2025 r. do dnia 15 maja 2025 r.;

- 2) od dnia 1 stycznia 2025 r. do dnia 30 czerwca 2025 r. – w terminie od dnia 1 września 2025 r. do dnia 15 października 2025 r.”,
- b) ust. 1b otrzymuje brzmienie:
- „1b. Przedsiębiorstwo energetyczne uprawnione do otrzymania wyrównania we wniosku o rozliczenie wyrównania za poszczególne okresy wskazuje kwotę podlegającą rozliczeniu stanowiącą różnicę między sumą miesięcznych obniżek udzielonych odbiorcom uprawnionym, dla poszczególnych miesięcy w każdej grupie taryfowej, a sumą wyrównań wypłaconych na rzecz tego przedsiębiorstwa dla danego okresu zgodnie z:
- 1) art. 12a – za okres od dnia 1 stycznia 2024 r. do dnia 30 czerwca 2024 r.;
 - 2) art. 12aa – za okres od dnia 1 lipca 2024 r. do dnia 30 czerwca 2025 r.”,
- c) w ust. 1c w pkt 2:
- w opisie symbolu KMOG wyrazy „ustalonych zgodnie z art. 3a [zł]” zastępuje się wyrazami „ustalonych zgodnie z art. 3a albo art. 3b [zł]”,
 - w opisie symbolu CNW wyrazy „[w metrach sześciennych lub w tonach]” zastępuje się wyrazami „wyrażoną odpowiednio w złotych za metr sześcienny lub za tonę.”,
- d) ust. 3a otrzymuje brzmienie:
- „3a. W przypadku niezłożenia wniosku o rozliczenie wyrównania w terminie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, lub w przypadku niezłożenia kolejnego wniosku w terminie 14 dni od dnia otrzymania odmowy zatwierdzenia wniosku, wypłacone wyrównanie za okres od dnia 1 stycznia 2024 r. do dnia 30 czerwca 2024 r. uznaje się za otrzymane nienależnie i przedsiębiorstwo energetyczne uprawnione do otrzymania wyrównania jest obowiązane do zwrotu otrzymanych środków w całości wraz z odsetkami liczonymi jak dla zaległości podatkowych w terminie do dnia 31 października 2024 r.”,
- e) po ust. 3a dodaje się ust. 3b w brzmieniu:
- „3b. W przypadku niezłożenia wniosku o rozliczenie wyrównania w terminie, o którym mowa w:
- 1) ust. 1¹ pkt 1, lub w przypadku niezłożenia kolejnego wniosku w terminie 14 dni od dnia otrzymania odmowy zatwierdzenia wniosku, wypłacone wyrównanie za okres od dnia 1 lipca 2024 r. do dnia 31 grudnia 2024 r. uznaje się za otrzymane nienależnie i przedsiębiorstwo energetyczne uprawnione do

otrzymania wyrównania jest obowiązane do zwrotu otrzymanych środków w całości wraz z odsetkami liczonymi jak dla zaległości podatkowych w terminie do dnia 30 maja 2025 r.;

- 2) ust. 1¹ pkt 2, lub w przypadku niezłożenia kolejnego wniosku w terminie 14 dni od dnia otrzymania odmowy zatwierdzenia wniosku, wypłacone wyrównanie za okres od dnia 1 stycznia 2025 r. do dnia 30 czerwca 2025 r. uznaje się za otrzymane nienależnie i przedsiębiorstwo energetyczne uprawnione do otrzymania wyrównania jest obowiązane do zwrotu otrzymanych środków w całości wraz z odsetkami liczonymi jak dla zaległości podatkowych w terminie do dnia 31 października 2025 r.”;
- f) w ust. 7 po wyrazach „art. 12a” dodaje się wyrazy „albo art. 12aa”;
- 7) art. 20 w ust. 1 wyrazy „30 czerwca 2026 r.” zastępuje się wyrazami „31 grudnia 2028 r.”;
- 8) w art. 22 po wyrazach „w art. 12a ust. 7,” dodaje się wyrazy „art. 12aa ust. 6 zdanie pierwsze,”;
- 9) po art. 23 dodaje się art. 23a w brzmieniu:

„Art. 23a. 1. Jeżeli przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w art. 3b ust. 1 lub 2, jest obowiązane do stosowania w rozliczeniach z odbiorcami, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2 lub 3, maksymalnej ceny dostawy ciepła albo najniższej ceny ciepła, o której mowa w art. 3b ust. 3, to odbiorcy ci są obowiązani do:

- 1) uwzględnienia w terminie:
 - a) do dnia 31 lipca 2024 r., za okres od dnia 1 lipca 2024 r. do dnia 31 grudnia 2024 r.,
 - b) do dnia 31 stycznia 2025 r., za rok 2025
– w zaliczkach na poczet rozliczenia kosztów zakupu ciepła na potrzeby ogrzewania i przygotowania ciepłej wody użytkowej dostarczonego do lokali mieszkalnych gospodarstw domowych lub podmiotów, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 4, obniżonej opłaty za ciepło wynikającej z maksymalnej ceny dostawy ciepła albo najniższej ceny ciepła, o której mowa w art. 3b ust. 3;
- 2) informowania osób zamieszkujących lokale mieszkalne niebędących odbiorcami ciepła oraz osób reprezentujących podmioty, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 4, o obniżonej zaliczce na poczet rozliczenia kosztów zakupu ciepła wraz z informacją o wysokości zmniejszenia tej zaliczki w wyniku uwzględnienia obniżonej opłaty za

- ciepło wynikającej z maksymalnej ceny dostawy ciepła albo najniższej ceny ciepła, o której mowa w art. 3b ust. 3;
- 3) informowania osób zamieszkujących lokale mieszkalne niebędących odbiorcami ciepła oraz osób reprezentujących podmioty, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 4, o każdej zmianie cen i stawek opłat dla ciepła stosowanych przez przedsiębiorstwo energetyczne wraz z informacją o wysokości zmniejszenia zaliczki w wyniku uwzględnienia obniżonej opłaty za ciepło wynikającej z maksymalnej ceny dostawy ciepła albo najniższej ceny ciepła, o której mowa w art. 3b ust. 3;
 - 4) zastosowania obniżonej opłaty za ciepło wynikającej z maksymalnej ceny dostawy ciepła albo najniższej ceny ciepła, o której mowa w art. 3b ust. 3, w ramach rozliczeń kosztów zakupu ciepła, o których mowa w art. 45a ust. 8 ustawy – Prawo energetyczne;
 - 5) informowania osób zamieszkujących lokale mieszkalne niebędących odbiorcami ciepła oraz osób reprezentujących podmioty, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 4, o uwzględnieniu obniżonej opłaty za ciepło wynikającej z maksymalnej ceny dostawy ciepła albo najniższej ceny ciepła, o której mowa w art. 3b ust. 3, w ramach rozliczeń kosztów zakupu ciepła, o których mowa w art. 45a ust. 8 ustawy – Prawo energetyczne, wraz z informacją o wysokości zmniejszenia rachunku za ciepło w wyniku zastosowania obniżonej opłaty za ciepło wynikającej z maksymalnej ceny dostawy ciepła albo najniższej ceny ciepła, o której mowa w art. 3b ust. 3.

2. Odbiorca ciepła, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2 lub 3, wykonuje obowiązki, o których mowa w ust. 1 pkt 2, 3 i 5, przez każdorazowe dołączenie informacji, o których mowa w ust. 1 pkt 2, 3 i 5, do faktury, rachunku lub innego dokumentu dostarczanego indywidualnie do każdego lokalu lub podmiotów, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 4, w sposób zwyczajowo przyjęty.”;

10) w art. 29:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

1. Wypłata rekompensat dla przedsiębiorstw energetycznych, o których mowa w art. 3 ust. 2, wypłata wyrównania dla przedsiębiorstw energetycznych, o których mowa w art. 3a ust. 3 oraz art. 3b ust. 2, i sprzedawców ciepła, o których mowa w art. 12c ust. 10 pkt 2, wypłata świadczeń wyrównawczych dla sprzedawców ciepła, o których mowa w art. 15a ust. 1, oraz wypłata dodatków dla gospodarstw domowych i dodatków dla podmiotów wrażliwych jest zadaniem zleconym gminie.

2. Wojewodowie przekazują gminom środki w ramach limitu określonego na wypłatę rekompensat dla przedsiębiorstw energetycznych, o których mowa w art. 3 ust. 2, wypłatę wyrównania dla przedsiębiorstw energetycznych, o których mowa w art. 3a ust. 3 oraz art. 3b ust. 2, i sprzedawców ciepła, o których mowa w art. 12c ust. 10 pkt 2, wypłatę świadczeń wyrównawczych dla sprzedawców ciepła, o których mowa w art. 15a ust. 1, oraz wypłatę dodatków dla gospodarstw domowych i dodatków dla podmiotów wrażliwych w planie finansowym Funduszu na realizację wypłat rekompensat dla przedsiębiorstw energetycznych, o których mowa w art. 3 ust. 2, wypłat wyrównania dla przedsiębiorstw energetycznych, o których mowa w art. 3a ust. 3 oraz art. 3b ust. 2, i sprzedawców ciepła, o których mowa w art. 12c ust. 10 pkt 2, wypłat świadczeń wyrównawczych dla sprzedawców ciepła, o których mowa w art. 15a ust. 1, oraz wypłat dodatków dla gospodarstw domowych i dodatków dla podmiotów wrażliwych z Funduszu.”,

b) w ust. 3:

- w pkt 1b we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „wyrównań za 2024 r.” zastępuje się wyrazami „wyrównań za pierwsze półrocze 2024 r.”,
- po pkt 1b dodaje się pkt 1ba w brzmieniu:
„1ba) w przypadku środków na wypłatę wyrównań za drugie półrocze 2024 r. i za 2025 r. dla przedsiębiorstw energetycznych, o których mowa w art. 3b ust. 2 – do 15. dnia miesiąca poprzedzającego dany kwartał 2025 r., przy czym w terminie 50 dni od dnia złożenia tego wniosku gmina może złożyć jego korektę;”,

c) w ust. 4a w zdaniu pierwszym po wyrazach „art. 3a ust. 3” dodaje się wyrazy „oraz art. 3b ust. 2”;

11) w art. 30:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Gminy otrzymują środki na realizację wypłat rekompensat dla przedsiębiorstw energetycznych, o których mowa w art. 3 ust. 2, wypłat wyrównań dla przedsiębiorstw energetycznych, o których mowa w art. 3a ust. 3 oraz art. 3b ust. 2, i sprzedawców ciepła, o których mowa w art. 12c ust. 10 pkt 2, wypłat świadczeń wyrównawczych dla sprzedawców ciepła, o których mowa w art. 15a ust. 1, oraz wypłat dodatków dla gospodarstw domowych i dodatków dla podmiotów

wrażliwych za pośrednictwem wojewodów w granicach kwot określonych na ten cel w planie finansowym Funduszu.

2. Przy ustalaniu wysokości środków na realizację wypłat rekompensat dla przedsiębiorstw energetycznych, o których mowa w art. 3 ust. 2, wypłat wyrównań dla przedsiębiorstw energetycznych, o których mowa w art. 3a ust. 3 oraz art. 3b ust. 2, i sprzedawców ciepła, o których mowa w art. 12c ust. 10 pkt 2, wypłat świadczeń wyrównawczych dla sprzedawców ciepła, o których mowa w art. 15a ust. 1, oraz wypłat dodatków dla gospodarstw domowych i dodatków dla podmiotów wrażliwych uwzględnia się koszty wypłacania odbiorcom tych rekompensat, wyrównań, świadczeń wyrównawczych oraz tych dodatków, w wysokości 2 % łącznej kwoty środków wypłacanych przez gminę.”,

b) w ust. 3 w pkt 4:

– wyrazy „wyrównań za 2024 r.” zastępuje się wyrazami „wyrównań za pierwsze półrocze 2024 r.”,

– kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) 15. dnia miesiąca następującego po pierwszych trzech miesiącach od rozpoczęcia wypłaty wyrównań za drugie półrocze 2024 r. i za 2025 r. dla przedsiębiorstw energetycznych, o których mowa w art. 3b ust. 2, rozliczenie środków z wyodrębnieniem liczby i kwoty wypłaconych wyrównań, sporządzone narastająco za okres od dnia 1 lipca 2024 r. do dnia kończącego dany kwartał wypłaty wyrównań za 2025 r., z tym że zapotrzebowanie na środki ustala się jako sumę tego zapotrzebowania obliczonego odrębnie dla każdego kwartału.”,

c) w ust. 4a po wyrazach „art. 3a ust. 3” dodaje się wyrazy „oraz art. 3b ust. 2”,

d) po ust. 4b dodaje się ust. 4ba w brzmieniu:

„4ba. Minister właściwy do spraw energii przekazuje wojewodzie środki na wypłaty wyrównań dla przedsiębiorstw energetycznych, o których mowa w art. 3b ust. 2, w terminie:

- 1) na wypłaty za trzeci kwartał 2024 r. – do dnia 31 sierpnia 2024 r.;
- 2) na wypłaty za czwarty kwartał 2024 r. – do dnia 31 października 2024 r.;
- 3) na wypłaty za pierwszy kwartał 2025 r. – do dnia 15 lutego 2025 r.;
- 4) na wypłaty za drugi kwartał 2025 r. – do dnia 30 kwietnia 2025 r.”,

e) w ust. 4f wyraz „lipca” zastępuje się wyrazem „sierpnia”,

- f) w ust. 5 w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 i 7 w brzmieniu:
- „6) 30 września 2025 r. – w przypadku środków na wypłatę wyrównań dla przedsiębiorstw energetycznych, o których mowa w art. 3b ust. 2, za okres od dnia 1 lipca 2024 r. do dnia 31 grudnia 2024 r.;
 - 7) 31 grudnia 2025 r. – w przypadku środków na wypłatę wyrównań dla przedsiębiorstw energetycznych, o których mowa w art. 3b ust. 2, za okres od dnia 1 stycznia 2025 r. do dnia 30 czerwca 2025 r.”;

- g) dodaje się ust. 9–12 w brzmieniu:

„9. Jeżeli dodatek dla gospodarstw domowych lub dodatek dla podmiotów wrażliwych został przyznany na skutek prawomocnego rozstrzygnięcia organu administracji publicznej lub sądu administracyjnego w postępowaniu w sprawie wypłaty dodatku dla gospodarstw domowych lub dodatku dla podmiotów wrażliwych, wójt, burmistrz, prezydent miasta może zwrócić się do wojewody z wnioskiem o przyznanie środków na ten cel po terminie, o którym mowa w ust. 5 pkt 1.

10. Wojewoda składa wniosek o przyznanie środków na pokrycie dodatku dla gospodarstw domowych lub dodatku dla podmiotów wrażliwych, o których mowa w ust. 9, w terminie:

- 1) do dnia 30 listopada 2024 r. – do ministra właściwego do spraw energii;
- 2) od dnia 1 stycznia 2025 r. – do ministra właściwego do spraw finansów publicznych – rezerwy celowej budżetu państwa na zobowiązania wymagalne Skarbu Państwa.

11. Wojewoda w terminie do dnia 31 grudnia 2024 r., składa korektę zbiorczego rozliczenia środków, o którym mowa ust. 5 pkt 1.

12. Wypłata dodatków, o których mowa w ust. 9, od dnia 1 stycznia 2025 r. jest zadaniem zleconym gminie z zakresu administracji rządowej, finansowanym ze środków budżetu państwa.”;

- 12) w art. 32:

- a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Rekompensaty dla przedsiębiorstw energetycznych, o których mowa w art. 3 ust. 1, świadczenia wyrównawcze dla sprzedawców ciepła, o których mowa w art. 15a ust. 1, oraz wyrównania dla przedsiębiorstw energetycznych, o których mowa w

art. 3a ust. 1 oraz art. 3b ust. 1, i sprzedawców ciepła, o których mowa w art. 12c ust. 10 pkt 1, są wypłacane przez zarządcę rozliczeń.

2. Zarządca rozliczeń otrzymuje środki na realizację wypłat rekompensat dla przedsiębiorstw energetycznych, o których mowa w art. 3 ust. 1, wypłat świadczeń wyrównawczych dla sprzedawców ciepła, o których mowa w art. 15a ust. 1, oraz wyrównań dla przedsiębiorstw energetycznych, o których mowa w art. 3a ust. 1 oraz art. 3b ust. 1, i sprzedawców ciepła, o których mowa w art. 12c ust. 10 pkt 1, z Funduszu w ramach limitu określonego na ten cel w planie finansowym Funduszu na rachunek bankowy wyodrębniony dla każdego roku kalendarzowego, za który jest wypłacana rekompensata, zwany dalej „rachunkiem rekompensaty ciepłowniczej.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wniosek o przekazanie środków na wypłaty rekompensat dla przedsiębiorstw energetycznych, o których mowa w art. 3 ust. 1, wypłaty świadczeń wyrównawczych dla sprzedawców ciepła, o których mowa w art. 15a ust. 1, oraz wyrównań dla przedsiębiorstw energetycznych, o których mowa w art. 3a ust. 1 oraz art. 3b ust. 1, i sprzedawców ciepła, o których mowa w art. 12c ust. 10 pkt 1, zarządca rozliczeń składa nie częściej niż raz na miesiąc do ministra właściwego do spraw energii, określając łączną wysokość wnioskowanej kwoty środków i numer rachunku rekompensaty ciepłowniczej.”,

c) w ust. 5 wyrazy „2024 r.” zastępuje się wyrazami „2025 r.”;

13) w art. 36:

a) w ust. 1a po wyrazach „art. 23 ust. 1 pkt 1, 4 lub 6” dodaje się wyrazy „oraz art. 23a ust. 1 pkt 1 i 4”,

b) w ust. 1b po wyrazach „art. 23 ust. 1 pkt 2, 3, 5 i 7” dodaje się wyrazy „oraz art. 23a ust. 1 pkt 2, 3 i 5”;

14) w art. 37:

a) po ust. 1a dodaje się ust. 1aa w brzmieniu:

„1aa. Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w art. 3b ust. 1 albo 2, które nie stosuje się do obowiązku określonego w art. 3b ust. 1 albo 2, podlega karze pieniężnej w wysokości nie niższej niż 10 000 zł i nie wyższej niż 15 % przychodu ukaranego przedsiębiorstwa osiągniętego w poprzednim roku podatkowym, a jeżeli kara pieniężna jest związana z działalnością wykonywaną na podstawie koncesji, to wysokość tej kary nie może być niższa niż 100 000 zł i nie wyższa niż 15 %

przychodu ukaranego przedsiębiorstwa, wynikającego z działalności koncesjonowanej, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym.”,

- b) w ust. 2 w zdaniu pierwszym wyrazy „ust. 1 i 1a” zastępuje się wyrazami „ust. 1–1aa”;

15) w art. 59a w ust. 1 wyrazy „2024 r.” zastępuje się wyrazami „2025 r.”;

16) w art. 59b:

- a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Wytwórca ciepła, na wniosek sprzedawcy ciepła w danym systemie ciepłowniczym złożony nie później niż do dnia 31 marca 2025 r., jest obowiązany przekazać temu sprzedawcy ciepła informację o cenie ciepła, cenie za zamówioną moc cieplną oraz cenie nośnika ciepła lub stawce opłaty miesięcznej za zamówioną moc cieplną i stawce opłaty za ciepło w wysokości odpowiadającej średniej cenie wytwarzania ciepła z rekompensatą, za każdy miesiąc wskazany w tym wniosku przypadający w okresie od dnia 1 lipca 2024 r. do dnia 31 grudnia 2024 r., w terminie 7 dni od dnia złożenia tego wniosku.

1b. Wytwórca ciepła, na wniosek sprzedawcy ciepła w danym systemie ciepłowniczym złożony nie później niż do dnia 30 września 2025 r., jest obowiązany przekazać temu sprzedawcy ciepła informację o cenie ciepła, cenie za zamówioną moc cieplną oraz cenie nośnika ciepła lub stawce opłaty miesięcznej za zamówioną moc cieplną i stawce opłaty za ciepło w wysokości odpowiadającej średniej cenie wytwarzania ciepła z rekompensatą, za każdy miesiąc wskazany w tym wniosku przypadający w okresie od dnia 1 stycznia 2025 r. do dnia 30 czerwca 2025 r., w terminie 7 dni od dnia złożenia tego wniosku.”,

- b) w ust. 2 wyrazy „o którym mowa w ust. 1” zastępuje się wyrazami „o którym mowa w ust. 1–1b”;

17) w art. 62:

- a) po ust. 1 dodaje się ust. 1¹ w brzmieniu:

„1¹. Maksymalny limit wydatków z Funduszu przeznaczonych na dodatki dla gospodarstw domowych oraz dodatki dla podmiotów wrażliwych:

- 1) w roku 2024 wynosi 1 000 000 zł;
- 2) w latach 2025–2035 wynosi 500 000 zł.”,

- b) ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Maksymalny limit wydatków z Funduszu przeznaczonych na wyrównania, o których mowa w art. 12a ust. 1 i art. 12aa ust. 1, oraz świadczenia wyrównawcze, o których mowa w art. 15a, w roku 2024 wynosi 3 500 000 000,00 zł.”,

c) po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu:

„1b. Maksymalny limit wydatków z Funduszu przeznaczonych na wyrównania, o których mowa w art. 12aa ust. 1, w roku 2025 wynosi 350 000 000,00 zł.”,

d) w ust. 2 występujące dwukrotnie wyrazy „w ust. 1 i 1a” zastępuje się wyrazami „w ust. 1–1b”;

18) art. 63a otrzymuje brzmienie:

„Art. 63a. Środki wypłacone z tytułu rekompensat dla przedsiębiorstw energetycznych, o których mowa w art. 3 ust. 1 i 2, świadczenia wyrównawcze dla sprzedawców ciepła, o których mowa w art. 15a ust. 1, oraz wyrównania dla przedsiębiorstw energetycznych, o których mowa w art. 3a ust. 1 i 3 oraz art. 3b ust. 1 i 2, i sprzedawców ciepła, o których mowa w art. 12c ust. 10, zalicza się do kategorii drugiej należności podlegających zaspokojeniu z funduszy masy upadłości, o której mowa w art. 342 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe (Dz. U. z 2022 r. poz. 1520 oraz z 2023 r. poz. 825, 1723, 1843 i 1860).”.

Art. 22. W ustawie z dnia 7 października 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców energii elektrycznej w 2023 roku oraz w 2024 roku w związku z sytuacją na rynku energii elektrycznej (Dz. U. z 2023 r. poz. 1704, 1785 i 2760) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5 uchyla się ust. 6;

2) w art. 10 w ust. 1 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 i 5 w brzmieniu:

„4) na 2024 r., w przypadku zatwierdzenia taryfy lub jej zmiany na podstawie art. 51a, w terminie do dnia 15 lipca 2024 r.;

5) na 2024 r., w przypadku niezatwierdzenia taryfy lub jej zmiany na podstawie art. 51a w terminie do dnia 15 lipca 2024 r., wynoszące 80 % średnich cen energii elektrycznej opublikowanych zgodnie z pkt 3, w terminie do dnia 16 lipca 2024 r. z okresem obowiązywania do dnia opublikowania cen, o których mowa w pkt 4.”;

3) w art. 15:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku gdy poziom zużycia energii elektrycznej przez odbiorcę uprawnionego w okresie od dnia 1 października 2022 r. do dnia 31 grudnia 2023 r. w punkcie poboru energii wynosił nie więcej niż 90 % zużycia w stosunku do poziomu zużycia energii elektrycznej przez tego odbiorcę w okresie od dnia 1 października 2021 r. do dnia 31 grudnia 2022 r., podmiot uprawniony, będący sprzedawcą energii elektrycznej na rzecz odbiorcy uprawnionego w dniu 31 grudnia 2023 r. niezależnie od tego czy posiada zawartą z tym odbiorcą umowę sprzedaży energii elektrycznej lub umowę kompleksową lub podmiot uprawniony, o którym mowa w art. 7 ust. 1, w zakresie usługi dystrybucji energii elektrycznej świadczonych na podstawie umów o świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej, w 2024 r. stosuje wobec odbiorcy uprawnionego upust.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b:

„1a. W przypadku gdy podmiot uprawniony ma zawartą jedną z umów, o których mowa w ust. 1, z odbiorcą uprawnionym, zastosowanie upustu następuje przez obniżenie należności z najbliższej faktury lub kolejnych faktur. W przypadku rozwiązania umowy z dniem 31 grudnia 2023 r. lub później, upust jest przekazywany jednorazowo na rachunek wskazany przez odbiorcę uprawnionego w terminie 14 dni od dnia otrzymania przez podmiot uprawniony informacji o rachunku płatniczym odbiorcy. Podmiot uprawniony wzywa odbiorcę uprawnionego do udostępnienia numeru rachunku w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie ustawy z dnia o czasowym ograniczeniu cen za energię elektryczną, gaz ziemny i ciepło systemowe oraz o bonie energetycznym (Dz. U. ...) lub nie później niż na 30 dni przed rozwiązaniem umowy wskazując 14-dniowy termin na podanie rachunku płatniczego przez odbiorcę uprawnionego.

1b. W przypadku odbiorcy uprawnionego, o którym mowa w ust. 1, będącego jednocześnie prosumentem energii odnawialnej w rozumieniu art. 2 pkt 27a ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, przez zużycie energii elektrycznej należy rozumieć pobór energii elektrycznej z sieci przed sumarycznym bilansowaniem, o którym mowa w art. 4 ust. 2a tej ustawy.”,

c) w ust. 2 po wyrazach „10% łącznej kwoty” dodaje się wyraz „brutto”,

d) dodaje się ust. 6–10 w brzmieniu:

„6. W przypadku gdy podmiot uprawniony nie dysponuje danymi umożliwiającymi określenie poziomu zużycia energii elektrycznej, o którym mowa

w ust. 1, dane te są udostępniane podmiotowi uprawnionemu przez przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie dystrybucji energii elektrycznej, do sieci którego odbiorca uprawniony jest przyłączony, w terminie 14 dni od dnia zgłoszenia zapotrzebowania przez przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną, pod warunkiem uprzedniego złożenia przez odbiorcę uprawnionego oświadczenia, o którym mowa w ust. 7.

7. Odbiorca uprawniony, w terminie 30 dni od dnia otrzymania informacji od podmiotu uprawnionego o braku dysponowania danymi umożliwiającymi określenie poziomu zużycia energii elektrycznej, jest uprawniony do złożenia oświadczenia o akceptacji udostępnienia podmiotowi uprawnionemu danych w trybie określonym w ust. 6. Do oświadczenia stosuje się przepisy art. 9 ust. 6–8. Niezłożenie przez odbiorcę uprawnionego oświadczenia uprawnia podmiot uprawniony do niestosowania wobec tego odbiorcy upustu.

8. W przypadku gdy odbiorca uprawniony w danym punkcie poboru energii, w okresie od dnia 1 października 2022 r. do dnia 31 grudnia 2023 r. nabywał energię elektryczną od więcej niż jednego sprzedawcy energii elektrycznej, w terminie miesiąca od dnia wejścia w życie ustawy z dnia o czasowym ograniczeniu cen za energię elektryczną, gaz ziemny i ciepło systemowe oraz o bonie energetycznym składa podmiotowi uprawnionemu, o którym mowa w ust. 1, oświadczenie o łącznej kwocie rozliczenia sprzedaży energii elektrycznej oraz usługi dystrybucji energii elektrycznej poniesionej w danym punkcie poboru i w tym okresie wobec sprzedawców energii elektrycznej innych niż podmiot uprawniony. Do oświadczenia składanego przez odbiorcę uprawnionego stosuje się przepisy art. 9 ust. 6–8.

9. Oświadczenie odbiorcy uprawnionego, o którym mowa w ust. 8, jest składane pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Odbiorca uprawniony jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia, wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

10. Niezłożenie przez odbiorcę uprawnionego oświadczenia, o którym mowa w ust. 8, w terminie wskazanym w ust. 8 i z klauzulą, o której mowa w ust. 9,

uprawnia podmiot uprawniony do obliczenia kwoty upustu na podstawie łącznej kwoty rozliczenia sprzedaży energii elektrycznej dokonanej wyłącznie przez podmiot uprawniony.”;

4) w art. 19:

a) w ust. 1:

– we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „30 czerwca 2024 r.” zastępuje się wyrazami „31 października 2024 r.”,

– pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) 1 sierpnia 2024 r. do dnia 30 listopada 2024 r. – w przypadku odbiorców uprawnionych, którym udzielono upustu do dnia 30 czerwca 2024 r.;

2) 1 stycznia 2025 r. do dnia 31 stycznia 2025 r. – w przypadku odbiorców uprawnionych, którym udzielono upustu do dnia 31 grudnia 2024 r.”,

b) ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Podmiot uprawniony składa do zarządcy rozliczeń wnioski o rozliczenie rekompensaty za okres:

1) od dnia 1 stycznia 2024 r. do dnia 30 czerwca 2024 r. – w terminie od dnia 31 października 2024 r. do dnia 30 kwietnia 2025 r.;

2) od dnia 1 lipca 2024 r. do dnia 31 grudnia 2024 r. – w terminie od dnia 1 maja 2025 r. do dnia 30 września 2025 r.”,

c) po ust. 1b dodaje się ust. 1c w brzmieniu;

„1c. W przypadku niezatwierdzenia taryfy do dnia 30 września 2024 r. obejmującej okres co najmniej od dnia 1 stycznia 2024 r. do dnia 30 czerwca 2024 r. dla podmiotu, o którym mowa w art. 5 ust. 1, do rozliczenia rekompensaty stosuje się ceny ustalone zgodnie z art. 12a ust. 5.”,

d) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. W przypadku gdy wniosek o rozliczenie rekompensaty zawiera braki formalne lub błędy obliczeniowe lub budzi uzasadnione wątpliwości zarządcy rozliczeń co do zgodności ze stanem rzeczywistym, zarządca rozliczeń wzywa podmiot uprawniony do usunięcia braków formalnych lub błędów obliczeniowych lub usunięcia wątpliwości w terminie 21 dni od dnia otrzymania wezwania do ich usunięcia.

2b. W zakresie, w jakim kwota rekompensaty nie budzi wątpliwości, kwota ta jest wypłacana przez zarządcę rozliczeń w terminie 30 dni od dnia otrzymania

prawidłowo sporządzonego wniosku o rozliczenie rekompensaty. Zatwierdzenie wniosku o rozliczenie rekompensaty nie wymaga wydania decyzji administracyjnej.”,

e) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku niezłożenia wniosku o rozliczenie rekompensaty w terminach, o których mowa odpowiednio w ust. 1 lub 1a, lub w przypadku niezłożenia kolejnego wniosku w terminie 21 dni od dnia otrzymania odmowy zatwierdzenia wniosku, wypłaconą rekompensatę uznaje się za otrzymaną nienależnie i podmiot uprawniony jest obowiązany do jej zwrotu w całości wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia otrzymania rekompensaty.”,

f) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Przepisy art. 16 ust. 3, art. 18 ust. 2 i 4–8 oraz art. 20 stosuje się odpowiednio do wniosków o rozliczenie rekompensaty.”;

5) uchyla się art. 21a;

6) w art. 25 w ust. 1 wyrazy „2025 r.” zastępuje się wyrazami „2027 r.”;

7) w art. 36 dodaje się w ust. 6–9 w brzmieniu:

„6. Jeżeli dodatek elektryczny został przyznany na skutek prawomocnego rozstrzygnięcia organu administracji publicznej lub sądu administracyjnego w postępowaniu w sprawie wypłaty dodatku elektrycznego, wójt, burmistrz, prezydent miasta może zwrócić się do wojewody z wnioskiem o przyznanie środków na ten cel po terminie, o którym mowa w ust. 4.

7. Wypłata dodatków, o których mowa w ust. 6, od dnia 1 stycznia 2025 r. jest zadaniem zleconym gminie z zakresu administracji rządowej, finansowanym ze środków budżetu państwa.

8. Wojewoda składa wniosek o przyznanie środków na pokrycie dodatku elektrycznego, o którym mowa w ust. 6, w terminie:

- 1) do dnia 30 listopada 2024 r. – do ministra właściwego do spraw energii;
- 2) od dnia 1 stycznia 2025 r. – do ministra właściwego do spraw finansów publicznych – rezerwy celowej budżetu państwa na zobowiązania wymagalne Skarbu Państwa.

9. Wojewoda w terminie do dnia 31 grudnia 2024 r., składa korektę zbiorczego rozliczenia środków, o którym mowa w ust. 4.”;

8) w art. 38 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) nie realizuje obowiązków, o których mowa art. 3, art. 4, art. 5 ust. 1, 3 lub 4, art. 6, art. 7, art. 7a, art. 8b ust. 1–3 lub art. 51a ust. 1, 3 i 4;”;

9) w rozdziale 8 przed art. 52 dodaje się art. 51a w brzmieniu:

„Art. 51a. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną na potrzeby odbiorców uprawnionych, o których mowa w art. 2 pkt 1:

- 1) posiadające zatwierdzoną i obowiązującą taryfę dla energii elektrycznej na 2024 r. występuje do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z wnioskiem o zmianę tej taryfy z okresem jej obowiązywania nie krótszym niż do dnia 31 grudnia 2025 r., w terminie 7 dni od dnia wejścia w życie ustawy z dnia ... o czasowym ograniczeniu cen za energię elektryczną, gaz ziemny i ciepło systemowe oraz o bonie energetycznym (Dz. U. ...);
- 2) wykonujące zadania sprzedawcy z urzędu, zwolnione z obowiązku przedkładania taryf do zatwierdzenia zgodnie z art. 49 ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne występuje do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z wnioskiem o zatwierdzenie albo o zmianę taryfy dla energii elektrycznej dla tych odbiorców na okres od dnia 1 lipca 2024 r. do dnia 31 grudnia 2025 r., w terminie 7 dni od dnia wejścia w życie ustawy z dnia ... o czasowym ograniczeniu cen za energię elektryczną, gaz ziemny i ciepło systemowe oraz o bonie energetycznym.

2. W przypadku gdy przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w:

- 1) ust. 1 pkt 1 nie wystąpiło z wnioskiem o zmianę taryfy dla energii elektrycznej,
- 2) ust. 1 pkt 2 nie wystąpiło z wnioskiem o zatwierdzenie albo o zmianę taryfy dla energii elektrycznej

– Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wzywa to przedsiębiorstwo do złożenia odpowiednio wniosku o zmianę taryfy dla energii elektrycznej albo wniosku o zatwierdzenie taryfy lub o zmianę taryfy, w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania.

3. W przypadku gdy mimo wezwania przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, nie złoży wniosków, o których mowa w ust. 1, lub nie uzupełni tych wniosków w terminie lub uzupełnione wnioski nadal zawierają braki formalne lub merytoryczne uniemożliwiające zatwierdzenie taryfy albo zmiany taryfy zgodnie z art. 44–45a ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne oraz zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 46 ust. 3 i 4 tej ustawy, zarządca rozliczeń

wstrzymuje wypłatę rekompensat po otrzymaniu informacji o tym fakcie od Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki.

4. Przedsiębiorstwo energetyczne wprowadza do stosowania taryfę, o której mowa w ust. 1, od dnia 1 lipca 2024 r., a w przypadku nieopublikowania decyzji zatwierdzającej taryfę do dnia 30 czerwca 2024 r. – niezwłocznie z dniem następującym po dniu opublikowania tej decyzji.

5. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną na potrzeby odbiorców uprawnionych, o których mowa w ust. 1, wchodzące w skład przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo przedkłada taryfę do zatwierdzenia w terminie wynikającym z art. 47 ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne.”;

10) w art. 57:

a) w ust. 1 dodaje się pkt 3–4 w brzmieniu:

„3) w roku 2024 – dodatków elektrycznych, o których mowa w art. 27 ust. 1 - 20 000 000 zł;

4) w latach 2025–2035 – dodatków elektrycznych, o których mowa w art. 27 ust. 1 – 300 000 zł.”,

b) w ust. 1a wyrazy „6 000 000 000 zł” zastępuje się wyrazami „7 030 000 000 zł”.

Art. 23. W ustawie z dnia 27 października 2022 r. o środkach nadzwyczajnych mających na celu ograniczenie wysokości cen energii elektrycznej oraz wsparciu niektórych odbiorców w 2023 roku oraz w 2024 roku (Dz. U. z 2024 r. poz. 190) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

a) w pkt 1 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) 693 zł/MWh albo 500 zł/MWh – w przypadku odbiorców uprawnionych, o których mowa w pkt 2 lit. a, z wyłączeniem odbiorców, którzy zawarli umowę z ceną dynamiczną energii elektrycznej w rozumieniu art. 3 pkt 6d ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 266), zwanej dalej „ustawą – Prawo energetyczne”,

b) w pkt 2:

– w lit. a po wyrazach „art. 11 tej ustawy,” dodaje się wyrazy „a także w przypadku gdy zużywa energię elektryczną w okresie od dnia 1 lipca 2024 r. do dnia 31 grudnia 2024 r.”,

– lit. b otrzymuje brzmienie:

- „b) przedsiębiorcę będącego mikroprzedsiębiorstwem, małym przedsiębiorstwem albo średnim przedsiębiorstwem w rozumieniu art. 2 załącznika nr 1 do rozporządzenia (UE) nr 651/2014 uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz. Urz. UE L 187 z 26.06.2014, str. 1, z późn. zm.⁵⁾), w zakresie, w jakim zużywa energię elektryczną na potrzeby podstawowej działalności,”
- c) w pkt 3 wyrazy „ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz.U. z 2022 r. poz. 1385, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą – Prawo energetyczne” zastępuje się wyrazami „ustawy – Prawo energetyczne”;
- 2) w art. 3:
- a) w ust. 1:
- w pkt 1:
 - w lit. a wyrazy „w okresie od dnia” zastępuje się wyrazami „wynoszącą 693 zł/MWh w okresie od dnia”,
 - w lit. b wyrazy „w okresie od dnia” zastępuje się wyrazami „wynoszącą 693 zł/MWh w okresie od dnia”,
 - w lit. b średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. c w brzmieniu:
 - „c) wynoszącą 500 zł/MWh w okresie od dnia 1 lipca 2024 r. do dnia 31 grudnia 2024 r.”;
 - w pkt 2 dodaje się średnik i pkt 3 w brzmieniu:
 - „3) art. 2 pkt 2 lit. b–f, wynoszącą 693 zł/MWh w okresie od dnia 1 lipca 2024 r. do dnia 31 grudnia 2024 r.”;
- b) w ust. 9 we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „30 czerwca 2024 r.” zastępuje się wyrazami „31 grudnia 2024 r.” oraz po wyrazach „wysokości nie wyższej” dodaje się wyrazy „w zł/MWh”,
- c) w ust. 10 w zdaniu pierwszym i zdaniu drugim po wyrazach „nie może być wyższa” dodaje się wyrazy „w zł/MWh”;
- 3) w art. 5:

⁵⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 329 z 15.12.2015, str. 28, Dz. Urz. UE L 149 z 07.06.2016, str. 10, Dz. Urz. UE L 156 z 20.06.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 236 z 14.09.2017, str. 28, Dz. Urz. UE L 26 z 31.01.2018, str. 53, Dz. Urz. UE L 215 z 07.07.2020, str. 3, Dz. Urz. UE L 89 z 16.03.2021, str. 1, Dz. Urz. UE L 270 z 29.07.2021, str. 39, Dz. Urz. UE L 119 z 05.05.2023, str. 159 oraz Dz. Urz. UE L 167 z 30.06.2023, str. 1.

- a) w ust. 2 w pkt 2 dodaje się średnik i pkt 3 w brzmieniu:
„3) od dnia 1 lipca 2024 r. do dnia 31 grudnia 2024 r., w terminie do dnia 31 sierpnia 2024 r.”,
- b) ust. 6a otrzymuje brzmienie:
„6a. Odbiorcy uprawnieni, którzy złożyli oświadczenie, o którym mowa w ust. 1, i:
- 1) posiadali status odbiorcy uprawnionego na dzień 31 grudnia 2023 r. i spełniali warunki uznania za odbiorców uprawnionych na dzień 1 stycznia 2024 r.,
 - 2) posiadali status odbiorcy uprawnionego na dzień 30 czerwca 2024 r. i spełniali warunki uznania za odbiorców uprawnionych na dzień 1 lipca 2024 r.
- nie są obowiązani do składania nowych oświadczeń na 2024 r.”;
- 4) w art. 8:
- a) w ust. 3:
- w pkt 1–3 po wyrazach „na 2024 r.” dodaje się wyrazy „, z uwzględnieniem art. 51a ustawy z dnia 7 października 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców energii elektrycznej w 2023 roku oraz w 2024 roku w związku z sytuacją na rynku energii elektrycznej”,
 - pkt 4 otrzymuje brzmienie:
„4) wykonującym działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną na potrzeby odbiorców uprawnionych, zwolnionym z obowiązku przedkładania taryf do zatwierdzenia przez Prezesa URE zgodnie z art. 49 ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne, jest średnia cena energii elektrycznej wynikająca z taryf zatwierdzonych, odpowiednio na 2023 r. albo na 2024 r., z uwzględnieniem art. 51a ustawy z dnia 7 października 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców energii elektrycznej w 2023 roku oraz w 2024 roku w związku z sytuacją na rynku energii elektrycznej przez Prezesa URE dla sprzedawcy z urzędu w rozumieniu art. 3 pkt 29 ustawy – Prawo energetyczne, opublikowana zgodnie z art. 10 ust. 1 tej ustawy.”,
- b) ust. 3a otrzymuje brzmienie:
„3a. Ceną odniesienia, o której mowa w ust. 2, dla przedsiębiorstwa energetycznego wykonującego działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej, o którym mowa w art. 3 ust. 1, jest średnia cena wynikająca z

taryf zatwierdzonych, odpowiednio na 2023 r. albo na 2024 r., z uwzględnieniem art. 51a ustawy z dnia 7 października 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców energii elektrycznej w 2023 roku oraz w 2024 roku w związku z sytuacją na rynku energii elektrycznej, przez Prezesa URE dla sprzedawców z urzędu w rozumieniu art. 3 pkt 29 ustawy – Prawo energetyczne, opublikowana zgodnie z art. 10 ust. 1 tej ustawy.”,

c) w ust. 3b pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) średnia ważona wolumenem z zakończonego okresu rozliczeniowego obejmującego dzień 16 sierpnia 2023 r. cena energii elektrycznej dla umów z gwarancją stałej ceny tego samego rodzaju, zawartych z odbiorcami uprawnionymi, stosowana przez podmiot uprawniony – w przypadku gdy umowa została zawarta po dniu 16 sierpnia 2023 r.”,

d) po ust. 4a dodaje się ust. 4aa w brzmieniu:

„4aa. Dla podmiotów uprawnionych, o których mowa w ust. 3 pkt 1, 2 i 3, na potrzeby rekompensaty wypłacanej za okres od dnia 1 lipca 2024 r. do dnia 31 grudnia 2024 r., w okresie do dnia zatwierdzenia przez Prezesa URE taryfy lub jej zmiany, zgodnie z art. 51a ustawy z dnia 7 października 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców energii elektrycznej w 2023 roku oraz w 2024 roku w związku z sytuacją na rynku energii elektrycznej, ceną odniesienia, o której mowa w ust. 2, jest cena energii elektrycznej opublikowana zgodnie z art. 10 ust. 1 pkt 5 tej ustawy, stosowana przez dany podmiot uprawniony dla danej grupy taryfowej.”,

e) po ust. 4b dodaje się ust. 4ba w brzmieniu:

„4ba. Dla podmiotów uprawnionych, o których mowa w ust. 3 pkt 4 lub ust. 3a, na potrzeby rekompensaty wypłacanej za okres od dnia 1 lipca 2024 r. do dnia 31 grudnia 2024 r., w okresie do dnia opublikowania przez Prezesa URE średniej ceny, o której mowa w art. 10 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 7 października 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców energii elektrycznej w 2023 roku oraz w 2024 roku w związku z sytuacją na rynku energii elektrycznej, ceną odniesienia, o której mowa w ust. 2, jest cena energii elektrycznej opublikowana zgodnie z art. 10 ust. 1 pkt 5 tej ustawy, stosowana przez dany podmiot uprawniony dla danej grupy taryfowej.”,

f) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Rekompensata, o której mowa w ust. 2, przysługuje również z tytułu stosowania ceny maksymalnej za okres od dnia 1 lipca 2024 r. do dnia 31 grudnia 2024 r.”,

g) w ust. 6 wyrazy „art. 3 ust. 1 pkt 2” zastępuje się wyrazami „art. 3 ust. 1 pkt 2 i 3”,

h) w ust. 8 i 9 wyrazy „30 czerwca 2024” zastępuje się wyrazami „31 grudnia 2024”;

5) po art. 9 dodaje się art. 9 a w brzmieniu:

„Art. 9a. 1. Podmiot uprawniony ma prawo do wystąpienia do zarządcy rozliczeń o wypłatę dwóch rat zaliczki na poczet rekompensaty:

1) za lipiec 2024 r., zwanej dalej „pierwszą ratą zaliczki”, stanowiącej 50 % kwoty sumy zatwierdzonych rekompensat za lipiec 2023 r. na podstawie art. 8 ust. 2, ust. 6 i ust. 9 oraz rekompensat za lipiec 2023 r. zatwierdzonych na podstawie art. 12 ust. 1–6 ustawy z dnia 7 października 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców energii elektrycznej w 2023 roku oraz w 2024 roku w związku z sytuacją na rynku energii elektrycznej;

2) za sierpień 2024 r., zwanej dalej „drugą ratą zaliczki”, stanowiącej 50 % kwoty sumy zatwierdzonych rekompensat za sierpień 2023 r. na podstawie art. 8 ust. 2, ust. 6 i ust. 9 oraz rekompensat za sierpień 2023 r. zatwierdzonych na podstawie art. 12 ust. 1–6 ustawy z dnia 7 października 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców energii elektrycznej w 2023 roku oraz w 2024 roku w związku z sytuacją na rynku energii elektrycznej.

2. Podmiot uprawniony składa wnioski o wypłatę:

1) pierwszej raty zaliczki – w terminie do dnia 20 lipca 2024 r.;

2) drugiej raty zaliczki – w terminie do dnia 20 sierpnia 2024 r.

3. Zarządca rozliczeń wypłaca kwotę raty zaliczki:

1) dla wniosku o wypłatę pierwszej raty zaliczki – w terminie do dnia 10 sierpnia 2024 r.;

2) dla wniosku o wypłatę drugiej raty zaliczki – w terminie do dnia 10 września 2024 r.

4. Wniosek o wypłatę raty zaliczki zawiera:

1) oznaczenie podmiotu uprawnionego i jego siedziby;

2) oznaczenie podmiotu, do którego kierowany jest wniosek;

3) numer identyfikacji podatkowej (NIP) podmiotu uprawnionego;

4) adres poczty elektronicznej podmiotu uprawnionego;

5) wnioskowaną wysokość raty zaliczki w zaokrągleniu do pełnych złotych;

- 6) numer rachunku bankowego, na który ma zostać dokonana wypłata rekompensaty;
- 7) inne informacje niezbędne do obliczenia i wypłaty raty zaliczki.

5. Pierwsza rata zaliczki rozliczana jest z wnioskiem o rekompensatę składanym za listopad 2024 r. przez pomniejszenie kwoty rekompensaty za listopad 2024 r.

6. Druga rata zaliczki rozliczana jest z wnioskiem o rekompensatę składanym za grudzień 2024 r. poprzez pomniejszenie kwoty rekompensaty za grudzień 2024 r.

7. W przypadku gdy w wyniku pomniejszenia rekompensaty, o którym mowa w ust. 5 i 6, wystąpi kwota do zwrotu, jest ona zwracana przez podmiot uprawniony na wyodrębniony rachunek bankowy, w terminie 14 dni od dnia otrzymania pisemnej informacji od zarządcy rozliczeń o kwocie zwrotu.

8. Do rozpatrywania wniosku o wypłatę raty zaliczki stosuje się odpowiednio przepisy art. 10, art. 15 i art. 16–19.”;

6) w art. 13:

a) w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „30 czerwca 2024 r.” zastępuje się wyrazami „31 października 2024 r.”,

b) ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Podmiot uprawniony składa do zarządcy rozliczeń wnioski o rozliczenie rekompensaty za okres:

1) od dnia 1 stycznia 2024 r. do dnia 30 czerwca 2024 r. – w terminie od dnia 31 października 2024 r. do dnia 30 kwietnia 2025 r.;

2) od dnia 1 lipca 2024 r. do dnia 31 grudnia 2024 r. – w terminie od dnia 1 maja 2025 r. do dnia 30 września 2025 r.”,

c) ust. 1b otrzymuje brzmienie:

„1b. W przypadkach, o których mowa w art. 8 ust. 4a i 4b, do rozliczenia rekompensaty stosuje się ceny odniesienia ustalone odpowiednio zgodnie z art. 8 ust. 3 albo 3a.”,

d) po ust. 1b dodaje się ust. 1c w brzmieniu:

„1c. W przypadku niezatwierdzenia taryfy do dnia 30 września 2024 r. obejmującej okres co najmniej od dnia 1 stycznia 2024 r. do dnia 30 czerwca 2024 r. dla podmiotu, o którym mowa w art. 8 ust. 3 pkt 3, do rozliczenia rekompensaty stosuje się ceny odniesienia ustalone zgodnie z art. 8 ust. 3 pkt 4.”,

e) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku niezłożenia wniosku o rozliczenie rekompensaty w terminie, o którym mowa w ust. 1 albo 1a, lub w przypadku niezłożenia kolejnego wniosku w terminie 21 dni od dnia otrzymania odmowy zatwierdzenia wniosku wypłaconą rekompensatę uznaje się za otrzymaną nienależnie i podmiot uprawniony jest obowiązany do jej zwrotu w całości wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia otrzymania rekompensaty.”,

f) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Przepisy art. 10 ust. 3 i art. 12 ust. 3 oraz ust. 5–8 stosuje się odpowiednio do wniosków o rozliczenie rekompensaty.”,

g) dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. W przypadku gdy wniosek o rozliczenie rekompensaty zawiera braki formalne lub błędy obliczeniowe lub budzi uzasadnione wątpliwości co do zgodności ze stanem rzeczywistym, zarządca rozliczeń wzywa podmiot uprawniony do usunięcia braków formalnych lub błędów obliczeniowych lub usunięcia wątpliwości w terminie 21 dni od dnia otrzymania wezwania do ich usunięcia. W zakresie, w jakim kwota rekompensaty nie budzi wątpliwości, kwota ta jest wypłacana przez zarządcę rozliczeń zgodnie z art. 12 ust. 3.”;

7) uchyla się art. 15a;

8) w art. 19 w ust. 1 wyrazy „2026 r.” zastępuje się wyrazami „2027 r.”;

9) w art. 20:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku gdy poziom zużycia energii elektrycznej przez odbiorcę uprawnionego, o którym mowa w art. 2 pkt 2 lit. b oraz c, w okresie od dnia 1 stycznia 2023 r. do dnia 31 grudnia 2023 r. w punkcie poboru energii wynosił nie więcej niż 90 % średniego rocznego zużycia energii elektrycznej tego odbiorcy z okresu od dnia 1 stycznia 2018 r. do dnia 31 grudnia 2022 r., podmiot uprawniony, będący sprzedawcą energii elektrycznej na rzecz odbiorcy uprawnionego w dniu 31 grudnia 2023 r., niezależnie od tego czy nadal posiada zawartą z tym odbiorcą umowę sprzedaży energii elektrycznej lub umowę kompleksową, w 2024 r. stosuje wobec tego odbiorcy uprawnionego upust.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. W przypadku gdy podmiot uprawniony ma zawartą umowę, o której mowa w ust. 1, z odbiorcą uprawnionym zastosowanie upustu następuje przez obniżenie

należności z najbliższej faktury za energię elektryczną lub kolejnych faktur. W przypadku rozwiązania umowy z dniem 31 grudnia 2023 r. lub później, upust jest przekazywany jednorazowo na rachunek wskazany przez odbiorcę uprawnionego w terminie 14 dni. Podmiot uprawniony wzywa odbiorcę uprawnionego do udostępnienia numeru rachunku w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie ustawy z dnia ... o czasowym ograniczeniu cen za energię elektryczną, gaz ziemny i ciepło systemowe oraz o bonie energetycznym lub nie później niż na 30 dni przed rozwiązaniem umowy.

1b. W przypadku odbiorcy uprawnionego będącego jednocześnie prosumentem energii odnawialnej w rozumieniu art. 2 pkt 27a ustawy o odnawialnych źródłach energii, przez zużycie energii elektrycznej należy rozumieć pobór energii elektrycznej z sieci przed sumarycznym bilansowaniem, o którym mowa w art. 4 ust. 2a tej ustawy.”,

c) dodaje się ust. 6–10 w brzmieniu:

„6. W przypadku gdy podmiot uprawniony nie dysponuje danymi umożliwiającymi określenie poziomu zużycia energii elektrycznej, o którym mowa w ust. 1, dane te są udostępniane podmiotowi uprawnionemu przez przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie dystrybucji lub przesyłania energii elektrycznej, do sieci którego odbiorca uprawniony jest przyłączony, pod warunkiem uprzedniego złożenia przez odbiorcę uprawnionego oświadczenia, o którym mowa w ust. 7. Podmiot uprawniony informuje odbiorcę uprawnionego o braku dysponowania danymi umożliwiającymi określenie poziomu zużycia energii elektrycznej przez tego odbiorcę.

7. Odbiorca uprawniony, w terminie 30 dni od dnia otrzymania informacji od podmiotu uprawnionego o braku dysponowania danymi umożliwiającymi określenie poziomu zużycia energii elektrycznej, jest uprawniony do złożenia oświadczenia o akceptacji udostępnienia podmiotowi uprawnionemu tych danych zgodnie z ust. 6. Do oświadczenia składanego przez odbiorcę uprawnionego stosuje się przepisy art. 5 ust. 3 i 4. Niezłożenie przez odbiorcę uprawnionego oświadczenia uprawnia podmiot uprawniony do niestosowania wobec tego odbiorcy upustu.

8. W przypadku gdy odbiorca uprawniony w danym punkcie poboru energii w okresie od dnia 1 stycznia 2023 r. do dnia 31 grudnia 2023 r. nabywał energię elektryczną od więcej niż jednego sprzedawcy energii elektrycznej, w terminie

miesiąca od dnia wejścia w życie ustawy z dnia ... o czasowym ograniczeniu cen za energię elektryczną, gaz ziemny i ciepło systemowe oraz o bonie energetycznym (Dz. U. ...) składa podmiotowi uprawnionemu, o którym mowa w ust. 1, oświadczenie o łącznej kwocie rozliczenia sprzedaży energii elektrycznej nabywanej w celu zużycia na potrzeby własne przez odbiorcę końcowego w danym punkcie poboru i w tym okresie od sprzedawców energii elektrycznej innych niż podmiot uprawniony. Do oświadczenia składanego przez odbiorcę uprawnionego stosuje się przepisy art. 5 ust. 3 i 4.

9. Oświadczenie odbiorcy uprawnionego, o którym mowa w ust. 8, jest składane pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Odbiorca uprawniony jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia, wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

10. Niezłożenie przez odbiorcę uprawnionego oświadczenia, o którym mowa w ust. 8, w terminie wskazanym w ust. 8 i z klauzulą, o której mowa w ust. 9, uprawnia podmiot uprawniony do obliczenia kwoty upustu na podstawie łącznej kwoty rozliczenia sprzedaży energii elektrycznej dokonanej wyłącznie przez podmiot uprawniony.”;

10) w art. 24 w ust. 4 po wyrazach „na Fundusz” dodaje się wyrazy „wraz z odsetkami, jeżeli takie powstaną”;

11) w art. 26 dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:

„4. Zarządca rozliczeń przekazuje Prezesowi URE wykaz podmiotów, o których mowa w art. 21, które złożyły sprawozdania, o których mowa w:

- 1) art. 25 ust. 1 – w terminie 15 dni od dnia wejścia w życie ustawy z dnia ... o czasowym ograniczeniu cen za energię elektryczną, gaz ziemny i ciepło systemowe oraz o bonie energetycznym,
- 2) art. 28a ust. 1 pkt 2 – do dnia 16 grudnia 2024 r.,
- 3) art. 28b ust. 1 pkt 2 – do dnia 15 maja 2025 r.

– ze wskazaniem okresów rozliczeniowych.

5. Zarządca rozliczeń przekazuje Prezesowi URE wykaz podmiotów, o którym mowa w ust. 4, w postaci elektronicznej umożliwiającej jego przetwarzanie,

wyszukiwanie, sortowanie, filtrowanie, przeglądanie i wydruk, a także kopiowanie danych na informatyczne nośniki danych.”;

12) w art. 28:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Prezes URE, na podstawie wykazu, o którym mowa w art. 26 ust. 4 lub innych dostępnych informacji, z własnej inicjatywy lub na wniosek zarządcy rozliczeń, przeprowadza kontrolę w zakresie w jakim podmioty, o których mowa w art. 21, nie wypełniły obowiązku:

- 1) złożenia sprawozdań, o których mowa w art. 25 ust. 1, art. 28a ust. 1 pkt 2 lub art. 28b ust. 1 pkt 2;
- 2) przekazania na rachunek Funduszu odpisów, o których mowa w art. 24 ust. 1, art. 28a ust. 1 pkt 1 lub art. 28b ust. 1 pkt 1.”,

b) w ust. 2–4, 6 i 13 po wyrazach „o której mowa w ust. 1” dodaje się wyrazy „lub 1a”,

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Z przeprowadzonej kontroli sporządza się protokół zawierający, w przypadku kontroli, o której mowa w:

- 1) ust. 1, ocenę zgodności ze stanem faktycznym informacji i oświadczeń złożonych w sprawozdaniu, o którym mowa w art. 25 ust. 1;
- 2) ust. 1a, ustalenia kontroli w zakresie wypełnienia obowiązków, o których mowa w art. 24 ust. 1, art. 25 ust. 1, art. 28a ust. 1 lub art. 28b ust. 1.”,

d) w ust. 7:

- we wprowadzeniu do wyliczenia po wyrazach „o której mowa w ust. 1” dodaje się wyrazy „lub 1a”,
- w pkt 1 po wyrazach „art. 25 ust. 1” dodaje się wyrazy „, art. 28a ust. 1 pkt 2 lub art. 28b ust. 1 pkt 2, a w przypadku braku sprawozdania, o którym mowa w art. 25 ust. 1, art. 28a ust. 1 pkt 2 lub art. 28b ust. 1 pkt 2, kwoty obliczonej przez Prezesa URE”;

13) w art. 31:

a) w ust. 1 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) nie przestrzega obowiązku, o którym mowa w art. 20 ust. 1;”,

b) w ust. 2 w pkt 1 po wyrazach „pkt 1” dodaje się wyrazy „i 1a”;

14) w art. 43:

a) ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. Maksymalny limit wydatków z Funduszu Przeciwdziałania COVID-19 na wypłatę rekompensat za 2024 r. wynosi:

- 1) w 2024 r. – 4 200 000 000 zł.;
 - 2) w 2025 r. – 983 000 000 zł.”;
- b) w ust. 5 w zdaniu drugim wyrazy „25 lipca 2024 r.” zastępuje się wyrazami „25 stycznia 2025 r.”.

Art. 24. W ustawie z dnia 15 grudnia 2022 r. o szczególnej ochronie niektórych odbiorców paliw gazowych w 2023 r. oraz w 2024 r. w związku z sytuacją na rynku gazu (Dz. U. z 2024 r. poz. 303) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) cenę maksymalną paliw gazowych oraz stawki opłat za świadczenie usług dystrybucji paliw gazowych stosowane w rozliczeniach z niektórymi odbiorcami paliw gazowych w 2023 r. oraz w 2024 r.;”;
- 2) w art. 3:
 - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W okresie:

 - 1) od dnia 1 stycznia 2023 r. do dnia 30 czerwca 2024 r. podmiot uprawniony stosuje w rozliczeniach z odbiorcami paliw gazowych, o których mowa w art. 62b ust. 1 pkt 2 ustawy – Prawo energetyczne, zwanymi dalej „odbiorcami uprawnionymi”, cenę wynoszącą 200,17 zł/MWh,
 - 2) od dnia 1 lipca 2024 r. do dnia 31 grudnia 2024 r. podmiot uprawniony, inny niż przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w art. 62c ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne, stosuje w rozliczeniach z odbiorcami uprawnionymi, cenę paliw gazowych równą cenie paliw gazowych zatwierdzonej w taryfie przedsiębiorstwa energetycznego, o którym mowa w art. 62c ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne

– zwane dalej „ceną maksymalną paliw gazowych”.”;
 - b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a–1c w brzmieniu:

1a. Jeżeli przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w art. 62c ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne, nie posiada zatwierdzonej taryfy dla paliw gazowych obowiązującej w okresie od dnia 1 lipca 2024 r. do dnia 31 grudnia 2024 r., podmiot uprawniony, inny niż przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w art. 62c ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne, stosuje w rozliczeniach z odbiorcami uprawnionymi

ceny paliw gazowych zatwierdzone w taryfie obowiązującej dla przedsiębiorstwa energetycznego, o którym mowa w art. 62c ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne, w dniu 1 stycznia 2022 r. do dnia poprzedzającego dzień wprowadzenia w życie taryfy, o której mowa w ust. 1 pkt 2. W przypadku zatwierdzenia taryfy przedłożonej do zatwierdzenia zgodnie z art. 63a ust. 2, cena maksymalna paliw gazowych dla podmiotów innych niż podmiot, o którym mowa w art. 62c ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne, jest równa cenie paliw gazowych zatwierdzonej w tej taryfie, od dnia następującego po dniu opublikowania decyzji zatwierdzającej taryfę.

1b. Kwalifikację do grup taryfowych odbiorców paliw gazowych danego przedsiębiorstwa energetycznego stosuje się zgodnie z zasadami określonymi w taryfie przedsiębiorstwa energetycznego, o którym mowa w art. 62c ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne. W przypadku gdy zatwierdzona przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, zwanego dalej „Prezesem URE”, taryfa dla przedsiębiorstwa energetycznego, o którym mowa w art. 62c ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne, nie zawiera grup taryfowych dla odbiorców danego rodzaju paliwa gazowego, stosuje się odpowiednio ceny i stawki opłat dla grup taryfowych dla gazu zaazotowanego (Ls) w taryfie zatwierdzonej przez Prezesa URE dla przedsiębiorstwa energetycznego, o którym mowa w art. 62c ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne.

1c. W przypadku zatwierdzenia zmiany taryfy, o której mowa w art. 63a ust. 2, cena maksymalna paliw gazowych dla podmiotów innych niż przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w art. 62c ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne, jest równa cenie paliw gazowych zatwierdzonej w tej zmianie taryfy, od dnia następującego po dniu opublikowania decyzji zatwierdzającej tę zmianę taryfy.”,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jeżeli podmiot uprawniony stosuje w 2023 r. lub w okresie od dnia 1 stycznia 2024 r. do dnia 30 czerwca 2024 r. lub w okresie od dnia 1 lipca 2024 r. do dnia 31 grudnia 2024 r. taryfę w rozumieniu art. 3 pkt 17 ustawy – Prawo energetyczne dla paliw gazowych zatwierdzoną przez Prezesa URE, w której dla poszczególnych okresów ustalono ceny paliw gazowych na poziomie niższym niż cena maksymalna paliw gazowych, stosuje się te ceny. W takim przypadku rekompensata nie przysługuje za okresy, w których cena określona w taryfie była niższa niż cena maksymalna paliwa gazowego.”,

d) w ust. 6 w zdaniu drugim wyrazy „30 czerwca” zastępuje się wyrazami „31 grudnia”;

- 3) w art. 4 dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. W przypadku wypłaty tymczasowej rekompensaty, o której mowa w art. 4 ust. 6 i 7, przepisów art. 14 ust. 5–7 nie stosuje się.”;
- 4) w art. 5:
 - a) w ust. 2b po wyrazach „zgodnie z art. 4 ust. 6” dodaje się wyrazy „, z uwzględnieniem art. 4 ust. 7”;
 - b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wniosek o wypłatę rekompensaty za styczeń 2023 r. składa się nie wcześniej niż od dnia 15 lutego 2023 r., za styczeń 2024 r. – nie wcześniej niż od dnia 15 lutego 2024 r., a za lipiec 2024 r. – w terminie od dnia 20 sierpnia 2024 r. do dnia 10 września 2024 r.”;
- 5) w art. 6:
 - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zarządca rozliczeń weryfikuje wniosek o wypłatę rekompensaty pod względem jej wysokości, prawidłowości dokonanych obliczeń i kompletności wymaganych dokumentów i prawidłowego reprezentowania na podstawie podanych we wniosku danych i dokumentów, w tym dokumentów potwierdzających uprawnienie do reprezentowania, biorąc pod uwagę posiadane środki na rachunku bankowym wyodrębnionym dla każdego roku kalendarzowego, dla którego jest wypłacana rekompensata, zwanym dalej „rachunkiem rekompensaty ceny maksymalnej paliw gazowych”.”;
 - b) w ust. 4 w zdaniu pierwszym wyrazy „14 dni” zastępuje się wyrazami „30 dni”;
 - c) w ust. 7 w zdaniu drugim po wyrazach „30 czerwca 2024 r.” dodaje się wyrazy „oraz za okres od dnia 1 lipca 2024 r. do dnia 31 grudnia 2024 r.”;
 - d) w ust. 8 wyrazy „2026 r.” zastępuje się wyrazami „2027 r.”;
- 6) w art. 7:
 - a) w ust. 1:
 - w pkt 1 wyrazy „30 czerwca 2024 r.” zastępuje się wyrazami „31 sierpnia 2024 r.”;
 - pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) za rok 2024 – nie wcześniej niż od dnia 15 maja 2025 r. i nie później niż do dnia 31 sierpnia 2025 r.”;
 - b) ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. W przypadku, o którym mowa w art. 4 ust. 6, do rozliczenia rekompensaty za okres od dnia określonego odpowiednio w art. 4 ust. 6 pkt 1 albo 2 do dnia zatwierdzenia kolejnej taryfy, przyjmuje się, jako cenę paliwa gazowego wynikającą z taryfy (Cpt), o której mowa w art. 4 ust. 2, cenę z kolejnej zatwierdzonej taryfy. Przepisu art. 4 ust. 7 nie stosuje się.”,

c) w ust. 3 w:

- pkt 1 wyraz „sierpnia” zastępuje się wyrazem „października”,
- w pkt 2 wyraz „stycznia” zastępuje się wyrazem „października”,

d) w ust. 4 w:

- pkt 1 wyraz „października” zastępuje się wyrazem „grudnia”,
- pkt 2 wyraz „marca” zastępuje się wyrazem „grudnia”,

e) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W przypadku niezłożenia wniosku o rozliczenie rekompensaty w terminie, o którym mowa w ust. 1, lub w przypadku niezłożenia wniosku o rozliczenie rekompensaty w terminie 14 dni od dnia otrzymania odmowy zatwierdzenia wniosku o rozliczenie rekompensaty, wypłaconą rekompensatę uznaje się za otrzymaną nienależnie i podmiot uprawniony jest obowiązany do jej zwrotu w całości wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia otrzymania rekompensaty, w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania do zwrotu nienależnie pobranych środków.”;

7) w art. 9:

a) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Zarządca rozliczeń przedstawia ministrowi właściwemu do spraw energii zbiorcze rozliczenie środków przeznaczonych na wypłaty rekompensat, o których mowa w art. 4 ust. 2–3a, oraz przekazuje niewykorzystane środki do Funduszu COVID–19 w terminie do dnia 31 marca 2026 r.”,

b) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. Zarządca rozliczeń przedstawia ministrowi właściwemu do spraw energii zbiorcze rozliczenie środków przeznaczonych na wypłaty rekompensaty, o której mowa w art. 4 ust. 4, oraz przekazuje niewykorzystane środki do Funduszu Rekompensat Pośrednich Kosztów Emisji w terminie do dnia 31 stycznia 2026 r.”;

- 8) w art. 10 w ust. 1 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje wyrazy „z tytułu stosowania maksymalnej ceny paliw gazowych, w 2023 r. lub w okresie od dnia 1 stycznia 2024 r. do dnia 30 czerwca 2024 r.”;
- 9) w art. 11:
- a) w ust. 2 w:
- pkt 1 wyraz „października” zastępuje się wyrazem „grudnia”,
 - pkt 2 wyraz „marca” zastępuje się wyrazem „grudnia”,
 - w części wspólnej wyrazy „8 listopada 2024 r. lub do dnia 8 kwietnia 2025 r.” zastępuje się wyrazami „8 stycznia 2025 r. lub do dnia 8 stycznia 2026 r.”,
- b) w ust. 3 wyrazy „8 listopada 2024 r.” zastępuje się wyrazami „8 stycznia 2025 r.”, a wyrazy „8 kwietnia 2025 r.” zastępuje się wyrazami „8 stycznia 2026 r.”,
- c) w ust. 5:
- w pkt 1 wyraz „października” zastępuje się wyrazem „grudnia”,
 - w pkt 2 wyraz „marca” zastępuje się wyrazem „grudnia”;
- 10) w art. 14 w ust. 1 po wyrazach „30 czerwca 2024 r.” dodaje się wyrazy „lub na okres od dnia 1 lipca 2024 r. do dnia 31 grudnia 2024 r.”;
- 11) w art. 15 w ust. 1 w pkt 1 po wyrazach „30 czerwca 2024 r.” dodaje się wyrazy „oraz w okresie od dnia 1 lipca 2024 r. do dnia 31 grudnia 2024 r.”;
- 12) w art. 17 w ust. 1 po wyrazach „7–7b” dodaje się wyrazy „oraz art. 63a ust. 2”;
- 13) w art. 23:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie
- „1. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta przedstawia wojewodzie, w terminie do 15. dnia miesiąca następującego po półroczu, rozliczenie dotacji z wyodrębnieniem liczby i kwoty wypłaconych refundacji podatku VAT, a także informację o liczbie toczących się postępowań w sprawie wypłaty refundacji podatku VAT, w których w związku z wniesieniem odwołania nie zapadło prawomocne rozstrzygnięcie organu administracji publicznej lub sądu administracyjnego, którego skutkiem jest przyznanie refundacji podatku VAT, oraz o łącznej wysokości refundacji podatku VAT będącej przedmiotem tych postępowań, sporządzone narastająco za okres od dnia 1 stycznia do dnia kończącego dane półrocze.”,
- b) dodaje się ust. 4–6 w brzmieniu:
- „4. Jeżeli refundacja podatku VAT została przyznana na skutek prawomocnego rozstrzygnięcia organu administracji publicznej lub sądu administracyjnego w

postępowaniu w sprawie wypłaty refundacji podatku VAT, wójt, burmistrz, prezydent miasta może zwrócić się do wojewody z wnioskiem o przyznanie środków na ten cel po terminie, o którym mowa w ust. 3, jednak nie później niż:

- 1) do dnia 15 listopada 2025 r., w przypadku refundacji podatku VAT za paliwa gazowe dostarczone w 2023 r.;
- 2) do dnia 15 listopada 2026 r., w przypadku refundacji podatku VAT za paliwa gazowe dostarczone w 2024 r.

5. Wojewoda składa wniosek o przyznanie środków na pokrycie refundacji podatku VAT, o której mowa w ust. 4, w terminie:

- 1) do dnia 30 listopada 2025 r., w przypadku refundacji podatku VAT za paliwa gazowe dostarczone w 2023 r. – do ministra właściwego do spraw energii;
- 2) do dnia 30 listopada 2026 r., w przypadku refundacji podatku VAT za paliwa gazowe dostarczone w 2024 r. – do ministra właściwego do spraw energii;
- 3) od dnia 1 stycznia 2026 r. – do ministra właściwego do spraw finansów publicznych – rezerwy celowej budżetu państwa na zobowiązania wymagalne Skarbu Państwa – w przypadku refundacji podatku VAT za paliwa gazowe dostarczone w 2023 r.;
- 4) od dnia 1 stycznia 2027 r. – do ministra właściwego do spraw finansów publicznych – rezerwy celowej budżetu państwa na zobowiązania wymagalne Skarbu Państwa – w przypadku refundacji podatku VAT za paliwa gazowe dostarczone w 2024 r.

6. Wojewoda składa korektę zbiorczego rozliczenia środków, o którym mowa w ust. 4 w terminie do dnia:

- 1) 31 grudnia 2025 r. – w przypadku refundacji podatku VAT za paliwa gazowe dostarczone w 2023 r.;
 - 2) 31 grudnia 2026 r. – w przypadku refundacji podatku VAT za paliwa gazowe dostarczone w 2024 r.”;
- 14) w art. 26 w ust. 4 po wyrazach „Fundusz Wypłaty Różnicy Ceny” dodaje się wyrazy „wraz z odsetkami, jeżeli takie powstaną”;
- 15) w art. 31b w ust. 3 po wyrazach „Fundusz Wypłaty Różnicy Ceny” dodaje się wyrazy „wraz z odsetkami, jeżeli takie powstaną”;

16) w art. 31c ust. 3 po wyrazach „Fundusz Wypłaty Różnicy Ceny” dodaje się wyrazy „, w części dotyczącej paliw gazowych dostarczonych w okresie od dnia 1 stycznia 2024 r. do dnia 30 czerwca 2024 r.”;

17) w rozdziale 5 przed art. 64 dodaje się art. 63a i art. 63b w brzmieniu:

„Art. 63a. 1. Taryfa przedsiębiorstwa energetycznego, o którym mowa w art. 62c ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne, obowiązująca w dniu wejścia w życie ustawy z dnia ... o czasowym ograniczeniu cen za energię elektryczną, gaz ziemny i ciepło systemowe oraz o bonie energetycznym, przestaje obowiązywać z dniem 30 czerwca 2024 r.

2. Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w art. 62c ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne, przedkłada Prezesowi URE do zatwierdzenia taryfę w terminie 7 dni od dnia wejścia w życie ustawy z dnia ... o czasowym ograniczeniu cen za energię elektryczną, gaz ziemny i ciepło systemowe oraz o bonie energetycznym.

3. Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 2, wprowadza do stosowania taryfę, o której mowa w ust. 2, od dnia 1 lipca 2024 r., a w przypadku nieopublikowania decyzji zatwierdzającej tę taryfę do dnia 30 czerwca 2024 r. – z dniem następującym po jej opublikowaniu.

4. W przypadku nieopublikowania decyzji zatwierdzającej taryfę, o której mowa w ust. 2, do dnia 30 czerwca 2024 r. przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w art. 62c ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne, w rozliczeniach z odbiorcami uprawnionymi, od dnia 1 lipca 2024 r. do dnia opublikowania decyzji zatwierdzającej taryfę, stosuje taryfę obowiązującą dla tego przedsiębiorstwa w dniu 1 stycznia 2022 r. W takim przypadku rekompensata, o której mowa w art. 4, nie przysługuje.

Art. 63b. 1. W przypadku gdy taryfa przestaje obowiązywać zgodnie z art. 63a ust. 1, przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w art. 62c ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne, do dnia 28 lutego 2025 r. przedstawia Prezesowi URE w celu weryfikacji informację zawierającą kwotę korekty wraz z uzasadnieniem.

2. Kwota korekty, o której mowa w ust. 1, jest ustalana za okres od dnia 1 stycznia 2024 r. do dnia 30 czerwca 2024 r. w związku z niewystarczającym lub nadmiernym odzyskaniem kosztów zakupu paliw gazowych w wyniku ustania obowiązywania taryfy na podstawie art. 63a ust. 1.

3. Kwotę korekty, o której mowa w ust. 1, oblicza się jako iloczyn:

1) ilości sprzedanych paliw gazowych odbiorcom uprawnionym w okresie od dnia 1 stycznia 2024 r. do dnia 30 czerwca 2024 r. oraz

- 2) różnicy wykonanego średniego ważonego kosztu zakupu paliw gazowych na ten okres, określonego w ust. 4, i średniego ważonego planowanego kosztu zakupu paliw gazowych, wynikającego z zatwierdzonej taryfy, która przestała obowiązywać na podstawie art. 63a ust. 1.

4. Wykonany średnioważony jednostkowy koszt zakupu paliw gazowych ustala się w odniesieniu do wolumenu paliw gazowych dostarczonego do odbiorców, o których mowa w art. 62b ust. 1 pkt 2 ustawy – Prawo energetyczne, przedsiębiorstwa energetycznego, o którym mowa w art. 62c ust. 1 tej ustawy, w okresie od dnia 1 stycznia 2024 r. do dnia 30 czerwca 2024 r.

5. W przypadku, o którym mowa w art. 63a ust. 4, przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w art. 62c ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne, w kwocie korekty, o której mowa w ust. 1, uwzględni również kwotę stanowiącą iloczyn:

- 1) ilości paliw gazowych sprzedanych odbiorcom uprawnionym w okresie od dnia 1 lipca 2024 r. do dnia opublikowania decyzji zatwierdzającej taryfę, o której mowa w art. 63a ust. 2;
- 2) różnicy pomiędzy ceną paliw gazowych w taryfie, o której mowa w art. 63a ust. 2, a ceną tych paliw w taryfie obowiązującej dla tego przedsiębiorstwa w dniu 1 stycznia 2022 r.

6. Prezes URE dokonuje weryfikacji kwoty korekty, o której mowa w ust. 1, w drodze decyzji.

7. Zweryfikowaną kwotę korekty w przypadku:

- 1) niewystarczającego odzyskania kosztów paliw gazowych – uwzględnia się w kolejnych taryfach zatwierdzanych dla tego przedsiębiorstwa energetycznego do dnia 31 grudnia 2027 r.;
- 2) nadmiernego odzyskania kosztów paliw gazowych – zwraca się Zarządcy Rozliczeń S.A. w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, o której mowa w ust. 6.

8. Wzrost średniej ceny sprzedaży paliwa gazowego spowodowany uwzględnieniem rozliczenia części korekty, o której mowa w ust. 7 pkt 1, w kolejnej taryfie nie może przekroczyć 15 % poziomu średniej ceny, która zostałaby ustalona bez rozliczania tej korekty.

9. Prezes URE przekazuje zarządcy rozliczeń informację o kwocie, o której mowa w ust. 7 pkt 2, w terminie 14 dni od dnia wydania decyzji, o której mowa w ust. 6.”;

- 18) w art. 85a w ust. 1:

- a) w pkt 1 w lit. a wyrazy „3 100 000 000,00 zł” zastępuje się wyrazami „3 200 000 000,00 zł”,
- b) w pkt 2 w lit. a wyrazy „550 000 000,00 zł” zastępuje się wyrazami „650 000 000,00 zł”.

Art. 25. W ustawie z dnia 9 marca 2023 r. o zmianie ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 553) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 22 wyrazy „2024 r.” zastępuje się wyrazami „2025 r.”;
- 2) w art. 24 wyrazy „2024 r.” zastępuje się wyrazami „2025 r.”.

Art. 26. W ustawie z dnia 28 lipca 2023 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1681) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 w pkt 3 w zmienianym art. 3a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Korespondencja między przedsiębiorstwami energetycznymi, odbiorcami, organami administracji publicznej oraz innymi podmiotami, w tym wnioski, oświadczenia, informacje, powiadomienia, jest wymieniana w postaci papierowej, dokumentowej, elektronicznej lub za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2020 r. poz. 344).”;
- 2) w art. 48:
 - a) w pkt 3 wyrazy „art. 1 pkt 3” zastępuje się wyrazami „art. 1 pkt 2 lit. b w zakresie art. 3 pkt 6d, pkt 3”,
 - b) w pkt 6 wyrazy „2024 r.” zastępuje się wyrazami „2025 r.”,
 - c) w pkt 7 skreśla się wyrazy „i 6d”,
 - d) uchyla się pkt 8.

Art. 27. W ustawie z dnia 17 sierpnia 2023 r. o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1762) w art. 50:

- 1) w pkt 3 wyrazy „2024 r.” zastępuje się wyrazami „2025 r.”;
- 2) w pkt 4 uchyla się lit. b i c;
- 3) po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) art. 1 pkt 41 i pkt 53 lit. b w zakresie, w jakim dotyczy prosumenta wirtualnego energii odnawialnej, które wchodzi w życie z dniem 2 lipca 2025 r.”;

Art. 28. 1. Do spraw dotyczących rozliczenia wyrównania, o którym mowa w art. 12a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 21, wszczętych na podstawie wniosków, o których mowa w art. 12b ust. 1 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 21, w brzmieniu dotychczasowym, i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy zmienianej w art. 21, stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Wniosek o wypłatę wyrównania, o którym mowa w art. 12aa ust. 1 ustawy zmienianej w art. 21, za lipiec 2024 r. składa się w terminie do dnia 25 września 2024 r.

3. Do wniosku, o którym mowa w art. 12a ust. 9 ustawy zmienianej w art. 21, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 29. 1. W przypadku gdy upust, o którym mowa w art. 15 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 22, został zastosowany przez sprzedawcę energii elektrycznej innego niż wymieniony w tym przepisie przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, przepisu art. 15 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 22 nie stosuje się.

2. W przypadku gdy upust, o którym mowa w art. 20 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 23, został zastosowany przez sprzedawcę energii elektrycznej innego niż wymieniony w tym przepisie przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, przepisu art. 20 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 23 nie stosuje się.

Art. 30. Dysponent Funduszu, o którym mowa w art. 11 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 14, w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy dokonuje zmiany planu finansowego tego Funduszu celem dostosowania go do:

- 1) art. 24 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 23 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą;
- 2) art. 26 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 24 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 31. Zarządca rozliczeń przekazuje środki z tytułu odsetek, o których mowa:

- 1) w art. 24 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 23 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą,
 - 2) w art. 26 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 24 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą
- dotychczas zgromadzonych na rachunku Funduszu, o którym mowa w art. 11 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 14, które do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy nie zostały przekazane na rachunek Funduszu Przeciwdziałania COVID-19, o którym mowa w art. 65 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 17, w terminie 7 dni od dnia zatwierdzenia zmiany planu finansowego, o której mowa w art. 30.

Art. 32. Do rozliczeń dotacji, o których mowa w art. 23 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 24, składanych za pierwsze półrocze 2024 r., stosuje się art. 23 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 24 w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 33. 1. Bank Gospodarstwa Krajowego, w celu dostosowania planu finansowego Funduszu Przeciwdziałania COVID-19, o którym mowa w art. 65 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 17, do:

- 1) art. 5 ustawy zmienianej w art. 20 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą,
- 2) art. 30 ustawy zmienianej w art. 21 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą,
- 3) art. 36 ustawy zmienianej w art. 22 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą,
- 4) art. 23 ustawy zmienianej w art. 24 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą

– opracowuje projekt zmiany planu finansowego tego Funduszu i przedstawia go do uzgodnienia ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych oraz do zatwierdzenia Prezesowi Rady Ministrów.

2. Prezes Rady Ministrów zatwierdza zmianę planu finansowego w terminie 14 dni od dnia przedstawienia projektu tej zmiany.

Art. 34. Zaliczka, o której mowa w art. 9a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 23, nie przysługuje podmiotowi, który do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy nie zwrócił zaliczki, o której mowa w art. 14 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 22, lub zaliczki, o której mowa w art. 9 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 23.

Art. 35. Do rozliczeń z tytułu stosowania ceny maksymalnej, o której mowa w art. 3 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 23, rekompensat, o których mowa w art. 8 tej ustawy, zaliczek, o których mowa w art. 8 ust. 14 tej ustawy, oraz upustu, o którym mowa w art. 20 tej ustawy, dokonywanych za okresy do dnia 30 czerwca 2024 r., stosuje się art. 2 pkt 2 lit. b w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 36. 1. Cena maksymalna w odniesieniu do przedsiębiorcy, o którym mowa w art. 2 pkt 2 lit. b i c ustawy zmienianej w art. 23, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, będącym małym lub średnim przedsiębiorstwem stanowi pomoc de minimis w rozumieniu art. 2 pkt 10 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących udzielania pomocy publicznej (Dz. U. z 2023 r. poz. 702), zwanej dalej „ustawą o pomocy publicznej”, i jest udzielana zgodnie z przepisami rozporządzenia Komisji (UE) 2023/2831 z dnia 13 grudnia 2023 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis (Dz. Urz. UE L 2023/2831 z 15.12.2023), zwanego dalej „rozporządzeniem Komisji”.

2. Podmiotem udzielającym pomocy w rozumieniu art. 2 pkt 12 ustawy o pomocy publicznej jest podmiot uprawniony w rozumieniu art. 3 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 23, zwany dalej „podmiotem udzielającym pomocy”.

3. Wartością pomocy de minimis udzielonej danemu przedsiębiorcy, o którym mowa w ust. 1, jest równowartość łącznej kwoty rekompensat z tytułu stosowania ceny maksymalnej w rozliczeniach z tym przedsiębiorcą, pobranej przez podmiot udzielający pomocy za okres od dnia 1 lipca 2024 r. do dnia 31 grudnia 2024 r.

4. Do celów ustalenia dopuszczalnego pułapu pomocy de minimis przez przedsiębiorcę, o którym mowa w ust. 1, rozumie się jedno przedsiębiorstwo, o którym mowa w art. 2 ust. 2 rozporządzenia Komisji.

5. Dniem udzielenia pomocy de minimis jest dzień zastosowania ceny maksymalnej w rozliczeniach z przedsiębiorcą, o którym mowa w ust. 1.

6. Przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, który uzyskał pomoc de minimis, o której mowa w ust. 1, w terminie do dnia 31 stycznia 2025 r. przedstawia podmiotowi udzielającemu pomocy:

- 1) wszystkie zaświadczenia o pomocy de minimis oraz pomocy de minimis w rolnictwie lub rybołówstwie otrzymanej w ciągu 3 minionych lat, albo oświadczenia o wielkości tej pomocy otrzymanej w tym okresie, albo oświadczenia o nieotrzymaniu takiej pomocy w tym okresie;
- 2) informacje określone w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 29 marca 2010 r. w sprawie zakresu informacji przedstawianych przez podmiot ubiegający się o pomoc de minimis (Dz. U. z 2024 r. poz. 40).

7. Podmiot udzielający pomocy, na podstawie dokumentów, o których mowa w ust. 6, weryfikuje, czy pomoc publiczna, o której mowa w ust. 1, przyznana danemu przedsiębiorcy, o którym mowa w ust. 1, nie przekracza pułapu pomocy de minimis.

8. Jeżeli weryfikacja, o której mowa w ust. 7, wykaże, że w wyniku zastosowania ceny maksymalnej w rozliczeniach z przedsiębiorcą, o którym mowa w ust. 1, dochodzi do naruszenia warunków określonych w art. 3 rozporządzenia Komisji, podmiot udzielający pomocy wzywa tego przedsiębiorcę do zwrotu kwoty pomocy de minimis, określonej zgodnie z ust. 3, wskazując w tym wezwaniu kwotę zwrotu. Zwrot jest dokonywany w ramach rozliczeń w kolejnych okresach rozliczeniowych.

9. Podmiot udzielający pomocy dokonuje przekazania zwróconych kwot należnych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie, na zasadach określonych w art. 13 ustawy zmienianej w art. 23 dla zwrotu nienależnie otrzymanej rekompensaty.

Art. 37. 1. Cena maksymalna w odniesieniu do przedsiębiorcy, o którym mowa w art. 2 pkt 2 lit. b i c ustawy zmienianej w art. 23, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, będącym mikroprzedsiębiorstwem stanowi pomoc publiczną udzielaną na podstawie art. 19c rozporządzenia (UE) nr 651/2014 uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz. Urz. UE L 187 z 26.06.2014, str. 1, z późn. zm.⁶⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 651/2014”, i po spełnieniu określonych w nim warunków.

2. Pomoc publiczna, o której mowa w ust. 1:

- 1) nie może zostać udzielona w przypadkach, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. c i d, ust. 3 lit. c i d oraz ust. 5 rozporządzenia 651/2014;
- 2) będzie podległa kumulacji na zasadach określonych w art. 8 rozporządzenia 651/2014;
- 3) nie może zostać udzielona powyżej progów, o których mowa w art. 4 ust. 1 lit. ea rozporządzenia 651/2014.

3. Podmiotem udzielającym pomocy w rozumieniu art. 2 pkt 12 ustawy o pomocy publicznej w odniesieniu do pomocy publicznej, o której mowa w ust. 1, jest podmiot udzielający pomocy.

4. Wartością pomocy publicznej, o której mowa w ust. 1, udzielonej danemu przedsiębiorcy, o którym mowa w ust. 1, jest równowartość łącznej kwoty rekompensat z tytułu stosowania ceny maksymalnej w rozliczeniach z tym przedsiębiorcą, pobranej przez podmiot udzielający pomocy za okres od dnia 1 lipca 2024 r. do dnia 31 grudnia 2024 r.

5. Dniem udzielenia pomocy publicznej, o której mowa w ust. 1, w odniesieniu do przedsiębiorcy, o którym mowa w ust. 1, jest dzień zastosowania w rozliczeniach z tym przedsiębiorcą ceny maksymalnej.

6. Podmiot udzielający pomocy weryfikuje czy pomoc publiczna, o której mowa w ust. 1, przyznana danemu przedsiębiorcy, o którym mowa w ust. 1, nie przekracza limitu określonego w art. 4 ust. 1 lit. ea rozporządzenia 651/2014.

⁶⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 329 z 15.12.2015, str. 28, Dz. Urz. UE L 149 z 07.06.2016, str. 10, Dz. Urz. UE L 156 z 20.06.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 236 z 14.09.2017, str. 28, Dz. Urz. UE L 26 z 31.01.2018, str. 53, Dz. Urz. UE L 215 z 07.07.2020, str. 3, Dz. Urz. UE L 89 z 16.03.2021, str. 1, Dz. Urz. UE L 270 z 29.07.2021, str. 39, Dz. Urz. UE L 119 z 05.05.2023, str. 159 oraz Dz. Urz. UE L 167 z 30.06.2023, str. 1.

7. Jeżeli weryfikacja, o której mowa w ust. 6, wykaże, że w wyniku zastosowania ceny maksymalnej w rozliczeniach z przedsiębiorcą, o którym mowa w ust. 1, pomoc publiczna została udzielona powyżej progów, o których mowa w art. 4 ust. 1 lit. ea rozporządzenia 651/2014, podmiot udzielający pomocy wzywa tego przedsiębiorcę do zwrotu kwoty pomocy publicznej, określonej zgodnie z ust. 4, wskazując w tym wezwaniu kwotę zwrotu. Zwrot jest dokonywany w ramach rozliczeń w kolejnych okresach rozliczeniowych.

8. Podmiot udzielający pomocy dokonuje przekazania zwróconych kwot należnych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie, na zasadach określonych w art. 13 ustawy zmienianej w art. 23 dla zwrotu nienależnie otrzymanej rekompensaty.

Art. 38. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 12d ustawy zmienianej w art. 21 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 12d ustawy zmienianej w art. 21 i mogą być zmieniane.

Art. 39. 1. Maksymalny limit wydatków z budżetu państwa przeznaczonych na wypłatę bonów energetycznych, o których mowa w art. 2, w latach 2024–2034 wynosi 1 616 000 000 zł, w tym:

- 1) w 2024 r. – 1 286 000 000 zł;
- 2) w 2025 r. – 320 000 000 zł;
- 3) w 2026 r. – 2 000 000 zł;
- 4) w 2027 r. – 1 000 000 zł;
- 5) w 2028 r. – 1 000 000 zł;
- 6) w 2029 r. – 1 000 000 zł;
- 7) w 2030 r. – 1 000 000 zł;
- 8) w 2031 r. – 1 000 000 zł;
- 9) w 2032 r. – 1 000 000 zł;
- 10) w 2033 r. – 1 000 000 zł;
- 11) w 2034 r. – 1 000 000 zł.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1.

3. W przypadku gdy wykorzystanie środków wyniesie więcej niż 90 % środków, o których mowa w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia, wysokość wypłacanych bonów energetycznych podlega proporcjonalnemu obniżeniu tak, aby łączna wysokość wypłacanych

bonów była równa maksymalnemu limitowi środków finansowych przeznaczanych na przyznanie bonów.

Art. 40. Ustawa wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 11, art. 21, art. 23 pkt 1 lit. b tiret drugie, art. 28, art. 33, art. 35 i art. 38, które wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2024 r.;
- 2) art. 23 pkt 1 lit. a, w zakresie w jakim dotyczy wyłączenia odbiorców, którzy zawarli umowę z ceną dynamiczną energii elektrycznej, o której mowa w art. 3 pkt 6d ustawy zmienianej w art. 11, oraz art. 26 pkt 1, które wchodzi w życie z dniem 24 sierpnia 2024 r.

UZASADNIENIE

1. Potrzeba i cel ustawy.

Wybuch pandemii Covid-19 w marcu 2020 r., wzrost cen energii i jej nośników na rynkach światowych oraz rosyjska inwazja na Ukrainę w lutym 2022 r. zachwiały światową gospodarką powodując niepokój społeczny. Wiele państw, włączając w to Polskę, zdecydowało się na wprowadzenie działań osłonowych, chroniących obywateli przed podwyższonymi kosztami życia, przez stabilizację cen energii dla wybranych grup odbiorców, czy wprowadzenie dodatkowych form wsparcia finansowego (m.in. dodatku węglowego, osłonowego czy dodatku elektrycznego) dla najbardziej potrzebujących gospodarstw domowych.

Pomimo stabilizacji na europejskim i światowym rynku energii, skutki kryzysu energetycznego nadal są odczuwalne przez społeczeństwo. Dlatego w okresie pierwszej połowy 2024 r. ponownie wprowadzono rozwiązania niwelujące skutki wzrostu cen przez przepisy ustawy z dnia 7 grudnia 2023 r. o zmianie ustaw w celu wsparcia odbiorców energii elektrycznej, paliw gazowych i ciepła oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2760).

Obecna obserwacja sytuacji wskazuje na zasadność odchodzenia od stosowania mechanizmów interwencyjnych i powracania do modelu funkcjonowania rynku energii sprzed kryzysu. Niemniej jednak odchodzenie to musi być realizowane w sposób stopniowy, uwzględniający przede wszystkim sytuację gospodarstw domowych, które w największym stopniu odczuwają wzrost rachunków za energię. Z tego powodu proponuje się wprowadzenie działań osłonowych obejmujących także drugą połowę 2024 r.

Bon energetyczny

Przewiduje się wprowadzenie na drugą połowę 2024 r. bonu energetycznego, czyli wsparcia dla odbiorców energii zagrożonych zjawiskiem ubóstwa energetycznego. Beneficjent będzie mógł otrzymać świadczenie pieniężne po spełnieniu kryterium dochodowego. Wysokość świadczenia zostanie zróżnicowana kwotowo, w zależności od liczby osób w gospodarstwie domowym. Dodatkowo, podwyższonym wsparciem objęte zostaną mniej zamożne gospodarstwa domowe, których źródła ogrzewania zasilane są energią elektryczną (np. pompy ciepła, piece akumulacyjne).

Zmiana taryf obrotu energią elektryczną

Z uwagi na stabilizację sytuacji na rynku i znaczne obniżenie cen energii notowanych w ostatnim czasie na Towarowej Giełdzie Energii, w projekcie przewiduje się dokonanie zmian

w obszarze dotyczącym taryf zatwierdzonych przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, obowiązujących do końca 2024 r. Projektowane przepisy nakładają na przedsiębiorstwa energetyczne obowiązek przedłożenia do zatwierdzenia Prezesowi URE zmiany taryfy z okresem jej obowiązywania nie krótszym niż do dnia 31 grudnia 2025 r. Zakładanym efektem będzie obniżenie poziomu cen energii elektrycznej obowiązujących w taryfach dla gospodarstw domowych.

Cena maksymalna za energię elektryczną

W projekcie zakłada się również przedłużenie obowiązywania mechanizmu ceny maksymalnej za energię elektryczną. Cena ta obowiązywać będzie w drugiej połowie 2024 r. i ma być ustalona na poziomie 500 zł/MWh dla gospodarstw domowych oraz na poziomie 693 zł/MWh dla jednostek samorządu terytorialnego (JST) oraz podmiotów użyteczności publicznej (m.in. szkoły, szpitale, jednostki pomocy społecznej), a także dla mikro-, małych i średnich przedsiębiorców (MŚP). Za stosowanie ceny maksymalnej przedsiębiorstwa energetyczne otrzymają rekompensaty.

Stosowanie ceny maksymalnej dla małych i średnich przedsiębiorstw stanowi pomoc de minimis na podstawie ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących udzielania pomocy publicznej (Dz. U. z 2023 r. poz. 702). Natomiast podstawą prawną stosowania ceny maksymalnej dla mikroprzedsiębiorstw są przepisy rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu, (Dz. Urz. UE L 187 z 26.06.2014, str. 1, z późn. zm.) a dokładnie art. 19c stanowiący o pomocy dla mikroprzedsiębiorstw w formie interwencji publicznych dotyczących dostaw energii elektrycznej, gazu lub ciepła.

Gaz ziemny

W zakresie gazu ziemnego, podobnie jak w przypadku energii elektrycznej, obserwowany spadek cen na giełdach towarowych powinien mieć odzwierciedlenie w wysokości taryf dla sprzedawców paliw gazowych i stopniowej rezygnacji z obecnie funkcjonującego systemu rekompensat. Projektowane zmiany w funkcjonujących obecnie mechanizmach umożliwią odciążenie budżetu państwa przy zachowaniu cen dla odbiorców paliw gazowych na racjonalnym poziomie. Obecna sytuacja rynkowa nie wymaga bowiem tak szerokiej ochrony odbiorców jak w latach ubiegłych. Celem projektowanych zmian jest zapewnienie do dnia 31

grudnia 2024 r. dostaw paliw gazowych dla odbiorców objętych ochroną taryfową na stabilnym, akceptowalnym poziomie cenowym.

Ciepło

Uwzględniając dbałość o efektywną dystrybucję stosowanych środków pomocy, aby rozwiązania te uwzględniały specyfikę różnych odbiorców wykorzystujących różne rodzaje paliw i nośników energii do ogrzewania mieszkań, budynków i lokali, zastosowano system wsparcia odbiorców ciepła systemowego w postaci rekompensat, a następnie mechanizmu maksymalnej ceny dostawy ciepła, o których mowa w ustawie z dnia 15 września 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach w zakresie niektórych źródeł ciepła w związku z sytuacją na rynku paliw (Dz. U. z 2023 r. poz. 1772, z późn. zm.).

Priorytetem stało się zapewnienie podstawowej potrzeby, jaką jest ogrzanie gospodarstw domowych i obiektów, w których swą działalność prowadzą podmioty wrażliwe, przez przyznanie wsparcia finansowego. Aby przeciwdziałać ubóstwu energetycznemu obywateli i polskich rodzin oraz aby chronić ich przed potencjalnymi wahaniami na rynkach energii, jak również aby łagodzić skutki kryzysu energetycznego dla podmiotów użyteczności publicznej szczególnie wrażliwych na wzrost cen energii i nośników ogrzewania, zasadne jest przedłużenie wykorzystanych już rozwiązań adekwatnych do bieżącej sytuacji wobec odbiorców ciepła, obejmujących drugą połowę 2024 r. i pierwszą połowę 2025 r.

Proponowane w projekcie ustawy rozwiązania zapewnią ochronę szerokiej grupy beneficjentów przy jednoczesnym zachowaniu równowagi między zaspokojeniem ich potrzeb, zróżnicowanych dochodów, a łącznymi kosztami funkcjonowania systemu wsparcia obciążającymi budżet państwa.

Zaproponowane w projekcie ustawy regulacje przewidują, że w okresie od dnia 1 lipca 2024 r. do dnia 30 czerwca 2025 r. stawki opłat za ciepło będą stopniowo rosły, jednak pozostaną na akceptowalnym przez odbiorców poziomie.

Przedsiębiorstwa energetyczne będą obowiązkowo stosować wobec uprawnionych odbiorców ceny i stawki za dostarczane ciepło nie wyższe niż wskazany w ustawie pułap, w zamian otrzymując wyrównanie, co pozwoli, aby projektowany mechanizm był finansowo neutralny dla tych przedsiębiorstw.

Wzrost cen ciepła dla odbiorców na cele mieszkaniowe i użyteczności publicznej ulegnie ograniczeniu do ustalonego w ustawie poziomu, bez względu na fakt, czy przedsiębiorstwo podlega obowiązkowi zatwierdzenia taryfy czy też jest z niego zwolnione.

Zmiany porządkujące w związku z wejściem w życie Centralnego Systemu Informacji rynku energii (CSIRE)

CSIRE to system informacyjny służący do przetwarzania informacji rynku energii na potrzeby realizacji procesów rynku energii oraz wymiany informacji między użytkownikami systemu elektroenergetycznego.

W toku prac parlamentarnych nad projektem ustawy o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw przesunięto o rok wejście w życie przepisów dotyczących uruchomienia centralnego systemu informacji rynku energii (CSIRE), jak również odpowiednio poszczególnych etapów przygotowujących do tego uruchomienia (np. obowiązku OSD oraz sprzedawców do przekazania OSP informacji o punktach pomiarowych) oraz zagadnień z nim powiązanych.

Instytucja prosumenta wirtualnego energii odnawialnej, która została uregulowana w ustawie o OZE, jest nierozdzielnie związana z funkcjonowaniem CSIRE. Oznacza to, że nie jest możliwe prowadzenie rozliczeń prosumenta wirtualnego energii odnawialnej bez funkcji przetwarzania informacji o rynku energii, co gwarantuje jedynie CSIRE.

Pierwotny termin wejścia w życie CSIRE w 2024 r. był powodem, dla którego odsunięto wejście w życie przepisów dotyczących prosumenta wirtualnego energii odnawialnej na ten rok. Dalsze odsunięcie wejścia w życie, tj. na 2025 r. w sposób naturalny prowadzi do dodatkowego odsunięcia wejścia w życie przepisów o prosumencie wirtualnym energii odnawialnej.

W związku z czym dostosowano przepisy w następujących ustawach:

- 1) ustawa z dnia 29 października 2021 r. o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2376);
- 2) ustawa z dnia 28 lipca 2023 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1681);
- 3) ustawa z dnia 9 marca 2023 r. o zmianie ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. poz. 553);
- 4) ustawa z dnia 17 sierpnia 2023 r. o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1762).

2. Aktualny stan prawny w dziedzinie, której dotyczy projekt ustawy.

Wsparcie finansowe dla mniej zamożnych gospodarstw domowych– dodatek osłonowy

W obecnym stanie prawnym obywatele mają możliwość ubiegania się o dodatek osłonowy, który przysługuje do dnia 30 czerwca 2024 r. W dotychczasowym kształcie stanowi on wsparcie dla gospodarstw domowych w opłacaniu rachunków za energię czy ponoszenia ogólnych kosztów związanych z życiem codziennym. Z dniem 1 lipca br. świadczenie to przestanie przysługiwać – stąd propozycja wprowadzenia nowego wsparcia w postaci bonu energetycznego.

Energia elektryczna

W zakresie stabilizacji cen energii elektrycznej dla gospodarstw domowych, w okresie pierwszej połowy 2024 r. obowiązują mechanizmy funkcjonujące już w 2023 r. Pierwszym z nich jest mechanizm zamrożenia cen i stawek opłat na poziomie z 2022 r. do określonych limitów zużycia energii, wprowadzony przepisami ustawy z dnia 7 października 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców energii elektrycznej w 2023 roku oraz w 2024 roku w związku z sytuacją na rynku energii elektrycznej (Dz. U. z 2023 r. poz. 1704, z późn. zm.). Drugim mechanizmem osłonowym jest cena maksymalna za energię elektryczną, wprowadzona przepisami ustawy z dnia 27 października 2022 r. o środkach nadzwyczajnych mających na celu ograniczenie wysokości cen energii elektrycznej oraz wsparciu niektórych odbiorców w 2023 roku oraz w 2024 roku (Dz. U. z 2024 r. poz. 190). Jest ona stosowana wobec gospodarstw domowych, które przekroczą wcześniej wspomniane limity zużycia energii. Z ceny maksymalnej korzystają również podmioty takie jak mikro, małe i średnie przedsiębiorstwa, jednostki samorządu terytorialnego, czy podmioty użyteczności publicznej.

Gaz ziemny

W aktualnym stanie prawnym funkcjonują rozwiązania chroniące obywateli w zakresie ponoszonych kosztów paliw gazowych. Podstawowym sposobem interwencji państwa jest ochrona taryfowa odbiorców, uregulowana w art. 62b ust. 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 266), która w obecnym stanie prawnym obowiązywać ma do dnia 31 grudnia 2027 r. Niestabilna sytuacja na rynku gazu ziemnego zapoczątkowana w 2022 r. wymusiła wprowadzenie dodatkowych mechanizmów służących ochronie odbiorców gazu ziemnego. Obowiązujące mechanizmy o charakterze interwencyjnym wprowadzone ustawą z dnia 15 grudnia 2022 r. o szczególnej ochronie niektórych odbiorców

paliw gazowych w 2023 r. oraz w 2024 r. w związku z sytuacją na rynku gazu (Dz. U. z 2024 r. poz. 303) dotyczą okresu od dnia 1 stycznia 2023 r. do dnia 30 czerwca 2024 r. i obejmują mechanizm zamrożenia cen i stawek opłat na poziomie z 2022 r. (w tym mechanizm ceny maksymalnej sprzedaży paliw gazowych), oraz system rekompensat dla przedsiębiorstw energetycznych.

Ciepło

Ustawą z dnia 15 września 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach w zakresie niektórych źródeł ciepła w związku z sytuacją na rynku paliw wprowadzono regulacje, które wprowadziły mechanizm ustalania przez wytwórcę ciepła określonego poziomu średnich cen wytwarzanego ciepła dla odbiorców na potrzeby gospodarstw domowych i potrzeby użyteczności publicznej, zwanych dalej „średnimi cenami wytwarzanego ciepła z rekompensatą”.

Średnia cena wytwarzania ciepła z rekompensatą otrzymała wartość:

- 1) 150,95 zł/GJ dla ciepła wytwarzanego w źródłach ciepła opalanych gazem ziemnym lub olejem opałowym;
- 2) 103,82 zł/GJ dla ciepła wytwarzanego w pozostałych źródłach.

Wskazany w 2022 r. poziom cen ustalono w odniesieniu do ogłoszonej w dniu 31 marca 2022 r. średniej ceny sprzedaży ciepła wytworzonego w należących do przedsiębiorstw posiadających koncesje jednostkach wytwórczych niebędących jednostkami kogeneracji w 2021 r., powiększone o wskaźnik referencyjny. Cena ta powiększona została o dopuszczalny wówczas poziom wzrostu wynoszący 60%. Przyjęto założenie, że jednoskładnikowa cena wytwarzania ciepła stanowi ok. 70% ceny ciepła na rachunku odbiorcy końcowego, przez co dopuszczalny 60% wzrost mógł przenieść się na rachunek odbiorcy końcowego na poziomie ok. 42%. Ponadto przyjęto, że w przypadku gdy w systemie ciepłowniczym występują źródła ciepła wykorzystujące jednocześnie różne paliwa, średnią cenę wytwarzania ciepła określa się proporcjonalnie do procentowego udziału ciepła wytworzonego z tych paliw w ogólnej ilości wytworzonego ciepła.

Zgodnie z wprowadzoną regulacją, przedsiębiorstwom wytwarzającym ciepło i stosującym średnią cenę wytwarzania ciepła z rekompensatą wobec odbiorców uprawnionych wskazanych w ustawie w katalogu zamkniętym przysługiwała z tego tytułu rekompensata w miesięcznym okresie rozliczeniowym.

Monitorując funkcjonowanie wprowadzonego mechanizmu osłonowego, na początku 2023 r. zaobserwowano w wybranych miastach, że mimo zastosowania średniej ceny wytwarzanego

ciepła z rekompensatą odnotowany przez odbiorców ciepła wzrost kosztów ponoszonych z tytułu ogrzewania był relatywnie wyższy od zakładanego.

Istniejący kryzys energetyczny oraz panujące uwarunkowania rynkowe diametralnie zmieniły koszty prowadzenia działalności przez przedsiębiorstwa ciepłownicze, które zmuszone były do wnioskowania o zatwierdzenie nowych, wyższych taryf. Miało to bezpośrednie przełożenie na ceny wytwarzania ciepła, które chociaż nie przekraczały określonych w ustawie limitów, to podniosły koszty ponoszone przez odbiorców do wyższych niż zakładano poziomów. Ewaluacja funkcjonującego narzędzia wsparcia wskazała możliwe obszary dalszej interwencji, które zapewniły dodatkowe wsparcie dla gospodarstw domowych i instytucji użyteczności publicznej.

Ustawa z dnia 8 lutego 2023 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach w zakresie niektórych źródeł ciepła w związku z sytuacją na rynku paliw oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 295) wprowadziła nowe narzędzie przeznaczone do ochrony uprawnionych odbiorców, do których ciepło jest dostarczane za pośrednictwem sieci ciepłowniczej. Wprowadzane nowelizacją ustawy przepisy zastąpiły począwszy od dnia 1 marca 2023 r. funkcjonujący mechanizm średniej ceny wytwarzania ciepła z rekompensatą mechanizmem maksymalnej ceny dostawy ciepła.

Maksymalna cena dostawy ciepła przyjęła wartość nie wyższą niż 140% ceny dostawy ciepła stosowanej w danym systemie ciepłowniczym w dniu 30 września 2022 r. Cena ta dodatkowo objęła składniki kosztowe w zakresie wytwarzania oraz przesyłania ciepła wpływające na rachunek odbiorcy końcowego. Dzięki temu mechanizmowi wsparcia, jeżeli nastąpił wzrost cen dostawy ciepła, obejmujących wszystkie opłaty i stawki nałożone na odbiorcę ciepła większy niż 40%, w stosunku do cen obowiązujących na dzień 30 września 2022 r., przedsiębiorstwa energetyczne mogły zwrócić się o wyrównanie, tak aby odbiorca zawierający się w katalogu podmiotów uprawnionych nie został obciążony nadmiernym wzrostem kosztów ogrzewania.

Nałożony został ponadto obowiązek na Prezesa URE publikowania w terminie do 10 dni od dnia wejścia w życie ustawy wartości maksymalnej ceny dostawy ciepła dla przedsiębiorstw energetycznych posiadających koncesję i wykonujących działalność gospodarczą w zakresie sprzedaży ciepła. Przedsiębiorstwa energetyczne nieposiadające koncesji samodzielnie obliczały wysokość tej ceny.

Dodatkowo wprowadzono w przepisach zastrzeżenie, że jeżeli maksymalna cena dostawy ciepła ustalona w danym miesięcznym okresie rozliczeniowym będzie wyższa od średniej ceny

wytwarzania ciepła z rekompensatą powiększonej o średnią stawkę opłat za usługi przesyłowe w danym systemie ciepłowniczym albo od ceny dostawy ciepła obliczonej na podstawie obowiązującej taryfy dla ciepła w danym systemie ciepłowniczym, wówczas przedsiębiorstwo energetyczne musiało zastosować najniższą cenę w rozliczeniach z odbiorcami objętymi wsparciem ustawowym.

Przewidziano również obowiązki w zakresie składania dokumentów i oświadczeń dla uczestników mechanizmu wsparcia. Przedsiębiorstwa energetyczne, aby uzyskać wyrównanie, zostały zobowiązane do składania wniosków o wypłatę wyrównania, odpowiednio do:

- 1) zarządcy rozliczeń – w przypadku przedsiębiorstw energetycznych posiadających koncesję i wykonujących działalność gospodarczą w zakresie sprzedaży ciepła;
- 2) wójta, burmistrza albo prezydenta miasta, właściwego ze względu na miejsce siedziby podmiotu uprawnionego – w przypadku przedsiębiorstw energetycznych, które nie wymagają uzyskania koncesji lub zwolnione są z obowiązku przedkładania taryf do zatwierdzenia Prezesowi URE.

Otrzymanie wyrównania wiązało się z obowiązkiem dokonania rozliczenia z podmiotem, który je wypłacił. W przypadku niezłożenia wniosku o rozliczenie w terminie wypłacone wyrównanie mogło zostać uznane za otrzymane nienależnie i przedsiębiorstwo energetyczne było obowiązane do jego zwrotu wraz z odsetkami liczonymi jak dla zaległości podatkowych.

Podstawą do stosowania wsparcia przez odbiorców uprawnionych stało się oświadczenie złożone sprzedawcy ciepła na wzorze zgodnym z rozporządzeniem Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 17 lutego 2023 r. sprawie wzorów oświadczeń składanych przez odbiorców ciepła niebędących gospodarstwami domowymi w celu skorzystania ze szczególnych rozwiązań w związku z sytuacją na rynku paliw (Dz. U. poz. 327, z późn. zm.).

Począwszy od dnia 1 marca 2023 r. wraz z wprowadzeniem mechanizmu maksymalnej ceny dostawy ciepła dla zastosowania tego mechanizmu przedmiotowe oświadczenie stało się bezwzględnie wymagane. Brak złożonego oświadczenia pozbawiał wszystkie podmioty uprawnione wsparcia przewidzianego ustawą do czasu jego złożenia.

Wspólnoty mieszkaniowe, spółdzielnie mieszkaniowe i inne podmioty, które na mocy ustawy, umowy lub innego tytułu prawnego są uprawnione lub obowiązane do zapewnienia dostaw ciepła do lokali mieszkalnych, zostały obowiązane do złożenia stosownego oświadczenia w imieniu odbiorców uprawnionych, a także do niezwłocznego zastosowania opłaty za ciepło w ramach rozliczeń kosztów zakupu ciepła ze sprzedawcą ciepła oraz do przedstawienia

zawiadomienia o tej zmianie właścicielom lokali w budynkach wielolokalowych wraz z informacją o wysokości rachunku za ciepło w wyniku zastosowania przekazanej przez sprzedawcę ciepła opłaty za ciepło. Niewykonanie tego obowiązku skutkuje odpowiedzialnością za wykroczenie.

Wprowadzone w 2022 r. regulacje w zakresie wzorów oświadczeń składanych przez odbiorców uprawnionych na podstawie wzoru określonego w rozporządzeniu, a tym samym oświadczenia złożone przez odbiorców przed dniem 1 marca 2023 r. zachowały ważność bez potrzeby ponownego składania tych samych oświadczeń. Po nowelizacji ustawy w dniu 7 grudnia 2023 r. podtrzymano tę zasadę. Co za tym idzie, oświadczenia złożone przed dniem 1 stycznia 2024 r. zachowały ważność. Należy jednak mieć na uwadze, że każda zmiana stanu faktycznego u odbiorcy ciepła wymaga złożenia nowego, skorygowanego oświadczenia zgodnie z obowiązującym wzorem.

Zmiana ustawy wprowadzona ustawą z dnia 7 grudnia 2023 r. o zmianie ustaw w celu wsparcia odbiorców energii elektrycznej, paliw gazowych i ciepła przedłużyła stosowanie wspomnianego wyżej mechanizmu maksymalnej ceny dostawy ciepła do dnia 30 czerwca 2024 r.

3. Różnica między dotychczasowym a projektowanym stanem prawnym.

Bon energetyczny

W porównaniu do obowiązujących przepisów (dodatek osłonowy), w zakresie bonu energetycznego wprowadza się propozycje zmian w zakresie kwot wsparcia oraz beneficjentów świadczenia. Większym wsparciem zostaną objęte te gospodarstwa domowe, które wykorzystują źródła ogrzewania zasilane energią elektryczną (np. pompy ciepła czy piece akumulacyjne). Dla tych odbiorców wartość bonu energetycznego będzie o 100% wyższa od podstawowej kwoty. Dotychczas wyższym wsparciem objęte były te gospodarstwa, które wykorzystywały do ogrzewania węgiel i paliwa węglowodórne.

Energia elektryczna

W projekcie przewiduje się dokonanie zmian w obszarze dotyczącym taryf zatwierdzonych przez Prezesa URE, obowiązujących do końca 2024 r. Projektowane przepisy nakładają na przedsiębiorstwa energetyczne obowiązek przedłożenia do zatwierdzenia Prezesowi URE zmiany taryfy z okresem jej obowiązywania nie krótszym niż do dnia 31 grudnia 2025 r. Zakładanym efektem będzie obniżenie poziomu cen energii elektrycznej obowiązujących w

taryfach dla gospodarstw domowych. Ponadto usunięto z systemu prawa obecne regulacje zawierające przepisy epizodyczne dotyczące zmian taryf na 2024 r.

W projekcie zakłada się również przedłużenie obowiązywania mechanizmu ceny maksymalnej za energię elektryczną. Cena ta obowiązywać będzie w drugiej połowie 2024 r. i ma być ustalona na poziomie 500 zł/MWh dla odbiorców w gospodarstwach domowych, oraz na poziomie 693 zł/MWh dla jednostek samorządu terytorialnego (JST) oraz podmiotów użyteczności publicznej (m.in. szkoły, szpitale, jednostki pomocy społecznej), a także dla mikro, małych i średnich przedsiębiorców (MŚP). Z możliwości rozliczenia po cenie maksymalnej wyłączeni zostali jednak ci odbiorcy energii elektrycznej, którzy zawarli umowy na sprzedaż tej energii z ceną dynamiczną. Odbiorcy ci świadomie wybierają umowy ze zmienną ceną energii w ciągu doby, licząc na korzyści z dopasowania swojego zużycia do aktualnej sytuacji panującej na rynku energii elektrycznej, więc ewentualne wprowadzenie dla nich rozliczeń po stałej cenie (cenie maksymalnej) uniemożliwiłoby czerpanie korzyści z tych umów.

Gaz ziemny

Ze względu na zmiany cen gazu na towarowych giełdach energii, uzasadniona jest rekalkulacja taryf na sprzedaż gazu ziemnego dla odbiorców z art. 62b ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne. Obecnie obowiązujące taryfy kalkulowane były w oparciu o parametry rynkowe aktualne na koniec 2023 r. Dynamicznie zmieniająca się sytuacja na rynku gazu ziemnego wymaga aktualizacji taryf na drugą połowę 2024 r. Powyższe pozwoli na zbliżenie sztywnych cen gazu do poziomu cen rynkowych i stopniowe odejście od nadzwyczajnych interwencji rynkowych. Elementem stopniowego odejścia od interwencji cenowej skierowanej do odbiorców objętych ochroną taryfową będzie uwolnienie stawek dystrybucji paliw gazowych, które obecnie są administracyjnie utrzymywane na poziomie z dnia 1 stycznia 2022 r.

Celem ustawy jest zminimalizowanie wzrostu cen dla grupy odbiorców objętych dotąd ochroną wynikającą z interwencji państwa. Przyjęta w ustawie forma ochrony odbiorców końcowych umożliwi równe i solidarne poniesienie przez nich kosztów związanych ze zmianami cen na rachunkach przy równoczesnej minimalizacji wzrostu tych cen. Nowa forma ochrony skierowana jest do grupy odbiorców węższej niż ta objęta ochroną do dnia 30 czerwca 2024 r., tj. wyłącznie do odbiorców, o których mowa art. 62b ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne.

Ciepło

Projektowana zmiana przepisów zakłada przedłużenie funkcjonowania mechanizmu maksymalnej ceny dostawy ciepła do dnia 30 czerwca 2025 r., co stanowi kolejne przedłużenie rozwiązania już zastosowanego w ustawie z dnia 8 lutego 2023 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach w zakresie niektórych źródeł ciepła w związku z sytuacją na rynku paliw oraz niektórych innych ustaw oraz w ustawie z dnia 7 grudnia 2023 r. o zmianie ustaw w celu wsparcia odbiorców energii elektrycznej, paliw gazowych i ciepła.

W odróżnieniu do obowiązujących przepisów, zgodnie z wprowadzoną zmianą, zarówno przedsiębiorstwa energetyczne posiadające koncesję i wykonujące działalność gospodarczą w zakresie sprzedaży ciepła, jak i przedsiębiorstwa energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie sprzedaży ciepła, która nie wymaga uzyskania koncesji, lub zwolnione z obowiązku przedkładania taryf dla ciepła do zatwierdzania Prezesowi URE, samodzielnie obliczają i wprowadzają do stosowania w rozliczeniach z odbiorcami uprawnionymi maksymalną cenę dostawy ciepła dla danego systemu ciepłowniczego z uwzględnieniem cen i stawek opłat w każdej grupie taryfowej, powiększonych w stosunku do cen i stawek opłat stosowanych na dzień 30 września 2022 r. odpowiednio o:

- 1) 46% – w okresie od dnia 1 lipca 2024 r. do dnia 31 grudnia 2024 r.;
- 2) 52% – w okresie od dnia 1 stycznia 2025 do dnia 30 czerwca 2025 r.

Maksymalną cenę ciepła obwarowano również limitem kwotowym wynikającym z wprowadzenia nowej wysokości kwoty średniej ceny wytwarzania ciepła z rekompensatą, tak aby nie doszło do nadmiernych wzrostów cen ciepła. Zaproponowana zmiana wprowadza wyszczególnienie obowiązywania określonej wysokości tej kwoty na konkretny czas obowiązywania ustawy, jak również w podziale na źródła ciepła:

- 1) do dnia 30 czerwca 2024 r. wysokość średniej ceny wytwarzania ciepła z rekompensatą została utrzymana na dotychczasowym poziomie:
 - a) 150,95 zł/GJ dla ciepła wytwarzanego w źródłach ciepła opalanych gazem ziemnym lub olejem opałowym,
 - b) 103,82 zł/GJ dla ciepła wytwarzanego w pozostałych źródłach ciepła;
- 2) dla wszystkich źródeł ciepła:
 - a) od dnia 1 lipca 2024 r do dnia 31 grudnia 2024 r. zastosowanie znajdzie kwota 119,39 zł/GJ,
 - b) od dnia 1 stycznia 2025 r. do dnia 30 czerwca 2025 r. zastosowanie znajdzie kwota 134,97 zł /GJ.

W rozliczeniach z odbiorcami przedsiębiorstwo ciepłownicze wciąż będzie obowiązane wykorzystywać cenę najkorzystniejszą dla odbiorcy.

Zaproponowano także, aby ze względów ekonomicznych, w przypadku gdy różnica między ceną najniższą a ceną dostawy ciepła jest niższa niż 1 zł/GJ, nie stosować przepisów ustawy. Obecnie przedsiębiorstwo stosujące maksymalną cenę dostawy ciepła było obowiązane informować odbiorcę o każdej zastosowanej obniżce, w tym wynoszącej np. 50 gr w skali miesiąca.

Celem uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych zaproponowano zmianę definicji pojęcia maksymalnej ceny dostawy ciepła, wprowadzając do słowniczka wyszczególnienie wysokości wzrostu cen i stawek we wskazanych okresach ich stosowania.

Projekt wprowadza nową regulację w art. 3b, na podstawie której przedsiębiorstwa energetyczne samodzielnie będą obliczać i wprowadzać do stosowania w rozliczeniach z odbiorcami maksymalne ceny dostawy ciepła dla danego systemu ciepłowniczego. W aktualnym stanie prawnym to Prezes URE publikuje w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Regulacji Energetyki dla przedsiębiorstw energetycznych posiadających koncesję i wykonujących działalność gospodarczą w zakresie sprzedaży ciepła odbiorcom wartości ceny za zamówioną moc cieplną, ceny ciepła, ceny nośnika ciepła oraz stawki opłat stałych za usługi przesyłowe i stawki opłat zmiennych za usługi przesyłowe lub stawki opłaty miesięcznej za zamówioną moc cieplną i stawki opłaty za ciepło.

Powyższa zmiana wymusiła konieczność dodania również nowej regulacji w zakresie ubiegania się przez przedsiębiorstwa energetyczne o wyrównanie. Treść zaproponowanego art. 12aa jest zbliżona do obowiązującej w obecnym stanie prawnym regulacji zawartej w art. 12a.

Projekt zmiany ustawy powieli także obowiązujące regulacje w zakresie stosowanych art. 11 ust. 3 przez dodanie nowego ust. 4 oraz art. 12b w zakresie przepisów dotyczących składania wniosków o rozliczenie wyrównania. Zaproponowana zmiana opisów symboli we wzorach zamieszczonych w art. 12b ust. 1c pkt 2 ma na celu dostosowanie do zmienianych przepisów (w zakresie opisu symbolu KMOG) oraz zniwelowanie oczywistej pomyłki (w zakresie opisu symbolu CNW – cena powinna być wyrażona w złotych).

Zmiany w zakresie art. 20 i art. 22 mają charakter dostosowujący.

Warto wskazać, że w obowiązującym stanie prawnym wspólnoty mieszkaniowe, spółdzielnie mieszkaniowe i inne podmioty, które na mocy ustawy, umowy lub innego tytułu prawnego są uprawnione lub obowiązane do zapewnienia dostaw ciepła do lokali mieszkalnych, zostały

obowiązane do niezwłocznego zastosowania obniżonej opłaty za ciepło w ramach rozliczeń kosztów zakupu ciepła oraz do przedstawienia zawiadomienia o tej zmianie właścicielom lokali w budynkach wielolokalowych wraz z informacją o wysokości zmniejszenia rachunku za ciepło w wyniku zastosowania obniżonej opłaty za ciepło. Niewykonanie tego obowiązku mogło skutkować odpowiedzialnością za wykroczenie.

Zaproponowane brzmienie art. 23a powiela zastosowane rozwiązanie w art. 23, uwzględniając wprowadzenie nowoprojektowanego art. 3b, zarazem zdejmując z przedstawicieli wspólnot mieszkaniowych, spółdzielni mieszkaniowych i innych podmiotów, o których mowa w ustawie, obowiązek niezwłocznego zastosowania obniżonej ceny oraz zawiadamiania o tym fakcie odbiorców uprawnionych.

Zgodnie z intencją projektodawcy jest zasadnym utrzymanie nałożonego na wskazane wyżej podmioty obowiązku uwzględnienia w określonych terminach w zaliczkach na poczet rozliczenia kosztów zakupu ciepła na potrzeby ogrzewania i przygotowania ciepłej wody użytkowej dostarczonego do lokali mieszkalnych gospodarstw domowych lub podmiotów, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 4 ustawy, obniżonej opłaty za ciepło wynikającej z maksymalnej ceny dostawy ciepła albo najniższej ceny ciepła. Jednakże intencją projektodawcy jest też, aby proces informowania w sposób zwyczajowo przyjęty w danej wspólnocie lub spółdzielni zapewnił mieszkańcom właściwy dostęp do stosownych danych. W związku z powyższą zmianą zaproponowano odpowiednią modyfikację art. 36.

Zmiany w zakresie art. 29, art. 30 i art. 32 ust. 1 mają charakter dostosowujący oraz korygujący błędne odesłania do art. 15a.

W obecnym stanie prawnym zarządca rozliczeń otrzymuje środki na realizację wypłat dla przedsiębiorstw energetycznych z Funduszu Przeciwdziałania COVID-19, o którym mowa w art. 65 ust. 1 ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 568, z późn. zm.) w ramach limitu określonego na ten cel w planie finansowym tego Funduszu na wyodrębniony rachunek bankowy, zwany dalej „rachunkiem rekompensaty ciepłowniczej”. Wskazane jest, aby zarządca rozliczeń prowadził odrębne rachunki rekompensaty ciepłowniczej przeznaczone na wypłaty za 2023 r., 2024 r. oraz 2025 r.

Zmiana w zakresie art. 59a polega na stosownym wydłużeniu terminu stosowania regulacji.

Włączenie do ustawy nowych regulacji w zakresie art. 59b podyktowane jest potrzebą nałożenia na wytwórcę ciepła obowiązku przekazywania potrzebnych informacji sprzedawcy na jego wniosek. Chodzi o informacje na temat stosowanej we wskazanym okresie cenie ciepła, cenie za zamówioną moc cieplną oraz cenie nośnika ciepła lub stawce opłaty miesięcznej za zamówioną moc cieplną i stawce opłaty za ciepło w wysokości odpowiadającej średniej cenie wytwarzania ciepła z rekompensatą, za każdy miesiąc.

Wskazane uzupełnienie przepisów uzasadnione jest tym, że sprzedawcy ciepła w oświadczeniach składanych przez odbiorców ciepła opierają się na wartościach szacowanych, które w rozliczeniu końcowym mogą odbiegać od rzeczywistych wolumenów zużycia. Aby umożliwić sprzedawcy ciepła dokonanie rozliczenia w oparciu o dane rzeczywiste, a nie szacunkowe, jest konieczne nałożenie na podmioty uprawnione obowiązku przedstawienia stosownych informacji. Uchylenie się od powyższego obowiązku jest, zgodnie z projektowanymi zmianami do ustawy, zagrożone karą grzywny.

Ustawa zwiększa także wysokość limitu wydatków Funduszu przeznaczonych na wyrównania – limit ten zwiększa się do łącznej kwoty 3 500 000 000 zł w roku 2024 oraz ustala na poziomie 350 000 000 zł w 2025 r.

Zaproponowane przepisy przejściowe dotyczą wniosków o rozliczenie wyrównania, które mogą zostać złożone np. przez przedsiębiorstwo kończące działalność gospodarczą przed dniem wejścia w życie projektowanych przepisów. Konieczność rozliczenia się przed zakończeniem działalności jest obwarowana odpowiedzialnością finansową, stąd zasadnym jest umożliwienie zastosowania przepisów dotychczasowych do takich wniosków. Podobnie zasadnym jest objęcie dotychczas obowiązującymi regulacjami wniosków o wypłatę wyrównania za czerwiec 2024 r., które to wnioski można składać do dnia 25 lipca 2024 r. Przepis przejściowy jest również zasadny ze względu na możliwość złożenia wniosku do zarządcy rozliczeń o przywrócenie terminu na złożenie wniosku o rozliczenie wyrównania. W takiej sytuacji wniosek ten powinien być procedowany zgodnie z dotychczasowymi przepisami.

Z kolei wydłużenie terminu na złożenie wniosku za lipiec 2024 r. do września 2024 r. wiąże się z koniecznością zapewnienia beneficjentom ustawy odpowiednio długiego czasu na dostosowanie się do nowych regulacji.

W projektowanej zmianie ustawy zaproponowano również, aby dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 12d ustawy zachowały moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie tego artykułu. Należy zaznaczyć,

że projektowana regulacja stanowi kontynuację stosowanych już rozwiązań, a w zakresie treści wniosków nie wprowadzono istotnych zmian, tym samym mogą one zostać wykorzystane również w procesie stosowania maksymalnej ceny dostawy ciepła do końca czerwca 2025 r., dzięki czemu beneficjenci systemu nie zostaną obciążeni koniecznością śledzenia kolejnego procesu legislacyjnego a działania ustawodawcze zostaną maksymalnie zminimalizowane.

4. Zasady przyznawania bonu energetycznego

Bon energetyczny przysługiwać będzie za okres od dnia 1 lipca 2024 r. do dnia 31 grudnia 2024 r. i będzie świadczeniem pieniężnym dla gospodarstw domowych, których dochody w roku 2023 nie przekroczyły 2500 zł na osobę w gospodarstwie jednoosobowym albo 1700 zł na osobę w gospodarstwie wieloosobowym.

Jednocześnie obowiązywać będzie tzw. zasada złotówka za złotówkę, co oznacza, iż bon energetyczny będzie przyznawany nawet po przekroczeniu kryterium dochodowego, a kwota bonu będzie pomniejszana o kwotę tego przekroczenia. Minimalna kwota wypłacanych bonów energetycznych będzie wynosić 20 zł. Poniżej 20 zł kwota bonu energetycznego nie będzie wypłacana.

Przyjęte kryteria dochodowe bonu energetycznego pozwolą w drugiej połowie 2024 r. objąć wsparciem różne grupy beneficjentów, którzy z różnych przyczyn mają trudności w pokrywaniu rachunków za energię. Z pomocy w postaci bonu skorzystają m.in. mniej zamożni emeryci ze świadczeniem poniżej minimalnej emerytury, emeryci i renciści ze świadczeniem równym najniższej emeryturze czy też beneficjenci pomocy socjalnej. Świadczenie pozwoli częściowo pokryć płatności z tytułu energii elektrycznej tym odbiorcom, którzy ze względu na niskie dochody są zagrożeni ubóstwem energetycznym, w zakresie, w jakim ubóstwo energetyczne pokrywa się z ubóstwem dochodowym. Należy podkreślić, że niskie dochody tych osób wpływają bezpośrednio na jakość ich życia i sprawiają, że ciężko im funkcjonować w społeczeństwie ze względu na sytuację finansowo-materialną. Bardzo często takie osoby mają problem nie tylko z opłacaniem rachunków za energię elektryczną, ale także z zaspokojeniem innych podstawowych potrzeb życiowych niezbędnych do prawidłowego funkcjonowania (żywność, ubrania, leki). Pomoc w postaci przyznania osobom spełniającym założone kryteria dochodowe bonu energetycznego, wpłynie pozytywnie na ich budżety domowe i zwiększy nie tylko ich poczucie bezpieczeństwa, ale również ułatwi dostęp do podstawowej usługi użyteczności publicznej jaką jest energia elektryczna. Należy wskazać również, że mniej zamożne gospodarstwa domowe wykorzystujące źródła ciepła zasilane energią elektryczną (główne źródło ogrzewania) będą mogły ubiegać się o bon w podwyższonej kwocie.

Za przyjmowanie i rozpatrywanie wniosków o wypłatę bonów energetycznych odpowiedzialne będą gminy. Zgodnie z ustawą z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 609), do załatwiania indywidualnych spraw z zakresu administracji publicznej, m.in. wypłaty przedmiotowego bonu, upoważnione mogą być również inne organy. Gminom przysługiwać będzie 3% wartości wypłaconych świadczeń na poczet obsługi ustawowego zadania.

Projektowane przepisy przewidują katalog danych, jakie podaje się we wniosku o wypłatę bonu energetycznego. Wzór wniosku o wypłatę bonu energetycznego będzie udostępniany przez ministra właściwego do spraw energii w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu, co pozwoli na zapewnienie przejrzystości i kompletności tego wniosku, a jednocześnie odciąży gminy z konieczności samodzielnego przygotowywania wzoru wniosku. Należy podkreślić dodatkowo, że w zakresie przetwarzania danych osobowych na potrzeby realizacji wypłat bonów energetycznych zastosowanie będą miały przepisy art. 29 ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych.

Projekt ustawy przewiduje zróżnicowanie stawki bonu energetycznego i dokonuje podziału na 4 grupy gospodarstw domowych. W związku z powyższym, w projekcie proponuje się następujące stawki bonu energetycznego:

- 1) dla jednoosobowego gospodarstwa domowego – 300 zł;
- 2) dla gospodarstwa domowego wieloosobowego składającego się z 2 do 3 osób – 400 zł;
- 3) dla gospodarstwa domowego wieloosobowego składającego się z 4 do 5 osób – 500 zł;
- 4) dla gospodarstwa domowego wieloosobowego składającego się z co najmniej 6 osób – 600 zł.

Dla osób korzystających ze źródła ogrzewania zasilanego energią elektryczną (np. pompa ciepła czy piec akumulacyjny), proponuje się zwiększone o 100% wsparcie. W tym przypadku proponuje się następujące stawki bonu energetycznego:

- 1) dla jednoosobowego gospodarstwa domowego – 600 zł;
- 2) dla gospodarstwa domowego wieloosobowego składającego się z 2 do 3 osób – 800 zł;
- 3) dla gospodarstwa domowego wieloosobowego składającego się z 4 do 5 osób – 1000 zł;
- 4) dla gospodarstwa domowego wieloosobowego składającego się z co najmniej 6 osób – 1200 zł.

Operacyjnie, przyznawanie i wypłacanie bonów energetycznych nie będzie wymagało przygotowania nowych procedur. Weryfikacja progów dochodowych odbywa się już dzisiaj w gminach przy weryfikacji uprawnień beneficjentów do dodatku osłonowego, czy kwalifikacji do wsparcia w ramach Programu Czyste Powietrze.

Wnioski o wypłatę bonu wnioskodawcy będą mogli składać od dnia 1 sierpnia 2024 r. do dnia 30 września 2024 r.

Na rozpatrzenie prawidłowo złożonego wniosku o wypłatę bonu przez wnioskodawcę gmina będzie miała 60 dni.

Wypłata bonu energetycznego powinna być zrealizowana w bieżącym roku oraz na początku 2025 r. Niemniej w związku potencjalnymi przypadkami spornymi i związanymi z nimi ewentualnymi rozstrzygnięciami Samorządowych Kolegiów Odwoławczych oraz sądów administracyjnych, zdecydowano się na zabezpieczenie środków na ewentualne wypłaty również w kolejnych latach.

5. Zmiany pozostałych ustaw

Poza przepisami dotyczącymi bonu energetycznego, projektowane przepisy zakładają zmiany m.in.:

- 1) ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 266);
- 2) ustawy z dnia 17 grudnia 2021 r. o dodatku osłonowym (Dz. U. z 2023 r. poz. 759, z późn. zm.);
- 3) ustawy z dnia 7 października 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach służących ochronie odbiorców energii elektrycznej w 2023 roku oraz w 2024 roku w związku z sytuacją na rynku energii elektrycznej (Dz. U. z 2023 r. poz. 1704, z późn. zm.);
- 4) ustawy z dnia 27 października 2022 r. o środkach nadzwyczajnych mających na celu ograniczenie wysokości cen energii elektrycznej oraz wsparciu niektórych odbiorców w 2023 roku oraz w 2024 roku (Dz. U. z 2024 r. poz. 190);
- 5) ustawy z dnia 15 grudnia 2022 r. o szczególnej ochronie niektórych odbiorców paliw gazowych w 2023 r. oraz w 2024 r. w związku z sytuacją na rynku gazu (Dz. U. z 2024 r. poz. 303);
- 6) ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa

- paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2023 r. poz. 1650 z późn. zm.);
- 7) ustawy z dnia 5 sierpnia 2022 r. o dodatku węglowym (Dz. U. z 2023 r. poz. 1630);
 - 8) ustawy z dnia 15 września 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach w zakresie niektórych źródeł ciepła w związku z sytuacją na rynku paliw (Dz. U. z 2023 r. poz. 1772, z późn. zm.);
 - 9) ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 226, z późn. zm.);
 - 10) ustawy z dnia 9 marca 2023 r. o zmianie ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 553);
 - 11) ustawy z dnia 17 sierpnia 2023 r. o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1762);
 - 12) ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 568, z późn. zm.);
 - 13) ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o systemie rekompensat dla sektorów i podsektorów energochłonnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1393, z późn. zm.).

Projekt ustawy wprowadza usprawnienia realizacji wypłat rekompensat dla podmiotów uprawnionych przez zarządcę rozliczeń z tytułu stosowania przez te podmioty mechanizmów osłonowych w zakresie cen energii. Nowelizacja w tym obszarze dotyczy przede wszystkim zmiany terminów składania wniosków o upust za oszczędne gospodarowanie energią celem uniknięcia kumulacji różnych rodzajów wniosków, w tym wniosków o comiesięczne wypłaty rekompensat. Ponadto proponuje się doprecyzowanie skutków braku złożenia poprawionego wniosku o rozliczenie rekompensaty w przypadku, gdy podmiot został wezwany do poprawienia wniosku. Dodatkowo proponuje się także wydłużyć terminy na przeprowadzenie kontroli dokumentów i informacji uzasadniających wysokość wypłaconej rekompensaty.

Proponowana regulacja wprowadza również przepisy umożliwiające stosowanie przez sprzedawców upustu na rachunku w rozliczeniach z odbiorcami energii elektrycznej w roku 2024, z tytułu oszczędnego zużycia tej energii. Przepisy te przewidują wyraźne rozstrzygnięcie, który sprzedawca energii jest odpowiedzialny za udzielenie upustu w przypadku zmiany sprzedawcy w 2024 r. Ponadto wprowadza się przepisy pozwalające na pozyskiwanie danych pomiarowych od OSD, które wykażą, czy w danym punkcie poboru energii wystąpiła

oszczędność zużycia na wymaganym przez ustawę poziomie. Jednocześnie, celem uniknięcia zarzutu działania poza dyspozycją odbiorcy uprawnionego, wprowadza się przepisy dotyczące wyraźnej akceptacji przez odbiorcę takiego trybu pozyskania danych pomiarowych wraz ze wskazaniem formy tej akceptacji (oświadczenie). Dodatkowo doprecyzowuje się terminy na wypłatę upustu oraz sposób obliczania upustu w przypadku odbiorców będących jednocześnie prosumentami.

Proponuje się wprowadzić przepisy doprecyzowujące objęcie mechanizmami osłonowymi w I połowie 2024 r. również odbiorców w gospodarstwach domowych z zawartymi umowami z gwarancją stałej ceny, jak i doprecyzowujące wysokość podwyższonych limitów zużycia objętych mechanizmem mrożenia cen i stawek opłat.

Projektowane przepisy w zakresie odpisu na Fundusz Wypłaty Różnicy Ceny, zwany dalej „Funduszem”, stanowią uzupełnienie luk w przepisach dotyczących sprawozdań częściowych i końcowego, a także zapewnienie efektywności funkcjonowania obowiązku odpisu na Fundusz dla wszystkich podmiotów zobowiązanych do dokonania odpisu na Fundusz. Zaproponowane przepisy wprowadzają następujące zmiany:

- 1) doregulowanie kompetencji Prezesa URE w zakresie kontroli podmiotów objętych obowiązkiem odpisu na Fundusz;
- 2) uzupełnienie przepisów dotyczących efektywności stosowania przepisów realizacji obowiązku odpisu na Fundusz, w przypadku braku sprawozdań częściowych i końcowego;
- 3) wprowadzenie możliwości, wcześniejszego zwrotu nadpłaconego odpisu na Fundusz.

Projektowane zmiany w ustawie z 15 grudnia 2022 r. o szczególnej ochronie niektórych odbiorców paliw gazowych w 2023 r. oraz w 2024 r. w związku z sytuacją na rynku gazu umożliwią w okresie od dnia 1 lipca 2024 r. do dnia 31 grudnia 2024 r. skorzystanie przez wszystkich odbiorców paliw gazowych objętych ochroną taryfową dalsze korzystanie z mechanizmu ceny maksymalnej paliw gazowych, w zmienionej nieznacznie formie. Ponadto projektowane zmiany zakładają usprawnienie funkcjonujących mechanizmów związanych ze składaniem wniosków, ich weryfikacją oraz wypłatą rekompensat.

Celem projektowanych zmian jest również rekalkulacja wysokości taryfy przedsiębiorstwa energetycznego, o którym mowa w art. 62c ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne, z uwagi na istotne zmiany w cenach gazu ziemnego na towarowych giełdach

energii. Powyższe ma na celu bardziej dynamiczne dostosowanie taryfy do zmieniających się warunków cenowych i ograniczenie niezbędnej interwencji państwa w systemie kształtowania się cen. Ponadto projektowane zmiany umożliwią uwzględnienie realnych wyników finansowych związanych z rekalkulacją taryf w kolejnych wnioskach taryfowych.

Projektowane rozwiązania zakładają kontynuację prowadzenia przez zarządcę rozliczeń odrębnych rachunków ceny maksymalnej paliw gazowych, przeznaczonych na rekompensaty za 2023 r. oraz 2024 r. w celu usprawnienia procesów finansowych związanych z otrzymywaniem oraz wypłatą środków przez zarządcę rozliczeń oraz zgłoszenie uwag do wniosków o wypłatę rekompensaty w terminie dłuższym niż obowiązujący obecnie przez zarządcę rozliczeń, zapewniając możliwość przeprowadzenia dokładniejszej, a tym samym skuteczniejszej kontroli rozpatrywanych przez zarządcę rozliczeń wniosków składanych przez przedsiębiorstwa energetyczne.

Celem proponowanej zmiany ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym jest zwiększenie pewności po stronie uczestników rynku obowiązanych do tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego. Dzięki wydłużeniu funkcjonowania dotychczasowego systemu uczestnicy będą mogli, tak jak wynika z dotychczasowych przepisów, w roku gazowym zaczynającym się od dnia 1 października 2024 r. skorzystać z tzw. usługi biletowej, świadczonej przez Rządową Agencję Rezerw Strategicznych. Przedmiotowe rozwiązanie wpłynie pozytywnie na gwarancję utrzymywania zapasu obowiązkowego na odpowiednim poziomie, zapewniając równocześnie większą elastyczność działania po stronie przedsiębiorstw energetycznych wykonujących działalność gospodarczą w zakresie obrotu gazem ziemnym z zagranicą oraz podmiotom dokonującym przywozu gazu ziemnego co do wyboru formy, w jakiej zdecydują się na wypełnienie ww. obowiązku. Dodatkowo znowelizowana regulacja pozwala na uniknięcie powstania zbędnych i nadmiarowych kosztów związanych ze zmianami własności gazu ziemnego stanowiącego zapasy obowiązkowe, w kontekście planowanej zmiany systemu utrzymywania zapasów strategicznych, które to koszty w przeciwnym razie przeniesione zostałyby na odbiorców końcowych.

W projekcie zamieszczono także zmiany do ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne. Obowiązujące przepisy przewidują kompetencje Prezesa URE do wymierzania administracyjnych kar pieniężnych właścicielowi lub zarządcy budynku wielolokalowego, o którym mowa w art. 45a ust. 6 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, za

naruszenie obowiązku wyposażenia lokali budynku wielolokalowego w przyrządy pomiarowe lub urządzenia umożliwiające rozliczanie kosztów ciepła według zużycia kosztów ogrzewania oraz zużycia ciepłej wody w takich lokalach budynku wielolokalowego lub za niestosowanie rozliczania kosztów według zużycia albo za odmowę wypełnienia obowiązków informacyjnych, o których mowa w art. 45a ust. 4a i art. 45c, lub pobieranie opłat za wypełnienie tych obowiązków informacyjnych (art. 56 ust. 1 pkt 6a ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne). Jednocześnie Prezes URE nie ma podstaw prawnych do weryfikowania powyższych obowiązków w postępowaniu wyjaśniającym, w szczególności przez prawo wglądu do dokumentacji, czy możliwości żądania od właściciela lub zarządcy budynku wielolokalowego, o którym mowa w art. 45a ust. 6 ustawy – Prawo energetyczne, przedstawienia stosownych informacji i dokumentów, co uniemożliwia wszczynanie ewentualnych postępowań sankcyjnych. Powyższe wpływa na koszty za ogrzewanie ponoszone przez mieszkańców budynków wielorodzinnych, dlatego uzasadnionym jest zaproponowanie przedmiotowej zmiany. Niniejsze regulacje umożliwią więc Prezesowi URE wgląd do dokumentacji na poziomie spółdzielni i wspólnot mieszkaniowych, dotyczącej sposobu podziału kosztów z tytułu ogrzewania na poszczególne lokale. Pozwoli to na lepszą weryfikację, a przez to pełniejszą ochronę odbiorców ciepła w budynkach wielolokalowych.

Proponuje się ponadto dodanie nowego art. 45aa. Zmiana w zakresie art. 47 ust. 2g dotyczy nałożenia na Prezesa URE obowiązku ogłaszania w terminach do dnia 31 marca i dodatkowo do dnia 30 września każdego roku wysokości wskaźnika referencyjnego w Biuletynie URE. Przedmiotowa zmiana usprawni proces ustalania taryf dla ciepła i ograniczy inercyjność funkcjonującego aktualnie modelu oraz nie będzie wpływać na zatwierdzone taryfy.

Okres stosowania taryfy dla ciepła, w której zastosowano uproszczony sposób, wynosi rok od dnia jej wprowadzenia do stosowania. To oznacza, że przedsiębiorstwa będą miały możliwość stosowania nowego wskaźnika, ale nie będzie to obowiązkowe.

W zakresie ustawy o dodatku osłonowym wprowadza się w szczególności zmiany porządkujące o obrębie reguły wydatkowej w art. 16. Jej rozpisanie na kolejne lata i zabezpieczenie puli środków finansowych umożliwi w przyszłości dokonywanie ewentualnych wypłat dodatków w związku z możliwymi prawomocnymi rozstrzygnięciami organów administracji publicznej lub sądów administracyjnych w postępowaniach w sprawie wypłaty tych dodatków.

Podobne zmiany wprowadza się w ustawach o dodatku węglowym oraz o szczególnych rozwiązaniach w zakresie niektórych źródeł ciepła w związku z sytuacją na rynku paliw w celu umożliwienia dokonywania wypłat dodatków dla gospodarstw domowych oraz dodatków dla

podmiotów wrażliwych, przyznanych na skutek prawomocnego rozstrzygnięcia organu administracji publicznej lub sądu administracyjnego w postępowaniach odwoławczych w sprawie wypłaty tych dodatków.

W zakresie reguł wydatkowych dotyczących ustawy z dnia 7 października 2022 r. oraz z ustawy z dnia 27 października 2022 r. dokonano ich zwiększenia odpowiednio o 1,03 mld zł i o 0,8 mld zł. Zwiększenie reguł wydatkowych związane jest z aktualizacją szacowania potrzeb na pokrycie rekompensat za I połowę 2024 r. Jednocześnie modyfikacja reguł nie powoduje zwiększenia kosztów obsługi systemu z uwagi na poczynione oszczędności dotyczące upustów dla odbiorców uprawnionych wynikających z tych ustaw. W ustawie dodano również regułę wydatkową na rok 2024, zabezpieczającą środki na wypłatę dodatków elektrycznych, które nie zostały do tej pory wypłacone, a zobowiązania w tym zakresie są wynikiem prawomocnych rozstrzygnięć organów administracji publicznej czy sądów administracyjnych w postępowaniach w sprawie wypłaty tego dodatku.

W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 226, z późn. zm.) wprowadzono przepis stanowiący o zwolnieniu bonu energetycznego z opodatkowania. Zmiana ta ma na celu maksymalizację wysokości wsparcia dla najbardziej wrażliwych odbiorców na rynku energii, jakimi są świadczeniobiorcy bonu energetycznego.

Zmiany w ustawie z dnia 9 marca 2023 r. o zmianie ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 553) oraz w ustawie z dnia 17 sierpnia 2023 r. o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1762) mają na celu zapewnienie prawidłowego funkcjonowania instytucji prosumenta wirtualnego, która przyczynia się do rozwoju odnawialnych źródeł energii, co ostatecznie ma na celu obniżenie kosztów energii elektrycznej dla odbiorców, przez zwiększenie udziału źródeł energii nieobciążonych kosztami emisji CO₂ w polskim miksie energetycznym.

Zmiany w ustawie z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw rozszerzają źródła przychodów Funduszu o środki pochodzące ze zwrotu niewykorzystanych środków na rekompensaty związane z stosowaniem ceny maksymalnej dla odbiorców, o których mowa w art. 62b ust. 1 pkt 2 ustawy - Prawo energetyczne, które pochodzić mogą między innymi ze zwrotu środków wynikających z rozliczenia rekompensaty.

W ustawie z dnia 19 lipca 2019 r. o systemie rekompensat dla sektorów i podsektorów energochłonnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1393, późn. zm.) wprowadzone zmiany umożliwiają zwrot niewykorzystanych środków na rekompensaty związane z stosowaniem ceny maksymalnej paliw gazowych dla przedsiębiorstw piekarniczych na Fundusz, z którego środki te zostały przekazane na Fundusz Przeciwdziałania Covid-19.

6. Przepisy przejściowe

Projekt przewiduje przepisy obligujące do dostosowania planów finansowych Funduszu Wyłaty Różnicy Ceny oraz Funduszu Przeciwdziałania Covid-19 do zmian wprowadzanych ustawą, przy czym należy zaznaczyć, że procedowanie ich zmian powinno przebiegać zgodnie z zasadami określonymi w ustawie z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

7. Źródła finansowania, jeżeli projekt niesie obciążenia dla budżetu państwa lub jednostek samorządu terytorialnego.

Środki na wypłatę bonów energetycznych pochodzić będą z budżetu państwa. Środki na rekompensaty i wyrównania dla przedsiębiorstw energetycznych pochodzić będą z Funduszu Przeciwdziałania COVID- 19.

Należy wskazać, że dokonano przeglądu możliwych do wprowadzenia oszczędności w ramach rezerw celowych poz. 10 „Środki na realizację umów zwartych przez Ministra Klimatu i Środowiska w związku z poleceniem Prezesa Rady Ministrów” oraz poz. 60 „Środki na przedsięwzięcia niskoemisyjne”, co znalazło swoje odzwierciedlenie w Ocenie Skutków Regulacji.

8. Wejście w życie.

Proponuje się, aby ustawa weszła w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, z wyjątkiem przepisów dotyczących ciepła oraz niektórych przepisów dostosowujących, które to przepisy powinny wejść w życie z dniem 1 lipca 2024 r. , a także art. 23 pkt 1 lit. a, w zakresie w jakim dotyczy wyłączenia odbiorców, którzy zawarli umowę z ceną dynamiczną energii elektrycznej, o której mowa w art. 3 pkt 6d ustawy zmienianej w art. 11, oraz art. 26 pkt 1 dotyczący modyfikacji przepisu o komunikacji między podmiotami rynku energii, które wchodzi w życie z dniem 24 sierpnia 2024 r.

Zgodnie z art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1461), w uzasadnionych przypadkach akty normatywne mogą wchodzić w życie w terminie krótszym niż czternaście dni od dnia ogłoszenia, a jeżeli ważny interes państwa wymaga natychmiastowego wejścia w życie aktu

normatywnego i zasady demokratycznego państwa prawnego nie stoją temu na przeszkodzie, dniem wejścia w życie może być dzień ogłoszenia tego aktu w dzienniku urzędowym.

Proponowane rozwiązanie dotyczące terminu wejścia w życie projektowanej ustawy jest uzasadnione interesem adresatów zawartych w nim norm prawnych. Zachowanie czternastodniowego *vacatio legis* mogłoby wiązać się z negatywnymi konsekwencjami w szczególności dla gospodarstw domowych i podmiotów użyteczności publicznej, przez brak możliwości ograniczenia negatywnych skutków finansowych, związanych z wahaniami cen na rynkach paliw i energii. Realizowanie zasady państwa prawnego zakłada wdrażanie idei sprawiedliwości społecznej, która polega na dążeniu do zachowania równowagi w stosunkach społecznych i powstrzymanie się od kreowania nieusprawiedliwionych, niepopartych obiektywnymi wymogami i kryteriami przepisów dla obywateli. Poszanowanie tej zasady polega przede wszystkim na słusznym i sprawiedliwym wyważeniu interesu ogółu (dobra wspólnego) i interesów jednostki.

Przewiduje się, że brak wprowadzenia zaproponowanych regulacji w zakresie ciepła w terminie od dnia 1 lipca 2024 r. może spowodować skokowy wzrost cen ciepła dla odbiorców końcowych.

9. Ocena zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

10. Notyfikacja.

Projekt ustawy nie podlega procedurze notyfikacji aktów prawnych, określonej w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Projekt ustawy nie zawiera wymogów nakładanych na usługodawców podlegających notyfikacji, o której mowa w art. 15 ust. 7 lub art. 39 ust. 5 dyrektywy 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym (Dz. Urz. UE L 376 z 27.12.2006 str. 36).

Projekt ustawy nie wymaga przedstawienia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, celem uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia projektu.

<p>Nazwa projektu Projekt ustawy o czasowym ograniczeniu cen za energię elektryczną, gaz ziemny i ciepło systemowe oraz o bonie energetycznym</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Klimatu i Środowiska</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Urszula Zielińska – Sekretarz Stanu w Ministerstwie Klimatu i Środowiska Miłosz Motyka – Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Klimatu i Środowiska</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Paweł Kozłowski – Departament Elektroenergetyki i Gazu pawel.kozlowski@klimat.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 30.04.2024 r.</p> <p>Źródło: Decyzja PRM/RM</p> <p>Nr w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów UD44</p>
---	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Mimo stabilizacji na europejskim i światowym rynku energii, skutki kryzysu energetycznego nadal są odczuwalne przez społeczeństwo. Dlatego w okresie pierwszej połowy 2024 r. ponownie wprowadzono rozwiązania niwelujące skutki wzrostu cen energii elektrycznej, paliw gazowych i ciepła przez przepisy ustawy z dnia 7 grudnia 2023 r. o zmianie ustaw w celu wsparcia odbiorców energii elektrycznej, paliw gazowych i ciepła (Dz. U. poz. 2760).

Obecna obserwacja sytuacji wskazuje na zasadność odchodzenia od stosowania mechanizmów interwencyjnych i powracania do modelu funkcjonowania rynku energii sprzed kryzysu. Niemniej jednak odchodzenie od wsparcia odbiorców energii elektrycznej, paliw gazowych i ciepła musi być realizowane w sposób stopniowy, uwzględniający przede wszystkim sytuację gospodarstw domowych, które w największym stopniu odczuwają wzrost rachunków za te media. Z tego powodu proponuje się wprowadzenie zmodyfikowanych działań ostonowych dla energii elektrycznej i paliw gazowych również na drugą połowę 2024 r., a dla ciepła – obejmujących drugą połowę 2024 r. i pierwszą połowę 2025 r.

Dodatkowo analiza funkcjonowania w 2023 r. wcześniejszych systemów wsparcia odbiorców, uwzględniająca praktyczne doświadczenia z realizacji działania systemu rekompensat i rozliczeń finansowych, gdzie szczególnie cenne obserwacje były możliwe do przeprowadzenia dopiero pod koniec roku kalendarzowego, zidentyfikowała obszary, które wymagają usprawnienia i doprecyzowania. W konsekwencji zasadne jest zmodyfikowanie przepisów ustaw wprowadzających mechanizmy ochronne i wprowadzenie dostosowań zaproponowanych w projekcie, zasadniczo o charakterze technicznym, pozwalających na skuteczną i sprawną realizację przepisów ustaw zarówno w zakresie mechanizmów funkcjonujących w 2023 r., jak i tych funkcjonujących w 2024 r.

Rozważano alternatywne rozwiązanie problemu, w tym rezygnację z interwencji legislacyjnej, jednakże nie jest możliwe osiągnięcie celu w postaci zapewnienia wsparcia odbiorcom końcowym za pomocą innych środków niż zaproponowana ingerencja w obowiązujący system prawny.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Bon energetyczny

Bon energetyczny będzie świadczeniem pieniężnym dla gospodarstw domowych, których dochody nie przekraczają 2500 zł na osobę w gospodarstwie jednoosobowym albo 1700 zł na osobę w gospodarstwie wieloosobowym.

Bon energetyczny będzie przyznawany na podstawie kryteriów dochodowych, co pozwoli prawidłowo oszacować koszty całego systemu. Jednocześnie będzie obowiązywać tzw. zasada złotówka za złotówkę, co oznacza, iż bon energetyczny będzie przyznawany nawet po przekroczeniu kryterium dochodowego, a kwota bonu będzie pomniejszana o kwotę tego przekroczenia. Minimalna kwota wypłacanych bonów energetycznych będzie wynosić 20 zł. Poniżej 20 zł kwota bonu energetycznego nie będzie wypłacana.

Mimo zawieszenia dodatku energetycznego na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 2021 r. o dodatku ostonowym (Dz. U. z 2023 r. poz. 759, z późn. zm.) beneficjentami bonu energetycznego będą nie tylko gospodarstwa domowe o niskich dochodach, ale również odbiorcy wrażliwi energii elektrycznej oraz te domostwa, które dziś, z uwagi na nadmetraż przypadający na osobę w zamieszkiwanym lokalu, zostały wykluczone z przyznania dodatku mieszkaniowego, o którym mowa w przepisach ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o dodatkach mieszkaniowych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1335). Dotyczyć to będzie w szczególności odbiorców wrażliwych energii elektrycznej samotnie zamieszkujących domy jednorodzinne w małych miejscowościach i na wsiach, będących w trudnej sytuacji materialnej.

Przyjęte kryteria dochodowe bonu energetycznego pozwolą w drugiej połowie 2024 r. objąć wsparciem różne grupy beneficjentów, którzy z różnych przyczyn mają trudności w pokrywaniu rachunków za energię elektryczną. Jak w przypadku dodatku ostonowego, bonem energetycznym zostaną objęci emeryci ze świadczeniem poniżej minimalnej emerytury czy emeryci i renciści ze świadczeniem równym najniższej emeryturze. Świadczenie pozwoli częściowo pokryć płatności z tytułu

energii elektrycznej tym odbiorcom, którzy ze względu na niskie dochody są zagrożeni ubóstwem energetycznym, w zakresie, w jakim ubóstwo energetyczne pokrywa się z ubóstwem dochodowym. Podwyższonym wsparciem zostaną objęci ci obywatele, którzy zdecydowali się przejść na ekologiczne źródła ogrzewania zasilane energią elektryczną, jak np. pompy ciepła.

Za przyjmowanie i rozpatrywanie wniosków o wypłatę bonów energetycznych będą odpowiedzialne gminy. Zgodnie z ustawą z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 609) do załatwiania indywidualnych spraw z zakresu administracji publicznej, m.in. wypłaty przedmiotowego dodatku, mogą być upoważnione również inne organy. W tym celu gminom będzie przysługiwać 3% wartości wypłaconych świadczeń na poczet obsługi ustawowego zadania.

Ceny energii elektrycznej

Zmiana taryf obrotu energią elektryczną

Z uwagi na stabilizację sytuacji na rynku i znaczne obniżenie cen energii notowanych na Towarowej Giełdzie Energii, w projekcie przewiduje się dokonanie zmian w obszarze dotyczącym taryf zatwierdzonych przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki (URE), obowiązujących do końca 2024 r. Projektowane przepisy nakładają na przedsiębiorstwa energetyczne obowiązek przedłożenia do zatwierdzenia Prezesowi URE zmiany taryfy z okresem jej obowiązywania nie krótszym niż do dnia 31 grudnia 2025 r. Zakładanym efektem będzie obniżenie poziomu cen energii elektrycznej obowiązujących w taryfach dla gospodarstw domowych.

Cena maksymalna za energię elektryczną

W projekcie ustawy zawarto przepisy przedłużające obowiązywanie ceny maksymalnej za energię elektryczną dla odbiorców energii w gospodarstwach domowych. Cena ta będzie obowiązywać w drugiej połowie 2024 r. i ma być ustalona na poziomie 500 zł/MWh. Ponadto w drugiej połowie 2024 r. przewiduje się utrzymanie obowiązującej w pierwszej połowie 2024 r. ceny maksymalnej na poziomie 693 zł/MWh dla jednostek samorządu terytorialnego (JST) oraz podmiotów użyteczności publicznej (szkoły, szpitale, żłobki, etc.), a także dla mikro-, małych i średnich przedsiębiorców (MŚP). Za stosowanie ceny maksymalnej przedsiębiorstwa energetyczne otrzymają rekompensaty. Dla małych i średnich przedsiębiorców będzie miała zastosowanie pomoc *de minimis* w rozumieniu art. 2 pkt 10 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2023 r. poz. 702). Natomiast podstawą prawną stosowania ceny maksymalnej dla mikroprzedsiębiorstw są przepisy rozporządzenia (UE) nr 651/2014 uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz. Urz. UE L 187 z 26.06.2014, str. 1, z późn. zm.), w szczególności art. 19c stanowiący o pomocy dla mikroprzedsiębiorstw w formie interwencji publicznych dotyczących dostaw energii elektrycznej, gazu lub ciepła.

Ceny paliw gazowych

Celem projektowanych przepisów jest zapewnienie do dnia 31 grudnia 2024 r. dostaw paliw gazowych na stabilnym, akceptowalnym poziomie cenowym dla odbiorców paliw gazowych.

Projektowane zmiany zakładają:

- 1) zmianę ceny maksymalnej paliw gazowych do poziomu taryfy dla paliw gazowych zatwierdzonej dla przedsiębiorstwa energetycznego, o którym mowa w art. 62c ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 266), lub na poziomie taryfy obowiązującej dla tego przedsiębiorstwa w dniu 1 stycznia 2022 r.;
- 2) modyfikację systemu rekompensat dla sprzedawców paliw gazowych stosujących cenę maksymalną dla odbiorców końcowych paliw gazowych objętych taryfą;
- 3) rekalkulację taryfy przedsiębiorstwa energetycznego, o którym mowa w art. 62c ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, oraz mechanizm rozliczenia zysków lub strat związanych ze skróceniem obowiązywania obecnej taryfy.

Ceny ciepła

Projektowana regulacja ma na celu utrzymanie wsparcia dla gospodarstw domowych oraz podmiotów użyteczności publicznej przez pokrycie części należności odbiorców ciepła wobec przedsiębiorstw energetycznych prowadzących działalność niekoncesjonowaną i koncesjonowaną w zakresie wytwarzania ciepła wynikających ze wzrostu kosztów ogrzewania przez wyrównanie, w celu ograniczenia wzrostu opłat za ciepło.

Projektowana zmiana przepisów zakłada przedłużenie działania mechanizmu maksymalnej ceny dostawy ciepła do dnia 30 czerwca 2025 r., co stanowi powielenie rozwiązania już zastosowanego w przepisach ustawy z dnia 7 grudnia 2023 r. o zmianie ustaw w celu wsparcia odbiorców energii elektrycznej, paliw gazowych i ciepła.

W projekcie ustawy proponuje się wprowadzenie następujących zmian do obowiązujących przepisów.

1. Przedsiębiorstwo energetyczne posiadające koncesję i wykonujące działalność gospodarczą w zakresie sprzedaży ciepła, jak i przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie sprzedaży ciepła, która nie wymaga uzyskania koncesji, lub zwolnione z obowiązku przedkładania taryf dla ciepła do zatwierdzenia Prezesowi URE, będą samodzielnie obliczać i wprowadzać do stosowania w rozliczeniach z odbiorcami uprawnionymi maksymalną cenę dostawy ciepła dla danego systemu ciepłowniczego z uwzględnieniem cen i stawek opłat w każdej grupie taryfowej, powiększonych w stosunku do cen i stawek opłat stosowanych na dzień 30 września 2022 r. odpowiednio o:

- b) 46 % – w okresie od dnia 1 lipca 2024 r. do dnia 31 grudnia 2024 r.,
- c) 52 % – w okresie od dnia 1 stycznia 2025 r. do dnia 30 czerwca 2025 r.

Zastosowany w projekcie ustawy punkt odniesienia dotyczy cen stosowanych w dniu 30 września 2022 r., co za tym idzie przyjęty w projekcie ustawy wzrost cen i stawek opłat uwzględni już zastosowany zgodnie z obowiązującym przepisami

wzrost ceny i stawek opłat o 40 %, stąd odpowiednio od dnia 1 lipca 2024 r. i od dnia 1 stycznia 2025 r. te ceny i stawki zostaną powiększone maksymalnie o odpowiednio 15 % i 30 %. Tą drogą zaprojektowano ścieżkę stopniowego wygaszania wsparcia dla odbiorców ciepła, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy, w celu ostatecznego przywrócenia stosowania wyłącznie cen wynikających z taryfy lub cennika sprzedawcy.

2. Maksymalną cenę ciepła obwarowano limitem kwotowym wynikającym z wprowadzenia nowej wysokości kwoty średniej ceny wytwarzania ciepła z rekompensatą tak, aby nie doszło do nadmiernych wzrostów cen ciepła. Zmiana art. 3 ustawy z dnia 15 września 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach w zakresie niektórych źródeł ciepła w związku z sytuacją na rynku paliw (Dz. U. z 2023 r. poz. 1772, z późn. zm.) polega na wprowadzeniu wyszczególnienia obowiązywania określonej wysokości tej kwoty na konkretny czas obowiązywania ustawy, również w podziale na źródła ciepła:

1) do dnia 30 czerwca 2024 r. wysokość średniej ceny wytwarzania ciepła z rekompensatą została utrzymana na dotychczasowym poziomie:

- a) 150,95 zł/GJ netto dla ciepła wytwarzanego w źródłach ciepła opalanych gazem ziemnym lub olejem opałowym,
- b) 103,82 zł/GJ netto dla ciepła wytwarzanego w pozostałych źródłach ciepła;

2) po dniu 30 czerwca 2024 r. dla wszystkich źródeł ciepła:

- a) od dnia 1 lipca 2024 r. do dnia 31 grudnia 2024 r. zastosowanie znajdzie kwota 119,39 zł/GJ netto,
- b) od dnia 1 stycznia 2025 r. do dnia 30 czerwca 2025 r. zastosowanie znajdzie kwota 134,97 zł/GJ netto.

W rozliczeniach z odbiorcami przedsiębiorstwa będą nadal zobligowane do stosowania ceny najkorzystniejszej dla odbiorców, o których mowa w art. 4 ust. 1. ustawy z dnia 15 września 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach w zakresie niektórych źródeł ciepła w związku z sytuacją na rynku paliw.

3. Zaproponowano zmianę definicji pojęcia maksymalnej ceny dostawy ciepła, wprowadzając do słowniczka wyszczególnienie wysokości wzrostu cen i stawek we wskazanych okresach ich stosowania.

4. Projekt zmiany ustawy utrzymuje obowiązujące regulacje w zakresie stosowanych:

- a) art. 3a – przez wprowadzenie nowego art. 3b,
- b) art. 11 ust. 3 – przez dodanie nowego ust. 4,
- c) art. 12a – przez wprowadzenie nowego art. 12aa,
- d) art. 12b – w zakresie przepisów dotyczących składania wniosków o rozliczenie wyrównania.

5. Dodawany art. 23a (art. 21 pkt 9 projektowej ustawy) utrzymuje zastosowane rozwiązanie w art. 23 ustawy z dnia 15 września 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach w zakresie niektórych źródeł ciepła w związku z sytuacją na rynku paliw, uwzględniając wprowadzenie projektowanego art. 3b, zarazem zdejmując z przedstawicieli wspólnot mieszkaniowych, spółdzielni mieszkaniowych i innych podmiotów, o których mowa w tej ustawie, obowiązek niezwłocznego zastosowania obniżonej ceny oraz zawiadomiania o tym fakcie odbiorców uprawnionych.

Zgodnie z intencją projektodawcy zasadne jest utrzymanie obowiązku nałożonego na wskazane wyżej podmioty w zakresie uwzględnienia w określonych terminach w zaliczkach na poczet rozliczenia kosztów zakupu ciepła na potrzeby ogrzewania i przygotowania ciepłej wody użytkowej dostarczonego do lokali mieszkalnych gospodarstw domowych lub podmiotów, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 15 września 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach w zakresie niektórych źródeł ciepła w związku z sytuacją na rynku paliw., obniżonej opłaty za ciepło wynikającej z maksymalnej ceny dostawy ciepła albo najniższej ceny ciepła. Jednakże intencją projektodawcy jest też, aby proces informowania w sposób zwyczajowo przyjęty w danej wspólnotie lub spółdzielni zapewnił mieszkańcom właściwy dostęp do stosownych danych. W związku z powyższą zmianą zaproponowano odpowiednią modyfikację art. 36 ustawy z dnia 15 września 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach w zakresie niektórych źródeł ciepła w związku z sytuacją na rynku paliw.

6. Włączenie do ustawy nowych regulacji w zakresie art. 59b (art. 21 pkt 16 projektowanej ustawy) podyktowane jest potrzebą nałożenia na wytwórcę ciepła obowiązku przekazywania potrzebnych informacji sprzedawcy na jego wniosek. Chodzi o informacje o stosowanej we wskazanym okresie cenie ciepła, cenie za zamówioną moc cieplną oraz cenie nośnika ciepła lub stawce opłaty miesięcznej za zamówioną moc cieplną i stawce opłaty za ciepło w wysokości odpowiadającej średniej cenie wytwarzania ciepła z rekompensatą, za każdy miesiąc wskazany we wniosku.

Zmiany techniczne do ustaw chroniących odbiorców energii

W projekcie ustawy proponuje się doprecyzowanie przepisów ustaw wprowadzających mechanizmy ochronne dla odbiorców energii elektrycznej, paliw gazowych i ciepła w 2023 r. oraz w 2024 r. w zakresie m.in.:

- 1) usprawnienia realizacji wypłat rekompensat dla podmiotów uprawnionych przez Zarządcę Rozliczeń S.A. z tytułu stosowania przez te podmioty mechanizmów osłonowych w zakresie cen energii elektrycznej i gazu (w szczególności uporządkowanie terminów na składanie różnych rodzajów wniosków, aby uniknąć ich kumulacji w określonych terminach);
- 2) doprecyzowania i uzupełnienia przepisów umożliwiających stosowanie przez sprzedawców upustu na rachunku w rozliczeniach z odbiorcami energii elektrycznej w 2024 r. z tytułu oszczędnego zużycia tej energii (m.in. uzupełnienia w zakresie pozyskiwania danych pomiarowych od operatorów systemów dystrybucyjnych potwierdzających redukcję zużycia oraz doprecyzowanie terminów na wypłatę upustu i sposobu jego obliczania dla prosumentów);

- 3) uzupełnienie przepisów dotyczących sprawozdań częściowych i końcowego, a także zapewnienie efektywności funkcjonowania obowiązku odpisu na Fundusz dla wszystkich podmiotów zobowiązanych do dokonania odpisu na Fundusz (m.in. doregulowanie kompetencji Prezesa URE w zakresie kontroli podmiotów objętych obowiązkiem odpisu na Fundusz oraz uzupełnienie przepisów dotyczących realizacji obowiązku odpisu na Fundusz w przypadku braku sprawozdań częściowych i końcowego).

Zmiany w innych ustawach związane z ochroną odbiorców energii elektrycznej i paliw gazowych

- 1) zmiana ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2023 r. poz. 1650, z późn. zm.) ma na celu przedłużenie możliwości zlecenia utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych (RARS) – z tego tytułu nie powstaną skutki finansowe dla sektora finansów publicznych. Koszty RARS wynikające z utrzymywania zapasów obowiązkowych gazu ziemnego, podobnie jak do tej pory, będą pokrywane ze środków uzyskiwanych od przedsiębiorstw energetycznych z tytułu zlecenia RARS utrzymywania zapasów obowiązkowych. Projektowane przedłużenie nie spowoduje skutków finansowych dla Funduszu Przeciwdziałania COVID-19, o którym mowa w art. 65 ust. 1 ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2020 r. poz. 568, z późn. zm.);
- 2) zmiana ustawy z dnia 9 lipca 2019 r. o systemie rekompensat dla sektorów i podsektorów energochłonnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1393, z późn. zm.) oraz ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw ma na celu rozszerzenie katalogu możliwych źródeł wpływów właściwych funduszy o środki pochodzące ze zwrotów niewykorzystanych środków z tytułu rekompensat – z tego tytułu nie powstaną skutki finansowe dla sektora finansów publicznych (zmiana ma charakter porządkujący);
- 3) zmiany ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne:
 - a) przez dodanie nowego art. 45aa – Prezes URE będzie miał prawo wglądu do dokumentów oraz żądania przedstawienia dokumentów lub informacji od właściciela lub zarządcy budynku wielolokalowego, o którym mowa w art. 45a ust. 6, dotyczących wyposażenia lokali budynku wielolokalowego w przyrządy pomiarowe lub urządzenia umożliwiające rozliczanie kosztów ciepła według zużycia kosztów ogrzewania oraz zużycia ciepłej wody w takich lokalach budynku wielolokalowego, a także stosowania rozliczania kosztów według zużycia oraz wypełniania obowiązków informacyjnych, o których mowa w art. 45a ust. 4a i art. 45c,
 - b) przez modyfikację art. 47 ust. 2g, w celu nałożenia na Prezesa URE obowiązku ogłaszania w terminach do dnia 31 marca i dodatkowo 30 września każdego roku wysokości wskaźnika referencyjnego,
 - c) przez usunięcie z treści art. 56 ust. 3 pkt 1 zbędnego odwołania ze względu na sprzeczność regulacji w zakresie wysokości wymierzenia kary.

Zmiany dostosowujące do zmiany terminu rozpoczęcia działania Centralnego Systemu Informacji Rynku Energii (CSIRE)

Ustawa z dnia 28 lipca 2023 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1681) ustaliła rozpoczęcie działania CSIRE na dzień 1 lipca 2025 r. Z kolei ustawa z dnia 29 października 2021 r. o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2376) zakłada wejście w życie z dniem 2 lipca 2024 r. przepisów dotyczących prosumenta wirtualnego energii odnawialnej. W tym miejscu należy zauważyć, że instytucja i przepisy regulujące funkcjonowanie prosumenta wirtualnego energii odnawialnej są uzależnione od działania CSIRE. Oznacza to, że bez systemu CSIRE nie ma możliwości prowadzenia rozliczeń dla tego rodzaju prosumenta. Co więcej z instytucją prosumenta wirtualnego energii odnawialnej powiązane jest rozwiązanie zawarte w ustawie z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (Dz. U. z 2024 r. poz. 317). Przedmiotowy mechanizm zobowiązuje inwestora planującego inwestycję budowy elektrowni wiatrowej na terenie danej gminy do wydzielenia co najmniej 10 % mocy zainstalowanej projektowanego przedsięwzięcia do objęcia udziału w formule prosumenta wirtualnego energii odnawialnej. Udział ten nie może być większy niż 2 kW na każdy punkt poboru energii przyszłego prosumenta wirtualnego. Omawiany mechanizm partycypacji społecznej nie będzie prawidłowo działał bez CSIRE. W związku z powyższym, konieczna jest harmonizacja terminu wejścia w życie przepisów dotyczących instytucji prosumenta wirtualnego energii odnawialnej z terminem wejścia w życie CSIRE.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Belgia:

- 1) rozszerzenie taryfy socjalnej na energię wprowadzonej podczas pandemii (z 424 do 880 tys. rodzin, czyli około 16 % wszystkich belgijskich gospodarstw domowych) kosztowało państwo 600 mln euro w okresie styczeń–wrzesień 2022 r.;
- 2) utworzono Fundusz na rzecz Gazu i Energii Elektrycznej o wartości 16 mln euro, aby wesprzeć gospodarstwa domowe w potrzebie, które nie kwalifikują się do otrzymania taryfy socjalnej;

- 3) niektóre podatki, takie jak federalna składka na gaz i energię elektryczną oraz certyfikaty zielonej energii, są zastępowane akcyzą, która może być łatwo dostosowana przez rząd w celu zrekompensowania wahań cen energii;
- 4) zgoda rządu Belgii na stałe obniżenie podatku VAT na energię elektryczną i gaz z 21 % do 6 %;
- 5) rząd zakazał jednostronnych zmian w umowach energetycznych, dzięki którym dostawcy energii mogliby samodzielnie podwyższać fakturę zaliczkową odbiorców również w umowach o stałej cenie;
- 6) od października 2021 r. najbardziej wrażliwi obywatele mogą korzystać z czeku energetycznego w wysokości 80 euro, który zostanie potrącony z ich rachunku. Budżet wyniósł 72 mln euro.

Francja:

- 1) bony energetyczne w wysokości 100 euro dla wszystkich zarabiających mniej niż 2 000 euro miesięcznie netto – około 38 mln osób) do końca 2022 r.;
- 2) od lutego 2022 r. do stycznia 2023 r. rząd obniżył podatek od energii elektrycznej z 22,50 euro/MWh do 1 euro dla gospodarstw domowych;
- 3) przedłużenie tarczy taryfowej dla gazu i energii elektrycznej do końca 2023 r.

Niemcy:

- 1) obniżenie dopłaty Erneuerbare-Energien-Gesetz (EEG) – opłaty od ceny energii elektrycznej – z 6,5 do 3,72 centów od ceny hurtowej za kWh energii elektrycznej. Środek, kosztujący 3,3 mld euro, wszedł w życie z dniem 1 stycznia 2022 r. i będzie finansowany z budżetu federalnego i wyższych cen CO₂. Pod koniec kwietnia 2022 r. uchwalono ustawę całkowicie znoszącą dopłatę EEG od lipca 2022 r.;
- 2) pakiet jednorazowych dotacji w wysokości 130 mln euro dla gospodarstw domowych o niskich dochodach, wypłacanych latem, gdy gospodarstwa domowe otrzymają rachunki od dostawców energii;
- 3) niemieccy pracownicy i rodziny otrzymują dodatkową gotówkę, tańszą benzynę i tańsze bilety komunikacji miejskiej, aby pomóc im w walce z rosnącymi kosztami energii elektrycznej i ogrzewania;
- 4) dodatkowe środki w wysokości ok. 15 mld euro na:
 - a) nowy program dotacji na wymianę kotłów gazowych na pompy ciepła, podniesienie standardu efektywności energetycznej dla nowych budynków do KfW55 do 2023 r.,
 - b) uzupełnienie już uzgodnionych dotacji dla gospodarstw domowych o niskich dochodach, zwiększenie zasiłku dla osób dojeżdżających do pracy oraz obniżkę dopłaty EEG (przed uchwaleniem ustawy całkowicie znoszącej dopłatę EEG), aby pomóc im w walce z rosnącymi kosztami energii elektrycznej i ogrzewania;
- 5) pracownicy, którzy płacą podatek dochodowy, otrzymają jednorazowy dodatek energetyczny w wysokości 300 euro jako dodatek do pensji. Jest to uzupełnienie ogłoszonego w lutym pakietu środków o wartości około 13 mld euro, w tym zniesienia dopłat do rachunków za energię elektryczną w celu wsparcia zielonej energii. Zaoferowano również 300 euro dla emerytów i 200 euro dla studentów.

Włochy:

- 1) Włochy w dniu 19 marca 2022 r. zatwierdziły pakiet o wartości 4,4 mld euro, aby zwiększyć premię socjalną do 5,2 mln dla gospodarstw domowych (które będą płacić za energię elektryczną i gaz po cenach z lata 2021 r.). Został rozszerzony w kwietniu – przysługuje wszystkim gospodarstwom o niskich dochodach;
- 2) umożliwiono obywatelom płacenie rachunków za energię w ratach;
- 3) opłaty systemowe na rachunkach za energię elektryczną były utrzymywane na poziomie zerowym przez całe lato, a VTA zostanie ustalona na poziomie 5% rachunków za gaz.

Luksemburg:

- 1) 1 stycznia 2022 r. rząd zwiększył dodatek na koszty utrzymania o 200 euro, aby lepiej chronić wrażliwe gospodarstwa domowe przed rosnącymi cenami energii;
- 2) wprowadzono jednorazową premię energetyczną z pułapem 400 euro dla gospodarstw domowych o niskich dochodach. Świadczenie trafiło do gospodarstw domowych otrzymujących zasiłek na pokrycie kosztów utrzymania (COLA) oraz gospodarstw domowych, których dochód jest do 25 % wyższy niż dochód osób uprawnionych do COLA;
- 3) ceny energii elektrycznej zostały ustabilizowane przez zwiększenie wkładu państwa w mechanizm rekompensat za energię odnawialną;
- 4) dla przedsiębiorstw wprowadzono rekompensatę za rosnące ceny energii. Zachęca się przedsiębiorstwa do dostarczania własnej energii elektrycznej, oferując nowe dotacje na panele słoneczne. Ponadto oferowane są „umowy zakupu energii”, aby zachęcić firmy do pozyskiwania większości energii bezpośrednio od dostawców energii odnawialnej.

Portugalia:

- 1) zniżki w drodze taryfy socjalnej na dostawy energii elektrycznej, dyskont w wysokości 33,8% dotyczy wszystkich, niezależnie od tego czy są na rynku regulowanym, czy zliberalizowanym;
- 2) osoby wymagające szczególnego traktowania są również zwolnione z dwóch z trzech dodatkowych opłat i podatków nakładanych na rachunki za energię elektryczną;

- 3) 8 czerwca 2022 r. Komisja Europejska zatwierdziła dotację w wysokości 2,1 mld euro dla Portugalii na obniżenie hurtowych cen energii elektrycznej do końca maja 2023 r. W okresie pierwszych sześciu miesięcy obowiązywania środka został ustalony pułap cenowy gazu na poziomie € 40/MWh. Od siódmego miesiąca pułap cenowy gazu wzrośnie o 5 euro miesięcznie, co w dwunastym miesiącu wyniesie 70 euro/MWh;
- 4) pakiet o nazwie „Najpierw rodzina” obejmujący 125 euro, które mają zostać wysłane do każdego konsumenta o dochodach poniżej 2700 miesięcznie, z dodatkowymi 50 euro na osobę pozostającą na utrzymaniu. Emeryci i renciści otrzymają również ryczałt w wysokości połowy miesięcznej emerytury;
- 5) obniżenie podatku VAT za energię elektryczną z 13 % do 6 %;
- 6) 15 grudnia 2022 r. ogłoszono zwiększenie jednorazowej składki na rzecz gospodarstw domowych w trudnej sytuacji do 240 euro.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Odbiorcy energii elektrycznej w gospodarstwach domowych oraz pozostali zakres odbiorców z grupy taryfowej G	16,8 mln	Biuletyn Informacji Publicznej URE	Odbiorcy energii elektrycznej w gospodarstwach domowych zostaną objęci realną ochroną przed nadmiernymi podwyżkami cen energii elektrycznej w 2024 r.
Odbiorcy energii elektrycznej wykorzystujący jako główne źródło ogrzewania energię elektryczną	840 000	Oszacowanie własne (5 % z 16,8 mln)	Odbiorcy energii w gospodarstwach domowych wykorzystujący do ogrzewania energię elektryczną zostaną objęci realną ochroną przed nadmiernymi podwyżkami cen energii elektrycznej w 2024 r. Dodatkowo gospodarstwa kwalifikujące się do przyznania bonusu energetycznego otrzymają wyższe o 100 % wsparcie.
MŚP	Ok. 2,3 mln	Oszacowanie własne na podstawie danych Głównego Urzędu Statystycznego (GUS)	Odbiorcy objęci zostaną ochroną w postaci ceny maksymalnej za energię elektryczną.
Obywatele w gospodarstwach domowych zakupujących ciepło z sieci oraz korzystający z usług podmiotów użyteczności publicznej zakupujących ciepło z sieci	ok. 15 mln obywateli (5,4 mln gospodarstw domowych)	Oszacowanie własne na podstawie danych z GUS	Beneficjenci obniżenia cen ciepła.
Wojewodowie	16	Rejestr TERYT – GUS	Zadania związane w udzielaniem dotacji gminom na wypłatę bonusu energetycznego.
Gminy	2477	Rejestr TERYT – GUS	Weryfikacja wniosków, wypłata bonusu energetycznego, sprawozdawczość.
JST	ok. 2,5 tys.	Informacje statystyczne	JST zostaną objęte ochroną przed nadmiernymi podwyżkami cen energii elektrycznej.
Odbiorcy gazu ziemnego w gospodarstwach domowych	ok. 7,4 mln	Badania statystyczne Ministra Klimatu i Środowiska	Beneficjenci projektowanych mechanizmów ochronnych.
Odbiorcy gazu ziemnego w spółdzielniach i wspólnotach mieszkaniowych	ok. 50 tys. spółdzielni i wspólnot mieszkaniowych	Badania statystyczne Ministra Klimatu i Środowiska	Beneficjenci projektowanych mechanizmów ochronnych.
Podmioty użyteczności publicznej	ponad 100 tys.	Oszacowanie własne	Beneficjenci projektowanych mechanizmów ochronnych.

Prezes URE	1	Ustawa z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne	Doprecyzowanie przepisów w zakresie kontroli przez Prezesa URE podmiotów objętych obowiązkiem odpisu na Fundusz.
Przedsiębiorstwa energetyczne posiadające koncesję na obrót energią elektryczną lub posiadające koncesję na dystrybucję energii elektrycznej	ok. 600 (ok. 400 – obrót, ok. 200 – dystrybucja)	Rejestr URE	Usprawnienie procesu składania wniosków o rekompensatę oraz wniosków o rozliczenie rekompensaty.
Przedsiębiorstwa posiadające koncesje na obrót paliwami gazowymi lub posiadające koncesje na dystrybucję paliw gazowych	ok. 210 (ok. 180 – obrót, ok. 30 – dystrybucja)	Rejestr URE	Usprawnienie procesu składania wniosków o rekompensatę oraz wniosków o rozliczenie rekompensaty.
Przedsiębiorstwa energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania ciepła, które jest dostarczane do gospodarstw domowych oraz podmiotów użyteczności publicznej	ok. 1 100 przedsiębiorstw	Oszacowanie własne na podstawie danych URE oraz danych własnych	Podmioty, które mogą ubiegać się o wypłatę wyrównania.
Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego	1	Ustawa z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2022 r. poz. 2512, z późn. zm.)	Dostosowanie systemu teleinformatycznego na potrzeby składania i rozpatrywania wniosków o wypłatę bonu energetycznego.
Minister właściwy do spraw finansów publicznych	1	Ustawa z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej	Dostosowanie systemu teleinformatycznego na potrzeby składania i rozpatrywania wniosków o wypłatę bonu energetycznego.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt nie był przedmiotem pre-konsultacji.

Projekt przedmiotowej regulacji, zgodnie z wymogami określonymi w art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 o działalności lobbingsowej w procesie stosowania prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248), został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt został skierowany do rozpatrzenia przez Stały Komitet Rady Ministrów na podstawie § 61 ust. 5 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2022 r. poz. 348) w związku z niespełnieniem wymogów określonych w § 58 i § 60, w tym w związku z pominięciem wszystkich wcześniejszych etapów procedury legislacyjnej określonych w Regulaminie pracy Rady Ministrów, tj. w szczególności: uzgodnień, konsultacji publicznych, opiniowania i właściwych komitetów.

Pilne procedowanie oraz priorytetowe traktowanie projektowanej regulacji jest uwarunkowane koniecznością niezwłocznego wdrożenia instrumentów osłonowych zawartych w projekcie, chroniących obywateli w II połowie 2024 r.

Z uwagi na zakres projektu, który nie dotyczy zadań związków zawodowych, projekt nie podlega opiniowaniu przez reprezentatywne związki zawodowe.

Projekt został przekazany do zaopiniowania przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego, gdyż dotyczy spraw związanych z samorządem terytorialnym, o których mowa w ustawie z dnia 6 maja 2005 r. o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz o przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej (Dz. U. poz. 759, z późn. zm.).

Projekt nie dotyczy spraw, o których mowa w art. 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucji dialogu społecznego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2232), wobec czego nie wymaga zaopiniowania przez Radę Dialogu Społecznego.

Projekt nie wymaga przedstawienia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, celem uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia projektu.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2024 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mld zł]												
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie	
		202	202	202	202	202	203	203	203	203	203	203	Łącznie
		5	6	7	8	9	0	1	2	3	4-203	(0-10)	
											5		
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Wydatki ogółem	6,44	1,75	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	8,2113	
	2	3	4	2	2	2	1	1	1	1	1	23	
budżet państwa	1,28	0,32	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	1,6223	
	6		4	2	2	2	1	1	1	1	23		
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)	5,15	1,43										6,589	
	6	3											
Saldo ogółem	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-8,2113	
	6,44	1,75	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00		
	2	3	4	2	2	2	1	1	1	1	23		
budżet państwa	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-1,6223	
	1,28	0,32	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00		
	6		4	2	2	2	1	1	1	1	23		
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-										-6,589	
	5,15	1,43											
	6	3											

Źródła finansowania Środki na wypłatę bonów energetycznych oraz dodatków osłonowych będą pochodzić z budżetu państwa. Środki na wypłatę dodatku elektrycznego, węglowego oraz dodatku dla gospodarstw domowych i odbiorców wrażliwych w zakresie niektórych źródeł ciepła, a także rekompensaty i wyrównania dla przedsiębiorstw energetycznych będą pochodzić z Funduszu Przeciwdziałania COVID-19.

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń Proponowany maksymalny limit wydatków na rozwiązania zawarte w projekcie to 8,2113 mld zł, z tego:

- dotacja celowa z budżetu państwa na bony energetyczne: 1,616 mld zł; w tym w 2024 r. – 1,286 mld zł, w 2025 r. – 0,320 mld zł, w 2026 r. – 2 mln zł, w latach 2027–2034 – 1 mln zł rocznie. Podobnie jak ma to miejsce w przypadku m.in. dodatku osłonowego zdecydowano się na zapewnienie gminom środków na obsługę zadania w wysokości 3 % wartości wypłaconych świadczeń (środki te zostały uwzględnione w ww. kwotach, wobec czego np. w 2024 r. przewidywane wydatki z budżetu państwa będą wynosić ok. 1,286 mld zł, z czego ok. 1,249 mld zł na bony energetyczne oraz ok. 0,037 mld zł na koszty obsługi dla gmin).

Wypłata bonu energetycznego powinna być zrealizowana w bieżącym roku oraz na początku 2025 r. Niemniej, w związku z trudnymi do oszacowania sytuacjami (np. potencjalne rozstrzygnięcia Samorządowych Kolegiów Odwoławczych oraz sądów), zdecydowano się na zabezpieczenie niewielkiej puli środków na ewentualne wypłaty również w kolejnych latach (tj. 2 mln zł w 2026 r. oraz 1 mln zł rocznie w latach 2027–2034).

Ponadto przewiduje się w kolejnych latach wydatki na wypłaty dodatków osłonowego, węglowego, elektrycznego oraz dodatków dla gospodarstw domowych i odbiorców wrażliwych w zakresie niektórych źródeł ciepła, które powstały na skutek prawomocnego rozstrzygnięcia organu administracji publicznej lub sądu administracyjnego w postępowaniach odwoławczych w sprawie wypłaty tych dodatków.

- dodatek osłonowy: 0,005 mld zł, w tym w 2026 r. – 0,002 mld zł, a w latach 2027–2029 – 0,003 mld zł – finansowanie z rezerwy celowej budżetu państwa,

- dodatek węglowy: 0,0055 mld zł, w tym w 2024 r. – 0,005 mld zł – finansowanie z Funduszu Przeciwdziałania COVID-19 oraz w latach 2025–2035 – 0,0005 mld zł – finansowanie z rezerwy celowej budżetu państwa na zobowiązania wymagalne Skarbu Państwa,

- dodatek elektryczny: 0,0203 mld zł, w tym w 2024 r. – 0,02 mld zł – finansowanie z Funduszu Przeciwdziałania COVID-19 oraz w latach 2025–2035 – 0,0003 mld zł – finansowanie z rezerwy celowej budżetu państwa na zobowiązania wymagalne Skarbu Państwa,

- dodatek dla gospodarstw domowych i odbiorców wrażliwych w zakresie niektórych źródeł ciepła: 0,0015 mld zł w tym w 2024 r. 0,001 mld zł; finansowanie z Funduszu Przeciwdziałania COVID-19 oraz z w latach 2025–2035 w wysokości 0,0005 mld zł; finansowanie z rezerwy celowej budżetu państwa na zobowiązania wymagalne Skarbu Państwa,

Maksymalny limit wydatków na dodatki węglowy, elektryczny oraz dla gospodarstw domowych i odbiorców wrażliwych w zakresie niektórych źródeł ciepła na lata 2025–2035, zgodnie z ustawą, został skumulowany w kolumnie za lata 2034–2035, która ponadto uwzględnia limit za bon energetyczny za rok 2034.

- zmiana taryf obrotu energią elektryczną: 0 zł,

- cena maksymalna za energię elektryczną (rekompensaty dla przedsiębiorstw energetycznych) z tytułu stosowania ceny maksymalnej 500 zł/MWh dla gospodarstw domowych oraz 693 zł/MWh wobec JST oraz podmiotów użyteczności publicznej: 3,083 mld zł, w tym w 2024 r. – 2,1 mld zł, a w 2025 r. – 0,983 mld zł,

- uzupełnienie niedoszacowań w zakresie mechanizmów stabilizujących cenę energii elektrycznej w pierwszej połowie 2024 r. : 1,83 mld zł,

- cena maksymalna za paliwa gazowe (rekompensaty dla przedsiębiorstw energetycznych): 0,2 mld zł, w tym w 2024 r. – 0,1 mld zł, a w 2025 r. – 0,1 mld zł,

- wyrównania dla przedsiębiorstw energetycznych w zakresie sprzedaży ciepła: 1,45 mld zł, w tym w 2024 r. – 1,1 mld zł, a w 2025 r. – 0,35 mld zł.

Przedstawione rozwiązania, zgodnie z funkcjonującymi mechanizmami, zakładają, że część z kosztów związanych z funkcjonowaniem mechanizmów w drugiej połowie 2024 r. będzie poniesiona w 2025 r., co wynika np. z terminów rozliczenia wypłaconej rekompensaty oraz rekompensat należnych za stosowanie cen i stawek określonych w ustawach w miesiącach listopad i grudzień 2024 r.

W zakresie energii elektrycznej

Brak działań spowodowałby wygaśnięcie dotychczasowych instrumentów wsparcia w drugiej połowie 2024 r. Oznacza to, że od dnia 1 lipca 2024 r. przestałoby obowiązywać obecne wsparcie dla odbiorców w gospodarstwach domowych w postaci zamrożenia cen i stawek opłat za energię elektryczną na poziomie z 2022 r. do określonych poziomów zużycia energii (1,5MWh dla ogółu gospodarstw domowych/1,8 MWh dla niepełnosprawnych/2 MWh dla rolników i posiadaczy Karty Dużej Rodziny) oraz mechanizmu ceny maksymalnej (693 zł/MWh) stosowanej po przekroczeniu ww. limitów zużycia. Cena maksymalna przestałaby obowiązywać również wobec pozostałych podmiotów uprawnionych, tj. wobec podmiotów z sektora MŚP, JST oraz podmiotów użyteczności publicznej. W konsekwencji wysokość rachunku za energię elektryczną dla większości odbiorców w gospodarstwach domowych wzrosłaby o ok. 62 % względem rachunku w pierwszej połowie 2024 r.

Proponowane rozwiązania zakładają zobligowanie przedsiębiorstw energetycznych do złożenia wniosków o zmianę taryfy obrotu energią elektryczną, z okresem obowiązywania wydłużonym do 31 grudnia 2025 r. (obecnie obowiązuje w okresie 1 stycznia 2024 r.–31 grudnia 2024 r.). Biorąc pod uwagę aktualne warunki rynkowe, zakłada się, że w efekcie taryfa mogłaby ulec istotnemu obniżeniu z obecnego poziomu 739 zł/MWh do szacowanego poziomu poniżej 600 zł/MWh. Dodatkowo założono przedłużenie obowiązywania ceny maksymalnej za energię elektryczną w okresie lipiec–grudzień 2024 r. na poziomie 500 zł/MWh dla gospodarstw domowych (odejście od mechanizmu mrożenia cen i stawek opłat) oraz na poziomie 693 zł/MWh dla JST oraz podmiotów użyteczności publicznej, a także sektora MŚP. W konsekwencji przyjęcia wariantu rachunki większości odbiorców w gospodarstwach domowych płaconych w drugiej połowie 2024 r. wzrosną względem pierwszej połowy 2024 r. o ok. 29 %. Bon energetyczny dodatkowo złagodzi wzrost rachunków mniej zamożnych gospodarstw domowych.

W zakresie paliw gazowych

Brak działań spowodowałby wygaśnięcie dotychczasowych instrumentów wsparcia w II połowie 2024 r. Oznacza to, że od dnia 1 lipca 2024 r. przestałoby obowiązywać obecne wsparcie dla odbiorców w postaci ceny maksymalnej. W konsekwencji wysokość rachunku dla odbiorców za paliwa gazowe wzrosłaby średnio o około 45 % względem rachunku w I połowie 2024 r.

Proponowane rozwiązania zakładają zobligowanie przedsiębiorstwa energetycznego, o którym mowa w art. 62c ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, do przedłożenia wniosku o nową taryfę i ustanowienie ceny maksymalnej na poziomie stosowanym w taryfie tego przedsiębiorstwa, a także rezygnację z utrzymania zamrożonych stawek dystrybucji paliw gazowych od dnia 1 lipca 2024 r. W konsekwencji wysokość rachunków za paliwa gazowe dla odbiorców wzrosłoby w okresie od dnia 1 lipca 2024 r. do dnia 31 grudnia 2024 r. względem ceny płaconej w I połowie 2024 r. o ok. 15 %.

W zakresie ciepła

Częste zmiany taryf dla ciepła w wyniku wzrostu kosztów paliw oraz cen uprawnień do emisji gazów cieplarnianych w 2021 r. i 2022 r. spowodowały, że taryfy dla ciepła w okresie dwóch ostatnich lat osiągnęły relatywnie wysokie poziomy. Dotychczasowa sytuacja geopolityczna związana z wywołaną przez Federację Rosyjską wojną w Ukrainie w sposób bezprecedensowy zwiększyła niepewność w zakresie prowadzonej w Polsce działalności gospodarczej, w szczególności ze względu na wyższe ryzyko ograniczenia dostępu do stosowanych paliw oraz znaczny wzrost ich kosztów.

Rynek ciepła w Polsce jest silnie zróżnicowany, a przedsiębiorstwa różnią się znacząco m. in. pod względem wielkości, infrastruktury wytwórczej, sieciowej i ich stanu, czy charakterystyki odbiorców. Sytuacja zmian cenowych na rynku ciepła jest w ostatnim czasie bezprecedensowa, a niestabilność i nieprzewidywalność w tym zakresie najwyższa od wielu lat.

Stosowany w 2022 r. poziom cen ustalono w odniesieniu do ogłoszonej w dniu 31 marca 2022 r. średniej ceny sprzedaży ciepła wytworzonego w należących do przedsiębiorstw posiadających koncesje jednostkach wytwórczych niebędących jednostkami kogeneracji w 2021 r. powiększone o wskaźnik referencyjny. Cena ta została powiększona o dopuszczalny wówczas poziom wzrostu wynoszący 60 %. Przyjęto założenie, że jednoskładnikowa cena wytwarzania ciepła stanowi ok. 70 % ceny ciepła na rachunku odbiorcy końcowego, przez co dopuszczalny 60 % wzrost mógł przenieść się na rachunek odbiorcy końcowego na poziomie ok. 42 %. Ponadto przyjęto, że w przypadku, gdy w systemie ciepłowniczym występują źródła ciepła wykorzystujące jednocześnie różne paliwa, średnią cenę wytwarzania ciepła określa się proporcjonalnie do procentowego udziału ciepła wytworzonego z tych paliw w ogólnej ilości wytworzonego ciepła.

Ewaluacja stosowanych rozwiązań oraz dialog z podmiotami uczestniczącymi w zastosowanym mechanizmie wymusiła zaproponowane w projekcie ustawy zmiany. Przyjęcie wspólnej wartości średniej ceny wytwarzania ciepła z rekompensatą w odniesieniu do wszystkich paliw w podziale na dwa okresy jej stosowania jest rozwiązaniem neutralnym z punktu widzenia przedsiębiorców i beneficjentów systemu.

Ze względu na specyficzny charakter rynku ciepła (w Polsce znajduje się blisko 400 systemów ciepłowniczych o różnej skali działania, stosowanych różnych paliwach, umiejscowionych w zróżnicowanym otoczeniu regulacyjnym) ceny ciepła są mocno zróżnicowane, co potwierdza badanie Prezesa URE publikowane w rocznikach pn.: „Energetyka ciepła w liczbach”.

Z dostępnych analiz dotyczących obowiązującego mechanizmu wsparcia dla przedsiębiorstw koncesjonowanych wynika, że:

- cena jednoczłonowa wynikająca z taryfy oscyluje w zakresie 58,08–447,62 zł/GJ,
- cena jednoczłonowa wynikająca z maksymalnych cen i stawek oscyluje w zakresie 40,31–245,44 zł/GJ,
- wysokość wyrównania do 300 zł/GJ.

Wygaśnięcie dotychczasowych instrumentów wsparcia spowodowałoby, że w skrajnych przypadkach generowałoby to podwyżkę 300 zł/GJ, co dla statycznego zużycia rocznego na poziomie 30 GJ/rok oznacza 9000 zł w roku.

Zastosowanie rozwiązania polegającego na prostym przedłużeniu obowiązywania systemu wsparcia do końca 2024 r. wiązałoby się ze zbyt gwałtownym wejściem w ceny taryfowe.

Dlatego w proponowanej w projekcie zmianie zakłada się wydłużenie działania systemu do dnia 30 czerwca 2025 r. przy jednoczesnym akceptowalnym dla jego beneficjentów stopniowym wzroście cen za ciepło. Podwyższenie cen to konsekwencja spodziewanego podniesienia ceny jednoczłonowej wynikającej z maksymalnych cen i stawek:

	<ul style="list-style-type: none"> - w okresie od dnia 1 lipca 2024 r. do dnia 31 grudnia 2024 r. – wzrost o 15 % w stosunku do aktualnego poziomu ceny maksymalnej, - w okresie od dnia 1 stycznia 2025 r. do dnia 30 czerwca 2025 r. – wzrost o 30 % w stosunku do aktualnego poziomu ceny maksymalnej. <p>W przypadku zastosowania opcji średniej ceny wytwarzania ciepła z rekompensatą dokonano ujednolicenia ceny dla wszystkich paliw na poziomie:</p> <ul style="list-style-type: none"> - w okresie od dnia 1 lipca 2024 r. do dnia 31 grudnia 2024 r. – 119,39 zł/GJ, - w okresie od dnia 1 stycznia 2025 r. do dnia 30 czerwca 2025 r. – 134,97 zł/GJ. <p>Przewiduje się całkowite wygaszenie wsparcia z dniem 1 lipca 2025 r. Od tej daty zastosowanie znajdą ceny jednoczłonowe wynikające z taryfy.</p> <p>Za wprowadzeniem projektowanych regulacji przemawia więc konieczność utrzymania stabilizacji finansowej szczególnie wrażliwych odbiorców ciepła, którzy ze względu na ponoszone z tego tytułu opłaty są narażeni na ubóstwo energetyczne i zmniejszenie płynności finansowej, przy zauważalnym nieznacznym spadku cen ciepła, na podstawie publikowanych przez Prezesa URE średnich cen ciepła przy zastosowaniu opublikowanych wskaźników referencyjnych lecz zarazem niegwarantującym trwałego zabezpieczenia tych cen na akceptowalnym dla odbiorców poziomie oraz stabilizacji kosztów emisji dwutlenku węgla na dotychczasowym poziomie, co także przekłada się na zbyt wysokie ceny za ciepło.</p> <p>Zmiana uwarunkowań towarzyszących prowadzeniu działalności w obszarze ciepła systemowego nie przekłada się natychmiastowo na niższe ceny ciepła dla odbiorców (w szczególności wspólnot i spółdzielni mieszkaniowych), którzy wciąż ponoszą relatywnie wysokie koszty z tytułu dostarczonego ciepła. Ciepło w kogeneracji, której źródła korzystają z publikowanych przez Prezesa URE średnich cen sprzedaży ciepła wytwarza 131 przedsiębiorstw energetycznych, które dostarczają 62,1 % ciepła ogółem¹. Bazując na średnich cenach sprzedaży ciepła stosowanych w 2023 r., które były zatwierdzane również w 2022 r., na skutek inercji obliczony jest planowany przychód ze sprzedaży ciepła w kogeneracji, co skutkuje skalkulowaniem adekwatnych cen i stawek opłat w taryfach dla ciepła dla tych jednostek. Tego rodzaju sytuacja rodzi wysokie opłaty dla odbiorców ciepła, które przeniesione na mieszkańców obciążają także gospodarstwa domowe i podmioty użyteczności publicznej, które wymagają okresowego wsparcia. Nowe ceny referencyjne obowiązujące w 2024 r. dla węgla i gazu ziemnego (paliw dominujących w miksie paliwowym) wskazują, że ceny ciepła z kogeneracji pozostaną na zbliżonym do dotychczasowego poziomie.</p>
--	--

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0 2024	1 2025	2 2026	3 2027	5 2029	10 2035	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2024 r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0,8	0,2					1
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	5,642	1,553	0,004	0,002	0,004	0,0063	7,2113
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Projektowana regulacja pozostaje bez większego wpływu na przedsiębiorstwa ze względu na stosowane już wcześniej rozwiązania.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Projektowana regulacja będzie miała pozytywny wpływ na sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw.						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Projektowana regulacja będzie miała pozytywny wpływ na rodzinę, obywateli oraz gospodarstwa domowe.						
Niemierzalne								

¹ Energetyka ciepła w liczbach 2022 r.

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>Wprowadzenie proponowanych przepisów pozwoli na zmniejszenie obciążeń finansowych związanych z opłatami za ciepło, ponoszonymi przez gospodarstwa domowe lub instytucje użyteczności publicznej. Tym samym rozwiązanie to zapewni bezpieczeństwo energetyczne dostaw ciepła, bowiem zmniejsza ryzyko wystąpienia zjawiska zatorów płatniczych w przypadku nadmiernego obciążenia odbiorców rachunkami za dostarczone ciepło. Należy brać również pod uwagę, że przedmiotowe rozwiązanie będzie dawać impuls antyinflacyjny, wpływając na ograniczenie jej wzrostu lub jej obniżenie.</p> <p>Projekt nie prezentuje wpływu na innowacje.</p>
--	--

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☐ nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☒ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☒ zwiększenie liczby dokumentów ☒ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy

Komentarz:

W ramach projektu ustawy planowane jest wprowadzenie nowej formy wsparcia dla części gospodarstw domowych w postaci bonu energetycznego, którego obsługa będzie realizowana przez gminy.

W zakresie zmian do ustaw chroniących odbiorców energii projektowane zmiany pozwolą na usprawnienie mechanizmu realizacji wypłat rekompensat dla podmiotów uprawnionych przez Zarządcę Rozliczeń S.A. Propozycje w szczególności eliminują ryzyko kumulacji wniosków składanych do Zarządcy Rozliczeń S.A., co potencjalnie mogłoby powodować opóźnienia w realizacji jego zadań, w tym wypłat rekompensat.

W zakresie regulacji dotyczących ciepła projekt nie prezentuje znaczącego zwiększenia w zakresie obciążeń regulacyjnych – wszystkie czynności, które muszą wykonać adresaci regulacji w związku z wykonywaniem projektowanych przepisów istnieją już w obowiązujących przepisach. Odnośnie odbiorców końcowych nie ulega zmianie obowiązek składania oświadczeń. W przypadku przedsiębiorstw energetycznych objętych projektowaną regulacją nie zmienia się sposób realizacji obowiązków nałożonych przez ustawę, jak również metoda działania z tym związana.

Przedsiębiorstwa energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania ciepła, które jest dostarczane do gospodarstw domowych oraz podmiotów użyteczności publicznej, nie poniosą większych niż dotychczas kosztów związanych ze składaniem wniosków o wypłatę i rozliczenie wyrównania, związanych także z realizacją obowiązku informacyjnego względem odbiorców.

Odnośnie do wspólnot mieszkaniowych i spółdzielni mieszkaniowych zakres przewidzianych prawem obowiązków ulegnie zmniejszeniu. Projekt ustawy zakłada informowanie beneficjentów w sposób zwyczajowo przyjęty w danej wspólnocie lub spółdzielni, zamiast natychmiastowego przekazywania zawiadomień do poszczególnych lokali. Dodatkowy obowiązek informacyjny nałożony na wytwórców ciepła nie przełoży się na zwiększenie w tym zakresie obciążeń finansowych.

9. Wpływ na rynek pracy

Brak przewidywanego wpływu na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☒ inne: sytuacja społeczno-gospodarcza	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
--	--	---

Omówienie wpływu

Proponowane przepisy mają na celu złagodzenie skutków wzrostu cen energii. Dzięki temu rozwiązaniu kondycja finansowa obywateli, a co za tym idzie polskiej gospodarki nie ulegnie drastycznej, negatywnej zmianie. Pośrednio przełoży się to pozytywnie na inne sfery życia społecznego i funkcjonowanie państwa.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

W związku z dynamicznie rozwijającą się sytuacją przepisy powinny wejść w życie niezwłocznie po ich ogłoszeniu z wyjątkiem przepisów dotyczących ciepła, które to przepisy powinny wejść w życie z dniem 1 lipca 2024 r., a także art. 23 pkt 1 lit. a,

w zakresie w jakim dotyczy wyłączenia odbiorców, którzy zawarli umowę z ceną dynamiczną energii elektrycznej, o której mowa w art. 3 pkt 6d ustawy zmienianej w art. 11, oraz art. 26 pkt 1 dotyczącego modyfikacji przepisu o komunikacji między podmiotami rynku energii, które wchodzi w życie z dniem 24 sierpnia 2024 r.

Konieczny jest bowiem odpowiedni okres na przygotowanie się przedsiębiorstw energetycznych, jak również innych zaangażowanych podmiotów i organów (np. Zarządca Rozliczeń S.A., Prezes URE) do nowych uwarunkowań prawnych.

Zgodnie z art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1461) w uzasadnionych przypadkach akty normatywne mogą wchodzić w życie w terminie krótszym niż czternaście dni, a jeżeli ważny interes państwa wymaga natychmiastowego wejścia w życie aktu normatywnego i zasady demokratycznego państwa prawnego nie stoją temu na przeszkodzie, dniem wejścia w życie może być dzień ogłoszenia tego aktu w dzienniku urzędowym.

Proponowane rozwiązanie dotyczące terminu wejścia w życie projektowanych zmian do ustawy jest uzasadnione interesem adresatów zawartych w nim norm prawnych. Zachowanie czternastodniowego *vacatio legis* mogłoby wiązać się z negatywnymi konsekwencjami w szczególności dla gospodarstw domowych i podmiotów użyteczności publicznej, przez brak możliwości ograniczenia negatywnych skutków finansowych związanych z wahającymi się cenami na rynkach paliw i energii. Przewiduje się, że brak wprowadzenia zaproponowanych regulacji w terminie od dnia 1 lipca 2024 r. może spowodować skokowy wzrost cen ciepła dla odbiorców końcowych.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

W zakresie bonu energetycznego ewaluacja efektów projektu nastąpi na dwóch poziomach. Projekt ustawy wprowadza obowiązek przedstawienia przez gminę do wojewody oraz wojewody do odpowiedniego ministra informacji w zakresie rozliczenia dotacji w sposób określony w niniejszej regulacji. Wprowadzenie tego rodzaju obowiązków pozwala na pozyskanie informacji o skuteczności funkcjonowania mechanizmów wprowadzonych w ustawie oraz poziomu wykorzystywania bonu energetycznego.

W zakresie przepisów dotyczących ciepła ewaluacja regulacji nastąpi po rozliczeniu wyplaty wyrównań, tj. do końca 2025 r.

W zakresie innych zmian – nie dotyczy.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Brak.